

3074

Fabian Gabores
Debrecenbenne
1816.

L

2374

FÁBIÁN GÁBOR
KÖNYVTÁRSÁGI

Podm. sala de lectură

MINDENES GyűjtésEMÉNYÖssze Gyűjtögette. DebreczenbenFabian Pábor.1816. évi kiadás.1°. Füzet: Et' Szeretet.

Szeretni: ez olyan terdet, melyre csak ti felelhetek meg érzékeny lelket, kit az emberi férg' legédesebb indulataira tekintendőtől. Bár minis hiálwanak a fekete véri komorok, bár a Phantasta, törvénnyé tegye is hidegletős képreldésen én ugyan nem fusok az elől az öfön elől, melyet magamban hordoztat a' természet.

Et' Szeretet kellesiti az egész Világot ez az első mérgező erő, melly a' mindenségnél közép pontjába ülven, örök ábronsom forgasja a' teremtetet. Ellitor még a' Chaos elnyelven önnön magát zavartt berengéssel tolongotta edymásba a' tufakodó lételetet, - ez szállott edjet is arommal meglötöve az edymáshoz fivődó valóságok közt, azt a' felbont. hatatlan ottyasírágot, a' melyből még ma is kedvel. lit edymást. Eratta a' renifertő. Harmonianal is. teni újjaia. a' világnak minden réstől is. Napok mely lelet és eleveneséget ad az ő mennyei sugarával. Rügő ez - mely mordulásta horta a' vesztelő tetteit.

éltető állat - melly első kedve mindennel valami a
nap alatt terem, és azon fejül ama legutolsó való-
ságig, melly a nemlételnet megmérteitelen szan-
ival határos, mind te vagy az oh életet. 'Je!' hi
minden vagy mindenekbe.

Ime a temérdek világot öröm tánczal kerem-
genek abba a nagy tágaságba, melyet mi Egnet
nevezünk, megtartját barátságos forgácsokat
mérteitelen abrontsorban; Mosolygó pillantás,
sal lejtenek el edgy máis oldala mellett a csilla-
got, és foha öfere nem ütődnek, mert edj edes erő
vonja öret víszra abba a kézj pontba, a hol Je
ülve, hogy öret feun-tartvad. - Eljö a halovány
Höld hogy, ejjel mintegy kopva hatsingafson el
szendereket földintre; hol félig dugja hi ábrayat-
ját ama nagy árnyék mellől, mely a kiterjeszté-
ten erőfűeg mellen lebeg. Hol telje orrával kan-
dikál hi állólla, mint az a szerető, hi aluvó him
fajára néhi sárgult képpel kühussalgat a fü-
rü botrok homájjából. - Et hajadon Jevax, hi
szall az ö. vólás hintájából szerelemes szellőfélék
engyelgenek az ö. piros kéi orráján, is kéheltő
kép szeme körül egy hözönv éges csókos ves az
elalélt terméketre is atonnal kibújnak a görgögöl
tojásfiból a fiatal Sacrynok és a mérőnek ditiomi.

Natalmas életet. 'te óltottad be minden
államat frivébe a te memes türedet, mely arotty
szudat kéhen, és az a külömbkülömbfélé vet mely
annyi millió állatokat külömbkülömbfélé neme-
ibe fogdogal, mind eggyeránt alkalmatos érezni a-
ma boldog érreiseret, mellyeket te mindnyajodonn
uralkóval. - Et hielen Elefantos megötöd mererül
indulatoddal, felsorvalod annak örön véret is aronnal
ereinek temének ágába megötödülva hempelyegnek fel
sorra habjai; mine mindem a megáradó Nilus jö-
ven

jöven az Abissinia forró hegyéről le buzdosít a
lataraktáron, hogy hej forráim minél hamarabb
ontsa ki régem gyűjtött adóját az Aegyptomi Tenger-
nek. Te rácsod meg ennek a nagy alkormányának font-
sáit, mely a hadakozót, és a reá épített tornyot a-
latt is, nem tántorog. - Te billegteted egyenlő ug-
rálással annak idejentalan lábait mint valamely
szelopot Indianak merejém a si tavakollon föld
gyepem. - Te keresed fel a desztának és lézett
apróskálai hőst kassango. Ért melyet a mi sze-
münk nem láthat; ah! melly hitványnek kell az
öseivének lenni, melly elgondolhatatlan vékony ságt
az ö ereinek. is arónak uolcsó agatshainak. még
is befárod abba magadat, is megtöltve az ömön
magaddal véghez viszed benne ifuda dolgaidat. Mi-
döm Ethiopianak megterelhelesen Proklamya ve-
gig erőtje a Pálma erdőt, is halál és veszedelm
mérődök felborzadt serényének skálaim, elibe ho-
zod az ö nyáskémmjét a mékátlársból, is aronnal meg-
szelidül a hej haragos, és tégedet mint egy királyi-
net felvéven hódíthatatlan hátára, faré roválva
várja tölled hogy borítsad el édes lángjaiddal -
Te téped Arigontra az edgyügyü Anhocskai melyet
lassam verő seivesséje aligmordálhat meg, a tied
nél egyéb indulatra. Mi forróbb a Niperának vére-
nél. nem forró tűz szegeder é az ö pávax ereibe. mi-
kor Arabianak süketkamos ritágait öseve máshálja.
Elti hidegebb a Pelesztának nedveségénél. mely ver-
gyanánt fojdogál az ö nyálkás sejtébe aszó alatt.
még is te, oh ifudatévó Érelem. hatalma és vagy-
eri felhevieni, amaxt pedig még a tűznél is forrób-
ba temni. Mikor fel emeled törvény adó mennyei páltá-
dat mikor edgyes megfojodól a bájadon terméskere a
konnal, a vadak, madarak, halak, és ifúró máskó állg.

állatot ugrándornak sz. erdőbe, a levegőbe, a ten-
yemeki fenekém, az egész földöm.

Berelem! be használsz te még oda is, a' hol m-
más érzések framivettekre ragynak, te általaad te:
nyéfnét Edemmel minden Pálméi, te öltöztetés fel
lakadalmi köntöbe a' párosodni kívánó dilemionot
te általaad megfog a' hív tulipánt, az ő megfogó aj-
kával, - nem meredid ugyan ki az erdőnél tör-
söt fűs, sem a remél tartá deánykás, hogy e-
nyelgő lépeivelket ficsusenei egymás ölébe, meg-
hagyod ötöt eredeti helyetbe, hogy nagyobb ifu-
dat tegy ő' között, elhinted rajtót a' ferecluet
a' nyájat tavaszi szellőket postáivá téked az ő
indulatjólak, melyek enyelgő reptedéssel terjesz-
tik el a' himpot a' levegőm, vagy be lopják arra
virág töltésébe és tenyészővé teked a' mé-
het. Isak te bírod egyedül a' terméketnek is az a'
frápora Oskagát, és te adoz lelkes aróknak is. Et'
te munkád tehát hogy ezer virágot illatornak a'
völgyébe, is ezer fát gyümölcsfőnenet ő' kertébe,
vagy gerendáká' válnak a' hegyek birtéim.

Minde a' te munkád ez örök Berelem!
Sőt minden munka a' te munkád, minis fiintén
az is hogy én mostann iról, és tegedet őh világ-
delke, halhatatlan, is édes erő díszítelek. Te se-
gítis ezutann is a' te Isteni erőddel engemet mig
az embert enellem. Oh emberi nemnek barátja és
vigasztalója, te illed meg az én lelkesen ébrező
szárvadál, is ragadd fel az én képreldéscimes a'
te örök Thronusodhoz melynek Samolya alól az
élet forrása szépeg, a' halandót fivére, hogy abba
az élet hevené bajait megédesítte. Te tevélen-
gemes édesáva, midőm az én gondolataimat fel-
fedted a' postól az én életem, első tavaszi ába.

te adtál lelkes az én erőscimnek hogy ember
 legyen, és erős az én gyenge lantomnak, hogy éne-
 kelhessek. - Örök hatalom. vedd ki az én nevemet
 a' halál' jufsa alól, erősebb vagy te a' halálnál,
 és tedd fel azt, a' halhatatlanság' oltárára. Majd
 mikor én porra lépek is a' temetőnek sírjai fel kív-
 ják az én nevemet, a' mellyet te élettel, mikor
 meg porom is vissza térvén az ő elementumiba csak
 egy név valik belöllem: akkor is, minis a' régi Aná-
 kreomat hittelet fogja hiszenni áldott emlékezet-
 met. ~~Én~~ emberiséggel hal meg az én veszem, mert
 annak nemis indulatit énekelem. ~~Én~~ emberiség
 le fogja tépni a' vérbe mártott borostyán koszorút
 ama déltreg. Pöetárnak fejéről, egy két szarad
 mulva, a' kik az ő gyalároit Glóriózá, és a' világ
 labrait fel Isteneke' tették vala. Merem pedig a'
 Helicon ajjába fedezni a' violából és a' sáros Jacin-
 toból fog kötni egy szelid koszorút, mellyem a' mű-
 lattságok és hallemek repdesze mulatoinak, az ő:
 róm, és a' megeledésis ül annak levelein. Majd
 talán a' háládatos szép nem, az ériekeny leány.
 hát és kedve telt menyesséket, kifognak olykor dy-
 kor az én temetőmhöz is jönni, midőnn az ember, em-
 berebb lesz, és meg emlékezven az én énekeimről
 rósát hintenek az én sírhalmomra, lengő sáros pan-
 líátat kötönnék be mohodrót fejfámra. - akkor
 oh énekelem! te ki leszállasz a' koposó völgyek
 is, édesd meg az én hamvainat ha csak addig is
 mig az nekik megköszönhetem, vagy ha az nem le-
 het hadd intset meg síromnak hársjairól a' böco-
 ló virágok, és az integető boglártal, hogy őt kös-
 nik a' szépnek jóívréségeket, és kedvedit az éri-
 kény

C.

érezheny szép nemes, mert az én szívemből táplál-
tattak az ő gyökeireit, és az én fonsaimból kiap-
vót hereng az ő apró tövesszéibe.

Te pedig csak ártatlan dekem! akár az égbe
szállantál az én testembe, és az Aethernek valami ré-
szfeje, vagy valamellyik esillagnak tiszta sugára
lévén, nem sebbé tudtál egy fonsó fajt, a több felver
göröngyöznél; akár az én érzésemnek és Phantasi-
áimnak tükröre vagy, kelj fel könnyű szárnyaidra, és meg-
elővén a nyugoti fullótes, és a napnak kinyitállo
sugárú repülj a szerepek's Gyönyörnek azonn part-
jára, hol a Szókratész Marauos aludtál jáspodornak a
majoráimra gyepenn, és az apró szerelemet lantolgat
a jármuni Szókratész: Magasság a szerelem édes ha-
salmait, te, ki szüpa szerelem vagy, tedj meg arulal édes
illetéssel, mellyel a szépségnek anyagi hevinek fel-
tegedet, mert a szerelem lesz az én Enyém.

De az a nemes indulat, melly a Virtusnak kis-
seje, és gyarorta a jóles eselkedetnek tüzet és ked-
veséget szeret, fel emeli a sorsba tapadt lelket, erős ad
a gyávarnak, és forpor Szókratész tesz a világnak alá-
való síjából. Valahányfor nemes a szeretet, nemes e-
gyébb indulat is. - ki durasítja a szívet, és a hevesny
gojóbisonn sejiül lebegetteli a gondolatot, hereserül
ront az minden gátat, édes erővel gyöti meg az
ellent álló akadályt, félelem, remény ség, öröm, bánat, g-
nem tarthatják nemes felszelelt, lába alá taposja a
lehetetlenséget, be vereti a nád kalyibába is, a virtus
a Thronusból leszállítja az alhaludatlan felség társak
a nagyra vágást, a sors köré pirongatja; feltöri a ro-
porsónak társait, kiördeli a halál síjából a fogakat
és még a holtak Sarcófagjának túl is, hol már a dől-
gornak járni kell, az ő neve, az ő munkája szüállatos
ki alhat ellet az ő édes erőveljének. mellyel firtk
van olyan erős ajtaja mellybe era hatalmas Sinder be-
ne torj

be' ne törjön? Gyakorta ah. ifj. egy szép nemnek
pillantásain hánykor rejti el magát két kis ajkát
vörsái körözt? vagy a pillógo szemhéjja alá, vagy
ama püsimy gödröskébe, mellyeket a mosolyodás ejt
a szép orrárom? Tudom en mikor franakozás for-
májába öltözöt, s úgy ifjokott be' egy nemes szivbe, a tyét
osztánn höltig langolatou hev tüzevel. Tudom mikor
tisztelet' áll-orzóját finlette magára, s az emberi szív
tsak akkor vette észre, mikor a' méj' tisztelet egyenlő se-
relemmé változot. Tudom hogy édes fiavain először
hálaadásig neve alatt arútra, s mikor a' hálaadás-
sag óltarain egter a' be'nyújtott tömjénét annak
eleven pár-szénével lobbantotta fel füstétnek. - Egy
szóval, nincs az az út, mellyenn ex a' hatal-

mas Jündet, a szívnek részét fel
ne találja. Valhatalandó.
log, s emel várába a' szét
nagy változásai be'
nem mennel.

Vége. - " - " lesokonai.

11^{edik} Farsag az Istenek' osztózáisa.

1. Hogy a' ven. Saturnus kiholt
Az eget' Iovusából
Már semmi örökös nem volt
A' Chaos Sexusából:
A' Aender hörs nagy láma lett
A' Juturus Chron- Dnix felett
A' mennyei Diacsánn).
2. Minthogy az öreg meg ette
Nésszeg fölél Tijait
Ezérnél inkább szerette
Titán' atlyafiai

Regmondaik Kategonice
Hogy vi legis Pragmaticae

Jünöt tepik Királynak.

3. Követvén a Magyarokat

Thronusba is ültették

Égy a Deputátusokat

Mar / helyel erepítették

et Palota ajtajába

Kitett Dellica larsába

Éz kettő papirost f: bankoi: shánytat.

4. Hogy a csendel eloflántak

et tu láma tamadon.

et őreg Sanctiojának

mindjárt nyaka szakadon.

etert harmanná contradicáltak

Ét Gyülekre apelláltak

Éz új electőert.

5. Jupiternek a Vén szemek

Egy esmeretlen fja

ki hirdette mindennek,

Hogy a nagy Monarchia

ősei illetné, É Testvérit

etert adják hi a bérít

etert ő sem fátlyi gyermek.

6. Erőfegül producáltak

Éz Allya Bibliáját

Abból mindgyárt demonstráltak

Geneologiáját

etert az első páginára

et Biblia tablájára

Éz volt inwa a nevel.

7. Éz is notabenebe volt

Mellyik mitor frületott

Hogy Jupiterst megette volt

et többivel is igy ten

De régeq fővel firtáltak

É Hogy meghölt recognoscáltak Éz elő harmad nappal.

8. Horott is eröl leveles
Etz legi esperestöl
Hogy ő az, a' kit megevert
Etz Apja mindeneestöl
Sőt Jupiternel is hívják
Dictum, ex recognoscant
Mert ha nem - ebei fognak

9. Kellé velle a' Magnásor
Még esmené királynak
Bátor a' fiúr alólmaisor
Másképpem vovolanak
De mivel hogy a' Pap mondja
Bátor bolondol bolondja

10. Ki tettei ház fegény Ainoi
Et' Papot lonsójára
Jupitert, Neptunt, és Gluxoi
Auttarvan Thronusára
Igy az erö és a' felus is
Et' venerabilis Clerus

Quidquid oppugnant nui.
11. Mit völe tehát mar mit tenni
Et' fegény királynénak
Hova tudott tovább menni
Hogy a' tsete paténak
Veget veszen? jó eleve
Onkeni Apátzára leve

Posonyba a' Schotzbergbe.
12. Momba a' Successorol
Szivódnak a' Thronusom
Uttru a' for' Prohátorol
Kisznak a' processusom
Mig pevelit a' három gyereket
Et' ven' Isten Praesbyteret
Et' Táblánál kushadtal.

13. Jupiter csak azt vitatta
 Hogy övé az elsőség
 Már rég intabuláltatta
 Et királyi Felvőseg)
 Specificae et illeti
 Az őtseit hi is veti
 Minden et vincumból
14. Akkora o' Inurgens völs
 is Vért ontou a' Harájeit
 Csak négy kreigáret is meghöls
 Ha kellett a' királyjert
 Innet a' sorsectájum:
 Hogy tehát az Imperium
 Istén iülte övé lesz.
15. Neptun úgy is angliába
 Matróis völs, is oda lakou
 Et Capitoliumába
 Ott nem olly sokas vakou
 Oksám meg a' Calvinista
 Övénebb is, is Gápiota
 Hogy lenne há' az elsőb.
16. Pluto ősem nem rivánja
 et non Jupiter a' Thronust
 et tagát delhiere fánja
 Sou minden apai just
 is meg tavaj hogy Barai leve
 Finalissime le leve
 et et földi Caestromba s. porolb.
17. Denique a' Plebanusnak
 Hinto jussa e' világbá
 et a' Franciscanusnak
 Eleg a' menyországba
 Oksám nétil se gyereket
 Se fanyot se feleséget
 Minifen csak edj Sakáje. 18.

18. Halogtat a' Vén Istenek
 Hogy e' dolgot hallották
 Igaságosok mindenek
 Egy szívvel hiálották
 Hogy a' kérdést megelőzzék
 Felet fűszert felet fűszert
 E' volt a' iudicium
19. Ittushölt a' sor kupa Istent
 Na' verte a' fülivel
 Mint sor holop magnus Pestem
 A' rongyos Verbőzivel
 E' volt az egész Országok,
 Sok örömből lesz Szívvel.
 Így tehetnek am meg ma is.
20. Komán Utam subscribálja
 Ugy is rajta van a' sor
 Ak' tör más korámiálja
 Különbem is Affejesor
 A' Janás' Deszetnyomóját
 Egy horribilis nagy gölyát
 Nyomtat a' Deoresomra.
21. E' biz úgy mond Neptun, meg van
 Hat mi nem is szólhatunk
 Hiszen nekünk is jussunk van
 Tehát protestálhatunk
 Akér' hogy en Matros, valék
 Es' Diaruk nem tanulék
 Csak király volt az Afam.
22. Tovább is jártam sor Papnál
 Az Akademiákon
 Többet hoztam egy Szafornál,
 Még sor fűszere Deákon
 Ki fogják; hiszen tanultam
 En is mikor Ugy voltam Ahetor Osoniaba / (Ochis öbör.)
 23

23. ^{R.} Allért hogy ^{R.} Döfporhány ságot
Mint ő kemek nem tudol
Holmi olufjórusságot
Oha sem gyarorolol
De bix arert engem, üufe
Fifcletes uram öufe
E vesme hi füvomból.

24. De Pluto Sap terméket
Sem menyvedhette tovább
Im engemet is rivete
Supiser, hova tovább?
Mindenq tsalja a' Jekvénit
De, meg is adom a' bérít
More Jesuitarum.

25. De még a' lenne; ^{R.} Stej Bátya! -
Eltaja hi kend jussomat -
Mert ha nem, has majd meglátja
Püspöli hataluamas
Ezrel a' megkorott Theiuat
Egy nagy mentő Anasheimat
Et Báltya fejéhez füjs

26. Isak nem földöm fuso leve
Et Pluto testvet Báltya
De hogy az ötsénet heve
Mülni kez, immar Báltya
Ezrel jóval: no optorreatol
Bnuderet, tsak hogy havjator
Engem is vegetalni.

27. Dictum factum ugymond Pluto
En' az első vést veszem
Mivel ordine statuto
Et Papi vender tepeu
Azomba a' minapába
Verbunkos voltam Chinaba
Több Miszionarysal

13.
28. Elhült erre kemel fejök
Ett' Istén státusornak
Türbe jött egész poszajok
Ett' Deputátusornak
Igy van' sol holop szenát-or
Hét Syllabájat limbátor
Raghatná a' merinek.

29. Ennye ennye. Evj ven' Magnús
Igy judicial felölle
Dirony bronny e nem mi is' mas
Nem tom mi lesa felölle
De a' nagy Consecrarium
Galaminis a' iudicium
Eint oljan velösten völs.

30. Fogjak tehát az Actosok
Ett' Papához indulnak
Utta a' sol Prokátosok
Ett' ind' kifelé nyomulnak
De meg erre ra' mehetek
Ezer pennát is meg ettek
Ett' felső Parlamentem.

31. Míg az Urak oda jartak
Romába a' Pápanál
Ett' dig itthon disputáltak
Ett' Papok a' Fáblánál
Ett' nemes jószágokból is
Sőt meg az Afonyokból is
Sedeimát kivántak.

32. Mivel hogy az a Státusok
Nélkül meg nem avtak
Rajta a' sol Cencusok
Magokat öfve tsaptak
Máig is, si non et toto
Salmi potuuntur voto. Kabátme'kat tartanak.

33. Utzu ottet larma exit
 Az Urak megerteknek
 A' Jo' Rendet kerestek
 Kit fel nem gyuleknek
 Jupiter a' mandatumot
 Az atyai monitumot
 Et' hasarol olvassa.

34. Provedenn ide megyen
 Et' devél foglalatja
 Fogg mindenek kiraly legyen
 Et'ivel kiraly magratja
 Jupiter az egiellet
 S' vele minden földieket
 Kiralyi nével birjon.

35. Neptun minshogy Angliába
 Oba' hajó's legény volt
 A' nagy Opotentiába
 Oba' ideig vándorolt
 Birjon minden tengereket
 De az Apai legket
 Jupiternek engedje.

36. Minshogy pedig a' Parátot
 Nem is intressáliját
 Et' földiet, - a' Kabbatot
 Isak Plútóra tusmáliját
 Minshogy külömbenn is Parát
 Öltöven kámsa's maszarát
 S' Quattuljon az Alföldre.

37. Meg' ált erre fremé frája
 Plútó' Janos Urannak
 Langba jött a' hét posája
 Ho' ez úgymond magammak
 Derék levesticum vala
 Meg' mondta ezt a' Kabbala
 Meg' tavaly - de nem hittem.

38. Azomba teremteterte
 A' fardinalisokat
 Merges kemmel honil nexte
 Et' rochel Magnasokat
 No hixz uigymond fettevetter
 Megtanitlak teremtetter
 Gas reatyibe futyulni.

39. Erel az ajtot be vagja
 Oba sem all sentivel
 Nyelvet szak nem fejjel vagja
 Samson ut fegyvenivel.
 Mergesenn jart here laba
 Szerentje hogy patronjaba
 Nem volt orintolra valo.

40. Nagy mergesenn, burvanyatol
 Garba rugja az eget
 Bernahejdet az apatol
 Lotsoqtam mar eleget
 De ninesen resultatuma
 Et' sikal argumentuma
 Sem hasznalna mar netel.

41. Erel frissen rajja magat
 Nyerget tesz a' hatara
 Sarkon rap evj Isten agat
 's Fel il maga magara
 Mint Balamiol hajlanaba
 Mondjak hogy Balextinaba
 Kamar hatonn utarott.

42. Azomba a' fol magnasol
 Kamafett eloflanak
 's Et' tolli Isten pajtasol
 Lollariot evapanak
 Pro animis mortuorum.

16.

Et pro successu suorum
Mund le itak magorat.

43. Mihor immar docté voléak
Isal komartak arjmasfal
Ezer fanone is koholsak
Isteni fugarlással
Jupiter pedig Neptunmal
Mene Augustus lejudással
Eppem úgy telekedu.

44. Ö is optaim ittaz fövel
De buhou az agyara
I sinót a Hugát erövel
Oda ranta magara
I Ott edkerre a fuuszogot
Megtette is a kersogot
Borénter elvégette.

45. Jó oréja mündég e leve
Falkamig uralkodott
Hogy a Familia neve
Ö benne el nem fogyott
Ha hískünk a Scriptornak
Holmi Judornak
Még is felelt nevenek.

46. Eddig van az Optorának
Egeisz Historiája
At egeisz tanátsloxának
Könd Theoriája
Practice a mindennapi
Tapasztalás és a Papi
Bendek is bizonyítják.

111de Targy Militat omnis amans.
Et a hi Katonává nem lesse.

1. Ha határozódna minden feresemet
Körtől egy jó Söldes magam is kereset
Dár sol' félelemmel és bajjal sejeset
Az éjjeli csatát ostromot és levelet.
2. Ha a hétfejű Sas reventő szere
Kamaba lágy szívem íródni nem more
Hadd legyenek e' nyájastó Sábormak embere
El' mellynek hétfejű galamb a kímere.
3. Nemzeti kímereim látkit reventő kereset
Mert hét fremélyre néz in a' hársi-kereszt
Fogy túl felől négyes fojó vites ereket
Kamalyba akarom hagyni most edzet ev.
4. De homais halmanak veltjét kitalalom
Mert a' minden végbe megy a' diadalom
Két halom hőst épül egy harmadik halom
Ezt évától fogva feüli a' Jajdalom.
5. Mint egy lovajsa is feresetem Istennel
Mind gyalog katonát verbuálnak emmel
A' ha minden mennel egy helyem pihenek
Másk helyes kellemes emorodom mennel
6. Vitéz táborának mintes Uniformissa
Mert meztelen maga a' Jenerálisza
Mint femmi pántzélja, sisakja pajzsa
Járát az ellenesség hogy jobban megnyissa.
7. Javolról gyöz nyájastó hatóingatással
Mint meg annyi frivet ronto gránátokkal
Amint fel lobbantván két frembe lángokkal
Az éhajtás felet repiti arókkal.
8. Nemelykor a' várat felhéli levele
Amomak nevébe igérenel tele
Ha a' somendáusa nem tesszöm felde
Futósann dölgozó Spiont is küld bele.
9. Mikor pedig hörel viltornak edjmaissal
Nem rongálják edjmaist eni bajvivajssal

Leggyakrabban győznek nagy orra fogással
Öleléssel, s gyenge kéz szorongatással.

10. Fivér a leg erősebb türet akkor nyelnek
Mikor kéz csótolhat egymásra türelnek
És ha a' várból is hasonlón felelnek
Helyet a' bajvívót akkor alig lelnek.

11. Mikélyn fivérát kapnak fivérnek lángjától
Türet lobbantának ajjaktól agyaról
Egére véven nyájás elváltatná saról
Falpig felgerjednek és rei törlőkáról

12. Mine mikor és csillag a tűri munkába
Felgyúl, és fivérja esik másikába
Az is türet kapván tőle hamarjába
Onnek ever fivérát egymás fivérjába.

13. Így mikor kölcsönös lángokhoz értenek
Egymásra kapora csótolat hintenek
Mellyeken a' szalma kerelem Istennel
Hány badjadt nézőiket, s könnyűket ézenek.

14. Magammal is vagyok annyi bátorjagom
Hogy az ellet alio gránitot bé vagyok
S várnak Domboni bástyáját meghagom
S Jótára fel sejem győző" mytus agom.

15. Ha a' nagy Ulises Gója fala mellett
Et' Pallás várából kifogy vrellet
All' jutám bé menni hajdom nem feigyentem
Mikor vreltedni ollyann helyem kellem.

16. En' is ere hiterem Katona kétemre
Hogy és jambor lélek se hánya szememre
Hogy nem hajtran semmi büfke szememre
Az illyen buvótokat bíom az öfemre.

17. Függy az öldalamom néhem olly fegyverem
Melly apauról maradt, s veltünk azjút terem
Fivérát éles kardal be rontván megrerem Paul

Saul és Dávid kente az én tiz exorem.

18. Egy kiaplár ajjával mihelyt fátort bontol
Már a nagy Corpussal aronnal be rontok
Hjmen Jorompóit be törvén veít ontol
Ehig tölsébből hi nem iürül a Patronok.

19. Addig is a' várat az ajjával ezombba
E' külső pofetoriol verdefi kei bomba
Ehig az elhólt vüex várat hatalmomba
Lapitulatióm felarja azomba.

20. Ebbor megcsótolván fep somendánsnemat
Seregemmel íslem neki paradémas
Szalkam fere vagon, s' elvéren spádémas
Féjer s' puros finü rósa pardupémas.

21. A' fűix Romaromat, mihelyt igy megvettem
A' vüxi várofnak külvát félre tettem
Amor mosolyogva nézi vüex tettem
Gyözedelmi notát Danolvan mellettem.

22. Bóldog ostrom! ha hi elesett is aronn
Fekél bár félhólcann hevert is a' garonn
E' hi a' tsatavól nem mens elpararonn
Elnak lepr jusalua a' severt Amaron

23. Oh paffor pterencés alkormányu rövát
Melly a' midönn egyföör igy be rontaton mar
E' tagasabb tesöre épüleék abbor vát
Ehig az idöl lánurdm hitent, hólnap eljar.

24. De a' vár, ha forat a' atarocodit
Küllainló ablaka homályba vonodit
Fürolatlan fala réncrokkal vonodit
Ehig rothán, és végre Franx kévre adódit.

25. Azomba himélni magát for pax paba
Nem tudván, plerüts pap e' heves esataba
Kanhóba és tarra Franzia ruhába

Magy

Megy az invalidus katonát házába
 26. De am, a' hit tudják himélni magokat
 Sem aramba elnem vesztik Juraszolat
 Ottot fúzik arany lámpasa a' sáborat
 's ottot élit ortei mődra világotat

27. Ott a' vig jegy alatt feületett katoná
 Et' perontse, 's ömön annak a' rotona
 Elmah a' fejere skáll myrtues korona
 Ehellyet a' háziat legpebbite fona

28. Nevet hordja Amor aranyos körmüaim
 Enellit a' himfát a' Cyprus partjaim
 Et' chepseg Angyala veretvén katjaim
 Urvalteji kedves földi Angyalaim.

29. Oh ha som tenülne az Angyalabbita
 Et' himél még körmüem havas a' pálinka
 Jó Kapuányoságot adna a' Dactila
 Súdón, bót ha lennét még most ifak közfira.

Wdít József Püti ábrázat frép esk. E. D. Úrhog

1. Ott mondod Barátom hogy én eszmény vagyok
 's ottam fertelméi olly ifonyú nagyot
 Hogy ha én magamnak bold kantsot vehetnék
 Olvasva a' majmot köion elmehetnék
 És hogy te, nem feántal már engemet másnak
 Alanem tsak egy meggyfám lebegő Jauáfnak
 Ehellyem ha illy trimes képpel hivintönnét
 Et' veréb még feleni jönni is ittönnét
 És hogy én ne vegyek veám semmi haras
 Magam képe is tud járjani mastarás.
 Mire így fioll róllam veled sor gomba
 Hogy én, tsak egy esős időbe nőtt gomba
 És egy hó ganejóm nőtt hitván pöfeseq
 Ehellyre terhiseni a' fennet vízfűreq

* *

*

De meg a'j Barátom, 'illyen iséletes
 Et régi időbe meg elidais úr se tett
 Meg a'j fűp. o'foba, festett fejű fiamát
 Kibe szah e'j fura hang. a' koponya mar.
 Lélektelen fűp test, és pengő szimbalom.
 Ellett kettel szah kúfra machina? fájdalom!
 El'j vékonyak lábaid egyenes fűrai:
 Meg febbekem járnak a' Karvas botjai
 Szagát derhadat ne tudálád véltük
 Et anglus esirőbe febbekem szemléltük
 Meg fejer mejed sem olly befeer portela
 Melly tsak egy koldos fűr pompásabb hajléka
 Alma kezeiddel ne fitogtasd magad
 Et márvány képerőt e' dírt meg ne tagadd
 Se nyakadnak se légy olly magabizalója
 Klene rá' a' lesen dő nyaktravalója.
 Rósa fimmel se mood verejseer posádát
 Ellett en verejsebbnek lábam egy kutyádat
 Inzerorosa hajad hószáam fedi nyakad
 Meg ex az Absolon, hat ha terefann atad
 Se a' jobe tarrad minden fűpsegedet
 Meg néretem tehát miszaimmal fejedet
 Ez jól lehet trivior, s módija moostani
 Meg sem mome rá' a' l'inke skállani
 Eppem mig meg is nem fűraut a' törvölje
 Illyen volt a' Ionás feleirimi törje
 Szah elöl is volna egy keveser loupou
 Hordhatná' a' nyájba, az első holoupor.

* *

*

*

Nintsen hat Barátom benned edj balma is
 A mi meg ne volna még a baromba is
 Ugy is a természet nem ugrik, - is ha igaz
 Hogy ember is barom közt nexus van te vogaz
 Sőt olly állator is elegem gradual
 Kik a Talensomba téged meghaladnak
 Beszélnek tanzódot ne mond azt kértedve
 Jóbb becsület talál még edj oláh medve
 Erős vagy le vered az erőseket is
 Erősebb az örök, le ver tégedes is.

* * *

Illy tarka madarka vagy tehát Barátom
 Errel tépedi tollad szárnyára borsátom
 Lebegj te a felhőn, is firoglald magadat
 Bűfőnöm tsatlogszarván aranyos szárnyadat
 En föld finit maradvol formátlon testemmel
 Jótellete sivon ötet is eszemmel
 Ha te gyalárol is majd mondját valakit:
 Hár hogy ez a fej esz illy mi hárbá latit.
 Vdi Fargy. Konstantzinápoly le irása.

A mint a Bosporus Európát mofsa
 Más felől Asia partján csapdoga
 Itt bűfőre habjai dűfőredve fojnak
 Szévely fala mellett Konstantzinápolynak
 Régi fejűségét pompás dűledeti
 Borzastó ainyérok borsátomak néki
 A roppant Templomot úgy látszik kértednek
 Keresével a bennük lakó Mahumednek.
 A mellyetbenn sok ként bűgészetet halla
 A ezetbenn nagyon gyönyörűdő álla

Örül hogy nagy nevet a felhőre hánnya
 Falpig zöld selyembe fénylő muzeumánnya
 Könnyűlven hozzá esdeklő táborain
 Éntebb lesz az illyet igéző Alkorán
 Oh e népre milyen sürrü felhőt vona
 Et' szeptseg' fejével be'márolt babona.
 Si is itt állatol hófálmnyi meszeset
 Melyet a' felleget köze rejtettetek.
 Hegyes telőtörnek aranyozott hólója
 Fejével az égi hőlétet framát töldja
 A' tágas utkahom sor veres selyembe
 Öltözött Törötöl találkornak frembe
 Kevélyem ugratják az strabs paripát
 Sziván' áfiai dohánnyal tölt pipát.
 Sugározik lován gazdag biliánija
 Et' ölyfő aranyat megvetéssel fánija
 Itt megyen egy Dama, de irigy fátyola
 Minden szépségeket köllünk elparola
 Jer műsám! láthatunk majd eleget frembe
 Ha be' meggyünk ama fithangos Flárombe
 Et' olyan Magazin vagy inkább kalitka
 A' melybe csiripol a nagy Sultan' titka
 Olly Templom' Segrestye a' melybe Sultanokat
 Erőt egészéget sor fázam kivannak.
 Es' ha értereise hallatik Belimmet
 Sor fáz hátra pontyú korbícol egy Stimmek.
 Mikor ércerpálmá atar unaluába
 Be' megyen egy Dama Bibliothécába
 Adol sor áfiai Pergamen Membrána
 Fro' pennájának megnyitni kivanna
 De menjünk el műsám, meg majd a' száfarnak
 Dactylust enellő műsáihoz dárnak.

24.
A' kemfűl heréltet utánnunk vüdülnak
Ter müsám! hadjuk ise papus Stambulnak.
Vidit Fargy et Magyar Savaller.

Savallerok minden nemzet közzül telnek
Kih a' néző szemtől ifudat érdemelnek
Mindenibnek czifáim szillog ruhájaja
De magát a' Magyar dicsöbnek musaja.
Eh' dicsöb evj Magyar Savaller Levente
Magyobb méltóságot ad egy Magyar Mense
Melynek zold postóját ragyogással francia
Pardagom parerlott arany papamánja
Angliai veres hadrag fénylir rajta
Mutatja hogy ő is veres Magyar fajta
Arany Sarkanyija peng partusú Lesimájann
Stannoniás üest tesz erüsi habjájann
Almais. türe erödör lovás táncoltaja
Lejtős fordulásal kerengve ugraja
Tündöklő ferénye jádskit a' fellövel
Eh' arany feskamra hápnya gögös fövel
Most büsköm nigkapal majd hogyogva nyerit
Ortáim sebes fellös fivall és teresit.
Ragyog hatáim helyem postóval vont nyereg
S Parsollyann egy arany Meander kesereg
Mertom meg üll rajta vitéz Leventaja
Nem morúul femmije trak a' bovrédaja.
Melynek köifog tollból körön kála körön
Eh' arany boglárba a' fény meg ühörön
Kállamlo pirofsa nyuszos kalpagjának
Egyszerit haját az Anglus Dámanak
Barna piemöldöte holló fin bajusza
Féjének pirofsó tejes büsköm ifosa
Bajsony fin hajai a' félből subognak

Rea.

Dea' terengődőn szárnyaim lobognak.
 Az ő ottaját a' szerelem igéri.

De a szerelem is ő benne víeri
 Ezt sem pühül-el egy magyar Pavalier
 Kivekenn Venus is Bellona is elfér
 E' kettő ad néri kettős ékességet
 Felséges kellemet, is kellemes felséget.
 A' millyen volt Hector mikor fegyverbe állt
 S Andromachéjától tróói hözön megváltt
 Oly szerelemes Vise, a' magyar gyermeké
 Ez a szép terméket nagyra góv remeké.

Vidik Sargy et' szigányok' eredete.

Mikor Prometheus a' megfeszítésen
 Lárból figyúrta az emberi nemtesen
 Egy este a' vidám mulató Istenek
 Jászorára az ő házához mentenek.
 Mikor már berekeset tenek söt kancsóra
 Műhelyébe mentek mind concoctióra
 S Ottam nére getvon a' peisz embereket
 Szudáltak Isteni formájú pépéket.
 Hat egyfajta eszébe a' jut egy Istennek
 Hogy egy tréfa's máfát len' kőválnni emek.
 A' hagyja az egész Compagnia, s végre
 Hözöm hegyig ifjnak nagyobb erősségre.
 Mindenik elkerdi a' vizes sarr gyúrni
 S az elkészült máfát, egy rakásra turni.
 Először is Vulcan a' pépét megmáfosza
 S Mindenüst ou maradt furtos pulmáfosza
 Mellyet hogy megtröpien Venus utaláfsal
 Két fejet feme lett esalpa vigyorgáfsal
 Ezeret Mercurius frissebbre drótorra
 S Enyves tolvaj irral öfve simát, orra

Apolló bé hinté hegedű gyantával
 Éjjelkarátas györö Kanafóriával
 Mitor elképültek benne a tetemet
 És a pathánn állon ez a ditső remek
 Prometheus délel felől gondolkorott
 És egy nagy szomó délel fótos elő horott
 De, ki igen vastag, ki meg igen gyenge
 Ki igen durva volt, ki meg igen lenge
 De mind trükkelyeuként még is elő fedte
 És képp a setélbe íjve öltögette
 Végre meg bételte a majom lelkével -
 Egy végből hacsított vékony vékony nével.
 Aként oly találos, aként tud követni
 Aként nem tud szóla egy helybe ülhetni,
 Aként len kenyere világom jászába
 Aként földormi való serpenyő és éfkába
 Aként henyélkedik tellyes életerébe
 Aként furcsos Patxiak komos rebeletébe
 Onnan van hogy néki leg édesbb nyugalom
 Aként hajnalig pengő hegedű és kimbalom
 Aként tudja vinni a lopást annyira
 Aként ragad minden enyvés újjaira
 Aként tud másornak jövendő, és mostani
 Allapozja felől jövendőt mondani
 Aként kedves munka a tapasztás nálla
 Aként néki is első leteli e' tvinála.
 Eyem itt fetál egy - en ha illy marivnak
 Nem láttaam, itélnem éjjelkarátas Mercurinak
 Aként állítom - meg áll - nem felel rá ha! hó!
 Nem addig van ám a ferese Farakó
 Aként már eljesek, és utánna fustator
 Aként többet vólta, nem historizálhator.

Viii^{ed} Tárgy: a' Pardag ember.

Van ellidásmat pénze, van hintse rakásfal
De azért, foha sem szerelnék ellidásmat.
Néri foj Bakrolus arany fövennyével
Néri telik háza. Ernygia pénzevel.
De mit ér, hogy házat tele tölti a' hintse
Ha epe' házába semmi postéba nincs?
Néri ezer Juka legel a' fiverekem
Ezer ötre járhal a' hóver résekem
De ezer ökrével minet ditschedik
Ha maga a' Pardag az ezer eggyedik?
Hogy drága éttekkel van rakva a' szesala
Mik ér ha ezekkel toak dífnót hirtala?
Hogy felhöt kört lakik dífő palotába
Arral nem derelabb ember valójába
Mert lám vele laknak ugyan on az ebel
Sőt még sentebb laknak a' bagjok segyebel.
Nem újság: hogy bolond lakik palotába
Egész fereget látta a' Bési újszába
Ó talpig aranyba, talpig biborba jár
Ettár ezzel magának méj' híseletes vár
De még sokkal hísrabb is febbel a' Jarsangi
Kanhario lovának yörgői s' Jarsangi
Ettár régentem sokkal hísrabbak valának
A' hit a' kopókkal esj' háza lakának.
De sokkal drágábbak voltak a' Rómái
Aldozatra hajtott barmok oldalai.
De for' titulusi seon tehetnek nagymat
Mállunk a' Putyának tíz nevi is vagy
Mik ér hogy jólgálnak Ernygia nepei
Mik ér hogy előed göbüknek terdei?

Ha a' nád-skálat is áképp, hiálának
 Hogy Midáznak kamaráji látkanak,
Édik Tárgy. Epitaphium Néheni S. Márton
Büspök Pórol-Teleki Róndé Miklós Ur emléke.
ketere.

Nézd ama' koporsó egy fővény bolondé
 Ott felszik a' szegény sírján hiron Róndé.
 Ott felszik a' Bapragy kevély felkent döge
 Et jó szegénységet hinxó Jób ördöge
 Ott felszik egy undor ágynak süleménye
 Et vallást pisztáló Papot' bűshödé fénye
 Ott felszik egy, rémos fiént Franonot' feje
 Et szegény Jobbágyanak hi' irxadt ereje.
 Ott felszik hinxai kört meg mereredve
 Egy Bihar Vármegyét hinxó fene medve.
 Eg' küldj segittséget ar elákkadt népnek
 Mellyet illy sol' piomyü fene vadak tépnek.
 Ekkor a' bárány borbé sol' farkas jármár ma
 Ekenyed hereslen lett a' Papi vend' jáрма.
 Melly a' Jobbágyaságot fient fin alau hűvára
 Eggyügyü' Suhait elevenenn nyúrxa.
 Oh vallás! ha illy Pap, sol' hirtet tegedes
 Isten! mire tartod sütes menykövedet!
Édik Tárgy. Nagy emlékezetü Pórol-Teleki
Róndé Miklós' Ur Ö' Nagyságának mos-
tani állapotjáról való tudósítás a' Pórolból.
 Plútó a' Pórolnak hatalmas Juvallya
 Meg intven hajósát így jólla horrája:
 Menj Cháron! vidd e' hirt Bihar Vármegyénél
 S add meg e' levelet elákkadt népének; ekkor

Mond meg hogy megkántam már sor nyögéseit
 Etteg untam halgatni frámor révéseit
 Magam látom helyes olát pangásánál
 Etteg is adtam már vért jópó nádálljának
 Eten híven én vagyok az ördögöl' feje
 De bizony Kondénak lehetne csak veje
 Eten az én fremembe csak a' tük fehrádril
 De már az övébe a' jene tsirádril.
 Ő volt a' hegyetlen Szarpya magkarja
 Ama ligyó-fejű Medúsanak fattya
 Ez a' mérgecs anyja mihelyt őt hiesse
 Et' jóvénység minijatt ott termen mellette.
 'S Hlevennyébe ezt a' nevet adta: Kondé
 Ett az véjted: el mert ez, az teji hogy Conde
 De meg el is véjté hintset nádályaba
 Están az áert is, kérté árendaba
 Így lett, hintsem felvő Esopus ebeve
 'S ottinon emberet marzongó' fenöve.
 Mihelys hiptlyant, minijatt az esdöket
 Árandába adta és a' legelőket
 Et' tilalmasából maga béhajtotta
 Et' barnot, 's az usát, jól meg is rántotta
 Ott egyper a' maga jegény berzseit
 Et' vélbe találván hie' vagy nyólt öbreit
 Egy egy májást fogott hi' füesévelből
 'S így fivta a' nádaly éivett mindenéből.
 Egyper töllem is hát somnos fel ródult
 'S fogta ama' a' más világra el lödült
 Et' honnan süntelen jönek illy panaszok:
 Hogy a' Szapor, mind a' Guspörig ravasok
 Ott is béhajtotta maga a' barnokat
 Húzólla vonólla tette a' Szaporat
 Egyper, paripárván a' méj aról felé
 Hét jegény korarás Sanyor' jönek de

Kik vagy két fűt föllöt vittel a' kosarba
 Egy beteg Dallyornal a' Váradi várba.
 Eltegyköllita Konde: mondjator mit vifetel
 Galán Uratornal engem nem is híftel.
 Deel nem atartat a' föllöt mutatni
 Hat herde a' kosart Konde megfusatni
 Biz a' kilentkedik fűtöt mind elvette.
 S' Mint tartoro deruat a' sebjebe tette. -
 Egy szegény Koltost hogy hibaba ejtessen
 S' Maismar hogy jó móddal megvepsörsekenon
 Ki megy osztályaba hogy lovat élöte
 El löpja, s' majd ranteva húrhasza felöle
 Hat mikor már fogta pantarjanal fogva
 Alkon vepi epre, hogy nyakon van fogva
 Et fel-ébreit kocsis mind esatara hi állt.
 Dajnor, üti veri, lammár, s' tolvajt hiallt
 Keret mejjét, hátat addig hangortaja
 Eltig magat ö' sepeem kinyilatortatja. -
 Maikor be hajtaja a' fen egetöket
 Elvepi feneket, s' lekapatja öret
 Hufon negyet kapott felül mindenibre
 Et nagyobbra fűntügy, mint a' hissebbire.
 Hangrit az udvarba a' sol vāj Deminye!
 Konde' ammal jobban mondta a' se brije.
 Az Olahot többé már fene nem hornak
 Et Vulean mivepi majd megfogathornak
 Mind esak azt bepilli hogy már minfen fene
 Konde' eltöltöta egye meg a' fene.
 Et szegény Kovatsor horra lótnak jutnal
 Instályak, mert máshépp. Koldulaisra jutnal.
 De Konde't az ördög, itt is fel epelte
 Et bör-pöntösürnet, kurtánn ers felelte:

En egy szen tárházat magam csináltató
 is majd keltetnek abból jó drágán adatól
 Már a Kaptalant is nagyom elapatta
 Ez a porolbeli Konde az ebatta
 E' meg eddig néha tudott könyörölni
 De már egy hajóba kerül Kondeval ülni
 Ennek sem elég már hi szakadt eh gyomra
 Dezzt gyűjt minden módorn szar a peng halomra
 Eredj el hát Cháron mond meg ez Kondeirol
 Anna szegénységet kinoro hóhérről
 Hogy már tsárába van itt szállam a' böre
 Es már nem sorára le koppad a' főre.
 Háromszai Ördöggel meg is vesztörvellenem
 Akutann a mejei alól felvesszem.
 Hogy a' hursájából bel hirt csináltassak
 A' Akkal is magamnak musikáltassak
 De az a' mint látom meg otthon rivettel
 A' hol az eh hollóé talán meg is evet
 Ne bírsz hát szegény, hi a' földön lárol
 Mert Konde mindenert igazam meglárol.
 Tanuljatól róla hát ti Szapársai
 Mert ti is lehetek az Ördög' rabjai
 Nagyor Plúto, a' Porolban
 hó olvadás után
 a' Szapó Logora mb.

Ezdik Szagy Kőszöntő, Lengyel József Seni:
 or Ur' neve napjára

Már tán nem is vartál magadhoz bennidet
 Velvén, hogy elhagyjuk hiteleségünket
 De tudd meg, hogy a' fel-előzi hitelet
 A' fantorok elő, nem eme elj feler.

Csak olly kontyhoz illik, az olly sálvé s ávé
 Mellynel a' jutalma rosolis es háve
 Magad adtal olt az illy gondolatra
 Lam foha sem hivatal del elon Sinatra
 Ugy vig egy Poeta, es egy Sántor Deak
 Ha a' Lagénából fojnak az ideak.
 Es ha igazságot mutatnak a' borok
 Ugy tehetnek Jövények, Sontak s Seniorok.
 Ugy mutat majestast minden Primarius
 Ha az ora elon áll a' Bicongius
 Ki tudálhatja már hogy egy eneklö. kar
 Del elon tisztelni tegedet nem akar
 Uti igazam abhor tartjuk Jösef napját
 Utiot megnyitotta Jösef már a' esapját
 Melyböl minden vespre edj edj ispe yordul
 Utz ööm aldagra ööm liquor yordul.
 Utiot a' Senior es a' Sontasembát
 Tiszteljük, edgyütt jár a' rivás es bibát
 Utiot hat tisztelettel néven a' Kantsoba
 et kööntest élépp' sürük edj esomoba.
 Senior Praefes Uti. Ki mikelye jüdevel
 Jösef nevet a' Senti berefusségek vettél.
 Hogy eru elhora az esendő' tavaszra
 Szafolva övendünk mind in tota mafsza
 Et mely öömünket errel jelenjük ki
 Hogy minden poharad megma ivjük ki
 Olly értelem jüvel lesünk ma erántad
 A' milyennel eddig magad is hivántad
 Lot érdemiedert meg a' Sista mellet
 Köllös Városába Gelo is kedvellek
 Ki sohaig tartván hajdani Directorának
 Jütem Debrecenbe ten Alumnusának.

Először elkaróthi az Harmónikus irta
 Először akkor a' Dajka alább egy se birta.
 A' honnan Scholáriban taksuk addig vettél
 Először hajlott idődbe Praxességet nyertél.
 Minthogy nem volt már is te vállad Senior
 Dátya' urad uam' Jenci. stettél már Senior.
 Így az Unokádna' s Dukétomak salkalmatosságot
 Adnál hogy érhessen kontravenbaságot. -
 Teljebb botfátottad ennél. Először Urat s. Kiskait.
 Hogy először elfő Júsatis Purpurát
 Először tehát kivánjuk mind egyező rangal.
 Hogy először regann erenn Seniori rangal.
 Semmi hiányosság rajtad megne esen
 Mellyet a' megpinitis ingyseg nevelsen.
 Így menjri mihoz elvégre a' tisztseget
 A' spürséges könyvek megperrése végett.
 Minden magyarságot koppasszon meg Sena
 Először krumpli mellett, lesze Jere' lagena
 A' mejjedre teven patyolatos taréjt
 Etnecessoroddal legyel sparget is paréjt.
 Először lábocokra hűvön böv Giffédert
 Latogassátok meg puderesdenn Federt
 Ha le tipegse oman a' Magyar hazába
 Legy Gdras, Kerefenn az Urnak hazába
 In conventioba adnak evj rupp. nádak
 Előszörnél fipá'olhaddd ven tajték pipádat
 De minthogy isak ugyan ember kell a' gátra
 Kőröd először immi imet Jipa hátra
 Hol biennységed fivatran a' parkann
 Magad kivonyárol Gifakati varlann
 A' ddig manu alis orgona helyébe
 Teng is hat kiffinyed kuzkód üregéb

Kiket ide vönddel hordván Oskolába
 Sántusra Sítvesed jön fürte Gubába
 Így enven hazáddal edj ferenttér Sábels
 Meg egyfer vénéggel felül mülod Sábels.
 Mitor a Sít vénék énekebe
 Kántus S. v. S. lepel az eger' egébe.

XII. d. J. J. et Reggel.

Már aléva pislog szép fénnye arómat
 Et' éjjel sítvára egö lsillagómat
 Litor pompajókat már minjárt elhalnak
 Felébredésére a' piroso Kájmatnak
 Mely már mosojodván a' nagy hegy tetőre
 Napkeleti gyöngyöt hint a' Told mezőre
 Et' églaját piros borsommal préméri
 S' Szangos csipkéllel kónül övederi
 S' szép borsom búrloból ki hívja arókat
 Et' este még felig bimbó virágokat
 Et' melyet kizárván szagos hebelek
 De' sítváramozát az egész vüdet.
 Melyet hús pányóra sítván fel a' selet
 Et' hies völgyet bényargalját velet.
 Sőt a' forrást jedö botrotra le kámat
 Es egy sítváramos Templomot sítmatnak
 Et' melyet piroso rósárból varatott.
 Ólára hint le a' hajnal harmatot.
 Melyem virág tenjens gyútván fel a' selet
 Et' egész sítváramot be sítváramot velet.
 Melyet az ombraival éltetőbb illatja
 Orsattan enjssel a' lelket megharja
 Erre a' madarat koncerti tengener
 S' et' lelket edj szép érezt toromtenek

A' felet is áldó enekkel süttognak.
 's Ra' tiftelő fövel a füvek moxognak.
 XIII dik a Redvesem' árnyékához

Ékomori árnyéka megholt Redvesemnek
 Redvesz már nem jóra mulo' életemnek
 Ama' büs éjjelet ne jussad ekembe
 Midőm halva dűlél rejtető ölembé.
 Ne Laid-fel peremtől képzeten sírodát
 Etelybe síva tartam elalélt tagodat
 Ne járjon fel hangya árnyérod ezekem
 A' rám nérvé úgy is kínos éjjeletem.
 Ah! kélek tartózkod' büs főhajtagodat
 A' melly meg újja bennem halálodat
 Erreú úgy is sívem' vigasztalására
 Hogy már engem megöl, a' bü nem sokára
 Ekkor heregő mejjem, s lassú pillantásom
 Abrahámja köel levo' simúlásom.
 Im! képül is honár rejtéső' teremem
 's A' könyektől már szaknem hi' szaradt szemem.
 Mert a' sírod erintő' szpus árnyékába
 Ette mind hiszorgattam az éj homályába.
 Midőm a' bánatot miatt nem álhattam
 's hi' tevélygven neved' öröngve jajgattam
 Menjel már his lélek, köveslet ségedet
 Nem várom el többé hívó intésedet.
 Ekkor tán boldogságod' szak úgy érekheted
 Ha his Redveseddel nemann körölheted
 Úgyvan - mert élven is, boldog war úgy lettel
 Ha boldogságodba engem répheltettel
 XIV dik A' Fogadás.

Clóé! ne fuss' töllem, te durvász gyermek
 Slafrontalan bijkálók' mert nállad teremek.

Akármint megerőszel, akármint igyekezzel
 De aron négy esőtől, te meg nem monszel.
 Abba fogadott ma Clöe én velem,
 Hogy ha ő elbírta, én meg nem lelem
 Etteg lett a fogadás négy év eső alatt
 Én rá is találtam de Clöe elkalat
 Ne bíj Clöe ne bíj mert rád találok
 Nyolc év eső alatt, hidd meg nem állok
 Négy esővel tartozol a tett fogadásba
 Negyvel kaporod ez a rá adásba. —
Avdik. — Elegia. Ha pénzt nem nyomor a márkába
Minden kérejed hiába.

No jegény Poéták, oda befületünk
 Mint a madamornál már femmi reletünk
 Hajdani meg a boldog időbe am úgy volt
 Hogy a Poésitert a süz világ élt s holt
 De elülhetünk már a jámbor versekkel
 Etteg csak romior Leanyt sem kapunk evvel
 Bai világ végeig fiintelen verselünk
 Mert meg új Coquet sem felfit le velünk
 Akárma tsak a nádrág febre inquirálnak
 Ha van benne, bene! akkor velünk halnak
 De ha laposka a szerelem társája
 Segget fordul, legyen bár világ kunválya
 Hiabálható opium usáma veszeres
 Felse veser se hoffer, se rövid veszeres
 Ha tsak eszényeddel megnem mátkásodit
 Etteg a Dactylus is visza pironkodit
 Pondoljátok meg is a minap hogy jártam
 Posit egy kett helyenn Jóká lestem vártam
 Már jöttam az akkor a Toellerjére
 Hogy Jóká kell várom, — im egyet eszere
 Jón az endelkerem egy ven csifással

Akármint mesterkedt, akármint
 De aronm négy esőtől, te meg
 Elba fogadott ma Clöe én velem
 Hogy ha ő elbivít, én meg nem leszek
 Elég lett a fogadás négy év
 Én rá is találtam de Clöe
 Ne bíj Clöe ne bíj mert rád találtam
 Nyolc évös evől alatt hidd meg
 Négy esővel tartozol a te
 Meggyel kapozod ezt a rá
Wdick - Elgia. Ha pénzt nem

Minden kéresem

No megény Döctör, oda befülete
 Híntes a madamornál már
 Hajdamm meg a boldog időbe
 Hogy a Döctörét a süz-Blag
 De elülhetünk már a jámbor
 Elég csak komisz Leányt sem
 Dar világ végeig fiutelen veszel
 Mert meg új Coquet sem fejt
 Akárma tsar a madrag febre ing
 Ha van benne, bene! akkor
 De ha laposka a szerelem társka
 Legget fordul, legyen bár világ
 Kiabálhaty opusim usamma veje
 Fel se veser se haffu, se rövid
 Ha tsar eszényeddel meguem
 Elég a Dactylus is vifra pu
 Pondoljator meg is a minap ho
 Posit egy tett helyenn forá
 Mar jottam az atlor a Döctör je
 Hogy forá hell vümmom, - im
 Jön an endelkessem egy ven

Nagy a Hipobrene mellett hadd jahanjon
 Ma is forrás is, melly pénz szerő erős adjon
 Ekkivel Janitványjád kiülömbenn nem sejtnek
 S Dindusod, árnyékos berkei ki vesznek.
 Kilentz bolos szűrei árvafágra futnak
 Ha mindenek szat a' hirtő s pénz után futnak
 S Ha az a rosz mód meg tovább is megyen
 Hogy a Böcsának semmiye se legyen
 Im en is eszüköm koronás: koporis: s sejedre
 Hogy ügyes sem vetek tudákos helyedre
 Ha szat eszünkemes arzal nem büntatod
 Hogy lapos gunával többé nem büntatod
 Eör mostan is parasz hehridus bajába
 Orvosi semmel nem sehintes or dolgába. -
Évvel Nagy a' Dindus

1. A föld fáradt éres Dindusnak tetejém
 A' musák örömmel jászfordornak
 Et gyönyörűségnek ezem földöz helyém
 Homor büntatod nem karórnak
 Itt sivez újító vitézet pengesnek
 Mellyel minden büntat elkergetnek
 Itt föld lairusból koponikat fonnak
 Mellyeket a' tudós fötre vonnak.
2. Vigszágot újító sivez tehát jertek
 A' musák mulató seregébe
 Et homor gondoltól megújulást nyertek
 E' gyönyörűségnek merejébe
 Kamévetett innen minden büntat Phabus lanya
 Ha tud újával megpattanjá
 Öntent rabjával lév a' hív Euterpenet
 Ha sivez hangzik éres enet.
3. Innen honja a' hív sivezjedt framyával
 Aból s sejtjéket az egerre.

Az egész világra hangzó trombitával
 Fivall dicsőséget nagy nevekre
 Így leve sor Flaccus sor Náso sor Cháso
 Dicső hírrel az égenn járó
 Így lettek Tolam az élet örökösi
 Értik hírét te is vagy Syongyósi
XIII^{de} Sokonai V. Mihály, és Doctor Földi
hört való bejelgetések o' sironn tul.

Sok: Vagyok e' én vagy nem? az csak nem kérhetem
 Mert ezzel magamat magam kinevetem
 De hogy hol, s mi vagyok, és minódomm élet?
 M'ki ez itt? s mi volt az, a' mire eszmélek?
 Csak álom volt e' az, vagy pedig az álom
 Különös magamat, hogy fel nem találom.
 Semmi leszem. más az mint semmivé levés
 Alomnak for' fött tán az álom volt keves
 M'ki nagy dicsőség ez melly körültem ragyog?
 M'helynek úgy teljéki, hogy egy fény siala vagyok.
 Erzem, hogy ama nagy porszára feres
 A' fő esmeretre vágyódó szeretet.
 M'ki ez az élet az, mellyet meg álmodtam?
 O'ha a' porba leg főbb kérdésnek tartottam.
 M'ki emmel volt olyan nehéz a' fejtése
 Isten! melly homályos a' lélek nézése.
 M'ki ama fétettség völgyenn Váborodit
 Et' test holdis borja utam ^{varos} ~~tan~~ varos ~~rodit~~
 Im én fel hánytam az új és vén könyveket
 M'ki kértem a' világ imáda bölcséket
 Ha vissza eszmélek hogy kiki mit mondott
 Egyik nevetség, a' másik bolondot
 M'ki gényes - nem Gyda - hat hogy is lehetne
 Hogy a' val a' napról tisztán üelhette.

Erzi hogy melegit, de azt nem gyandja
 Hogy a' még ötlet is megvilágosítja
 Ötlet néki himni kell ha késtelen-ség is
 Elötte mind egy, a' nap ragyog t'hal még is.
 Voltam hat, vagyot is, és érte is, de ex
 Elevenebb annál a' mit a' test érez.
 Vészes ipre fremmel látott fényesség
 És amon az éjjnel sűrűbb setétség
 Az ideis reményiség ahoz ragaszkodtat
 Amattól a' tífata érte is ijonyodtat
 Oh valyon mi vala az eger végrek
 Derreg még ex am a' kérdések kérdék.
 De imhol egy horraim vonzódo fényt látol
 Talán a' fényet köit is vagynak Barátol?
Földi De boldog a' ki aggodalmait fregény
 Festeivel a' porbann hagyja
 Sir' trümed' aljann hadd heverjen oh Vitéz
 Barátom! a' világi gond!
 Ne fély, szupann az eltöréltett kar tervöl
 S il'jora értelesenel
 Érenek itt öröké tartó pinolat
 Alma fetét höz oflopól
 Látják el ötlet a' dilló hitályi fény
 Megfertelő sugárról
 De a' nemes lelkel, ha bár képreiseik
 Ekkint ollykor ollykor a' miént
 Hibáfor és esellenel valának is
 Itt érik el nyugalmolat
 Ser hat te gyáva test érez hagy márisól
 És rab bilinsitől szabad -
 Lelkünk repüljön a' valóságos esmeret
 Kármann egész az Istenig.

Szó. Dittő Barátom 'maite az új világ'
 Ittlábann mennyenn jász de az en gyereket-
 dellem' penehjit meg ama föld-
 lányra' szelme Inagához vonja.
 Engedj tsak egy szer' visza' tekintenem
 Ittad látsam egy két régi Barátain
 És jó Karáim; minis tisztelik meg
 Holta után ar igaz' Boétat.

Földi. Erettem en is a' mit
 Olly elmerülve erzel
 Gyermok' honok' esehi
 Itteq' erit idönlbe' fints' illy
 Önmel' emlegexjüt.
 Oh mint' szerettem en is
 Elhözöm' peromra' szifár
 De ülteté' az' Massu
 De mit' Nier' teneked
 Egy teli' vormaning' szál'
 Szepesség' törö' kezeknek
 Szálmány' a' lepsz' az' úgy is
 Ebb' egy' virágos' árász
 Tovább' is' el' ez' annál.

Szó. Néhem' telbe is, egy föld' kezesi' sedi
 Béris' homlokomat, bár ha' letepte is
 A' rablástra' felel' réz
 Alájt' süggess' oda' kedvesem.
 Mát' a' tiel' tsak' az' ott' hogy' kezesi' legyen
 Akápodba' néred' nintis' mit' önülköd, az
 Nintis' mái' a' barom' ember
 Káttékony' kere' törté' le.
 A' természet' ugyan' vältig' erőlködött
 Sarjafszani' le' tört' címéred' az' vishont
 Minden' védjei' mellet
 Szifárnak, le' poszékolat.

Föl. Öröm, Valóság! engedelem legyen
 Bent titkoságú fényed elő nemem
 Hogy égi santed' ellenére
 Répít veszel a nyomorult világnak
 Történetében, s bent seregek hírei
 Et nagy dicsőség elragadott örök
 Emereitnek felséges újann
 Illy alacsony leeresztésem.
 Engedjétek meg, meg tsejsemő' honi
 Lélek Barátim! mennyei képra nyit
 Bálya'dat egy kevés időre
 Hogy kavarába botjaim bozáss meg.
 Jövel teinkéinké' vissza az elhagyott
 His bajra, nérd mint gyötri magát egyjít
 Barátja, mint gyözherte, májít
 Et mint akar a tetejére májón.
 Gyengélkedő testvéreinek miént
 Augdosza félttyel némelyik a' rakajt
 Májít hogy a's, veis nérd an álnot
 Et mint kemeti el örökre társát
 Hogy e' diszított élet evant kevés
 Itéletet van, csak hihető, - hanem
 Hogy a' hi gyomlató halál meg
 Kamba sem jöhet, - ez előtől már
 Megfoghatatlan, nérd maga életét
 Dühös szapánsal vette amannal el-
 's et már görögö testét meg ette
 Ettest fejedelmű' reá kapattak.
 Et vir feljűrtől arad alább, - amon
 Et györedelmes, hűlt tesemei meg ölt
 Tassanak a' vadakra bíra
 Ettest sene Jignisek a' vezéri
 Emitt a' kenardt testet alaratos
 Képpel le tessék, atlyaihor, is be. hanyt *Szj*
 5

Sirjára pompás jelt faragtak
 úgy de mit ér? kabadom erefűtél.
 Aca' az estőles molthait, itt a' hol
 szentjég tördőlől dísztelenítettél

Et halva fervek nyugodalma
 Nem tudta ott, ha jolsék az elő.
 Sok. Hagyd el Barátom jó hogy azokra nintse
 A' lelki rend is brava, bizonyal úgy
 Parmónak, és kedves loválnak
 delte is itt, legelőfene körtünk.

De nem mesőjgafsz, on ama' hívei
 Sirjára gondal nyári virág tövet
 ültet a' jámbor ferege
 Ott jött az éis, nem es erefűvel
 Kent borradással tiszeli a' derék
 deltek le rofladt hárait és felid
 Emelkedésre jertem a' víz
 etdj nevet ott az usalkodonak.

Sok. Bóldog halandót hírnek az ég hegyes
 Igazgatót a' d. l. Bóldogot am. F. jövel.
 Et meg díjörültek világa
 ettar nemesebb figyeleure jöllit.

Lato. En' ext igy látam hallám almomba is alig mülé
 Hogy hi nem ögyeledik velék a' ragyogót feregebe
 Itt legy még éj jó monda... hűrdessé an előt
 Kört a' mit fremmel sállal is hallal fűleüdel...

AN 111 dik Lilla Fürdése. Eurpiusból

Mi mi! jremeim ide néretet
 Mi e' kies rósa bokor hirtelen
 Mint meg verrent amon a' víz jetelem
 Mi mi jremeim ide néretet
 Mi mint öfve verődienek levelei isagai

Ni ni! mint megbillegenek
 Jöriffes virágai.
 Fel csifrártou kevély virágának
 Bibor pompái fiedyel forodának.
 Nemelyik le esve eltünit
 A' dudvár' sártaim.
 Nemelyek úfnár az itt lengő
 Es' jád'rodva herengő
 Desiret' sárnyaim.

Ni ni! virgyárak
 De fényetek veseg pislogva
 Hol öpve vonul hol ki düjjed
 Most repes virg pattanással forogva
 Mag' rothenve komor öblibe süjted
 Jan' Istent láttatok

Ne járjátok be' ablatotokat
 Ott nem haragos Istenség látkit
 Ne féljétek, ott es' szép nimfa jád'kit
 Nyissátok meg ablatotokat.
 A' rózsárom fénylenek

Sokkal jobb rózsái
 Bircsók ottai
 Mellyek kitértek megigértenek.
 Oh boldog rózsája
 De nyájas nimfa
 Nyugokit alatta árnyérodnak
 Oh végy be eugemet edjil ágadnak
 Si pedig sremeim, ti lesve virgyárak
 Alit akar ou a' ti igérs nimfátok
 Ni ni ruháját le vetette
 Is a' rósa tövehez tette
 Maga indul - most már nézzétek,
 A' nére's Istene legyen veletek!

Ahol megy; oh melly Isteni keinek kell lenni
 Melly hátulról is annyi Prátriával kezdjelenmi
 Oh bár láthatvátok melly szép
 Ah! halkatallan lép?
 Ah! fordulj erre szép Isteni
 Egek! ah szemem! mi látok
 Mint repkék, mint meredtek
 Mint fel lobbánátok, Jan golyóbiestátok
 Ah nézés törből hi venne
 Ah mit látok irgalmas egek
 En' en hintsem, alig pihégek
 Vízra nézett az én galambom vízra nézett
 Ékememet, fivemet, lelkeimet, mindent megigizette
 Ah én kedvesem fut amott
 Ah! mint doboz a fivem belől,
 Ah! mint olvadok minden felől
 Ah! Isten! egek! jaj elfogyok
 He hagyjátok, mindjárt lerogyok
 Ah én kedvesem fut auroca
 Ah! ötes-ötet látom amott
 Ahol megy ah mit látok!
 Elkerítelen! irigylem e' vidékei ezt
 Hogy látják a' mi engem öl, s élvezt
 Szerelm társaimva keinek illy hirtelen
 Az tsalódom! ti látok testém
 Valamely leplet, de melly ritka
 Ah a' fedél, melly alatt van fivem' titka
 Melly lebeg merítelen Evann Edonenn
 E' tsalóda's jadszódtat e' tilseket
 Nagy tsak ugyan látjátok egeret.
 Miként pirofolnak
 Mikor meghajolnak
 Fényes párai
 Marvány Ombjai

46
A' mellyeres fő hajtra
Es utánna sóhajtra
Sórosnak magok
A' szép virágok.
Vajha én most vajha virág lennék
En' is ilyen complimentet tennék
Verd vékony patyolat
Villog felhője alatt.
A' szerelmes zefírek min' enyelegnek
Faj mint viráglevél ezt a' jászki feregnek
Kémellyük szép lábára telengődnek
Ettől kies meje alá rejtődnek
Ettől márvány ödalaim könyöröl
Ah! a' szerelm feltés, ah! máj meg öl
Vajha én most vajha zefír lennék
En' is a' leg-szebb hejre mennék
De látjátok már a' pataiba lepett
Melly kegyese teszi ezt a' gyönyörű hejret
A' hűvelkedő habok hozza' mint tödülma
is Farkos hóvalva lábainhoz simúlma
Vetelhednek az első mellyük legyen
Melly néki udvarlást görölyással tegyen
Ettől karait már terdei
Ettől szombjai, is szombtöveit
Nyelik el a' fajialan habok
Ah! tavorától oszmány habok!
Ha szebb virágok irésel
Mentenn öpre tördellel bennese
Ah már meg öttelek
Erelem társaim lettetek
Ah! már alig látom szép mejjét
Ah! min' nyalogatjak nyugodalman
Vajha én most, vajha én hab lennék
En' is szerelmes testem pihennék.

XIX^{dik} Egy Individuale datum az
Asszonyi áthatatlanságról. Kolofvaronn.

1. Asszony nints egy is állandó
 Seneca böltsénn mondja
 Mint a' módj változandó 's
 Van arra is nagy yondja
 E' mondáse Eva meg' regénn
 Et' Paraditsom' Restebenn.
 Feldebefriddé' tette. --
2. Az' ördöggel s'ovelheretti
 Az' almát fel habzsolta
 's Ebből mi nosz' s'ovelheret
 Erzi s'ot fő az' ólta
 Ravaság' tanulására
 Az' ördög is s'privátára
 Asszonyhoz járt tanulni.
3. A' szeretseny' korom b'örét
 Ha s'eherré tehetné
 Ha a' párdultá' tarha s'örét
 Egy s'ünre eserehelné
 Így asszony is találkozna
 Ki soha meg nem változna
 Mar pedig falsum s'ruet
4. Asszonytól azt s'presendálni
 Hogy mindég h'ir maradjon
 Annys' test, minr ur' kívánni
 Hogy a' stóld elne fogyjon
 Ez a' milyen lehetetlen
 Amaz öly képrelhetetlen
 Stóld utánn jár az' asszony.
5. En' eddig ezt tsak hallottam
 Ha a' magam két s'eme --
 Allal-megbironyosodtam
 All' edj asszony' érdeme

- A' mit eddig mondtam, erre
 Doni engemet edzetre
 Megtanított eleggé.
 6. Több mint deány valamivel
 Doni mert femérmelelen
 De, hiszebb mint affony, mivel
 Még a feje fedetlen
 E' négy rendből már egészen
 Kitanúlni könnyű leszen
 Cuius generis Doni?
 7. Ömagabann Joeminimum
 Egyebet nem is mutat
 De a femé, Masculinum -
 Penuis felé, ver' utat
 E' végsőhöz indulatja
 Bironyosann kimutatja
 Hogy Communis generis.
 8. Activa ó, csak a' mihor
 Bálla, is jätérba mehet
 Passiva pedig a' mihor
 Järsasügba nem lehet
 A' Neutromot elhagyja
 A' Deponens jól jätködja
 Kivált ügyes feméllyel.
 9. Fejfiar höiön viseli
 Ettagát indicative
 Néha mihor módját leli
 Van sokkal Coniunctive
 Nem is neri Numerusát
 Isar heves appetitusát
 Föltse-be' ad Contentum.
 10. Imperative kiványa
 Et máfor peretetet,
 Hogy legyen amor' bálvannya
 Altra spanja éleréi

Vágni is jól tud ő' frembe
Es lehet a' szerelembe

Modus Infinitivus

11. A' chejék hőt nem mondhatom
Inferior gradusnak

A' vital hőt sem tarthatom
Ot Superlativusnak

Ki mondani hat egy summába:
Dóni a' fejék sorába

Lehet Diminutivum.

12. Alina a' Jób két-juni Ördöge

Atz angyali glédába
Dóni éppenn úgy jöve be

Ma az Isten háraába

Méregtelen hátra is elé

Járt a' seue minden felé

Mint a' napra forduló.

13. Legyerőjék a' fremere

Tette, s' úgy imádkozott

De fremével a' legenyre

Pislogott az átkozott.

Steha a' száját morgatta, s'

A' mi-átjánkot nyaggatta

De a' seue nyitva volt.

14. Ottann ottann a' Pappaita

Felteszintem kértjéből

De, nem azért, hogy hapsnara

Tanuljon beszédéből

Stanem, valyon nem látja e'

A' Pap? s' valyon nem hájt'ja e'

Fejere a' Bibliát.

15. Alég veam is az átkozott

Méretett, én t'udatram

Pondolom, meg is átkozott

Algy nem reciprocáltam
De én gondolám magamba
Igy tenni a' szent Templomba

Több mint típusa Scandalum.

16. Bóldog Isten! elgondolám,

Berreg e' lejár. Feleség.

Nem lejár e' fél; hanem talam

Több mint egész elleniség.

A' hi eltalálja venni

et tudom oneg fog fennvenni

Chülei vétkeért is.

17. Estve jobban proclutálta

A' Pálta mestersegét

elkormányoztam Demonstrálta

Hemzeli szűréségét

Mint a' méh kocsart a' méhek

Öt is egynehány degenyeit

Döngetél mind viradtit.

18. A' Pugillaris levele

elkellet bötböl tfinálnak

Néha irással van tele

etvéha belé' firkálnak

Inak nea' ha araszjuk

Ala nem telfut le araszjuk

Ilyen a' Dön' ferve

19. Ime, Dön' le festélek

De neved elhalgattam

etmeg engedd ha megértélek

Yéted elnem hagyhattam.

Ijusagodat megkántam

etért más nével kivántam

Nevezni fremélyedet.

20. Kérlek haggy fel életeddel

Fordulj jobb oldaladra

Ne hívni beftelen testeddel

Ijaláratot magadra

Ne adj materiát számára
 Ne adj többet pennáma

Ellert több lesz minis perfectum.

21. Te leány vagy, - befületet

Ma a leány elveszti
 Bár megjobbítja életét

Több helyre nem teszi
 Ne tünjél hát skandalumot

É' Templomból alyumot

Nem illik e' leányhoz.

K. Adit A' Dolondnar sa-pénz is jó
Ma elveszti sem nagy hat, - vagy

Taller, Ven Kreuzar Rajla mársais bejelgeti
inta Bányai Tó'sef Fogátus Deak Debrecz

Sal. Jó napot Bajtárs! he régem

Tévelyget ide is tova
 Töldönn járól e' vagy egyem

Nem tudom; is már mints hova

Fojamodnom; Barátimat

Nem találok fel sohó

Két' Jovintos társaimat

Tan elnyelte a' fogó.

Ki. Aorta Isten! kendet is, - hat

Alonnan jön? is mi járátba?

Oh he régem láttam párjat

Még az elmúlt Karadba.

Hogy hogy maradt meg életbe

Hol lappangott min' eddig?

Magát melyik fegeletbe

Slústa meg ez ideig?

Sal. Slústa eptendeje hogy egy ven-

Esperest rádájaba

Ejzel nappal önrretven

Tanuló' fiobájában
 Nap: fényt sem láthattam soha
 S ett' óta barátimtól
 elfogórtattam a' mostoha
 Sors által társaimtól
 A' midőn kiszabadultam
 Egy Jolvaj' here által
 Fogszagomból, elbainultam
 Hogy, hogy változou által
 Annymra a' világ? hogy én
 Na' nem tudtam esmerem
 Jobb volna tán' most is a' ven-
 Ladajába heverem.
 Mert én itt már nem esmerem
 Senki, minyen barátom
 Májhoz kellani sem merem
 El' kell veszni már látom
 Hanem, ha tudsz 'pajtásimról
 Mond, valyon őt hol vagynak?
 Ha meg élnek társaimról
 Tudom hogy el nem hagynak.

Tot. Six ostendö, több etele
 Míg a' Frantrókat tartom
 A' had, és kimenetele
 Harántmak solat arton
 Sol' kép' kúszavok is Gallérok
 Hagyták oda fogókat
 S' Ma' is illyetenn' Gavallérok
 Wiselnek rab lántrókat
 Mint régentenn' a' Cidókat
 Babylomban, úgy irlel
 Parisban az aranyókat
 A' Frantrók' is hi' ünivel
 Országunkat, úgy hogy ma már
 Mins' a' férere-hatlyú

Azt arany olly ritka madár
 's kinek van, derék fallyu.
 A' mit a' Grantz' had meg hagyott
 Azt meg, más sátrum érte
 Inquisitiót állított

Fel a' Károly érte.

Es mint a' Spanyol Tribunal

Ötöt úgy persequálták

Azt aranyat minden Unál

Flamies Bankórn felválták.

Azt Övösök is ha kapták

Aztu mint lretneket

Meg egeket, 's olvakoztak

Mindenképp' fegényeket.

Igy hát a' magyar Házába

Judom, hogy társádnak

Poha sem akadár nyomába

Éveszet Barátidnak.

Jobb magad is ha feltetted

Peretted, 's annak örülöz

A' mennyeire látod, 's lehet

Övös, 's Kibé elkerülöz

Faller Interim mit látol? imhol

Kullog edj kajla Marjais

Felkőpöntöm, valyon mit jól?

Isten! meg áldjon Bajtais

Hogy vagy ilyen görbe hátú 's

Lapos hájú? tán bír' a

Köszvény bántoa elöl hátul

Aztért vagy illy Ötromba?

Honnan jössz, 's mit keresel itt

Tán a' Grantzól törtel el

Vagy tán Invalidusnak hitt

's Aztért öbfi levéllel

Haza küldöt? mert káserodat

Stem tarta venni; nosza

Beszél el állapotodat
 Meg ílemedea Drusza?
 Maj. Sól tatálta rend, hogy fogoly
 Vótam a Granziánál
 Aliolta a' háború fogj
 Fordúltam sol gardánál.
 Kantalan sol Batióba
 Vél velem egy somóba
 Mindég tál magyarul fojt a
 Discurtus a' Zafloba.
 Felvint ne hogy Granziánál
 S. Sinájanál bennünre
 S' Jimerével Granti Orpágnál
 Segyemék Jenehünre
 Így leu sol Marja's és Gallér
 Magyarból Granziáva
 Mint sol hotts magyar Pavalier
 Bétli Patriótáva.

Ar. Ugyan ha merem kérdeni
 Stany eplendős kelmed már
 Mert kavát alig érteni
 S' Sol úgy jár mint a' Lajhar.

Maj. Bizony Gijam nem mostani
 Gyermek vagyol már is ropott
 Alin Alidenárnak hajdani
 Alirem in fogyathozott
 Kenyerem javát meg ettem.
 Látam sol földet is tengert
 Sol helyet be herengettem
 Mint ekenci Molnár Albert.
 Vagy hevon. Deát subscribált
 Debre crenbenn is rajtam
 Egy Nocheri nevű hivalt
 Kínél elöspör vótam
 Innen vandorolni mentem

Jel Pestre és Budára
 Sol Inolator marhat kentem
 A' gardam kentőjara.

Burlus, s Görök haboniba
 Fordulsam meg elegszer
 Nem hevertem minc a' juelba -
 Az ürge, - tizenhatsz

Fogtak el, de meg maradtam
 Hal' - Istennel életbe

Ohha úgy meg nem akadtam
 Minc itt haza jövesbe

Elő kastrom egy bé firkált
 Papirosof, tán tíz szám volt
 Ra írva; s egy szer fel riált
 s nemelül jól megmotosóls.

A' mint értellem azt monda
Lehen guli: de visza mondtam

Néki, engemet bolonda -
 Nem tesz azt hiáltotam

Lehen guli a' hevenhetedik
 Öreg apia' lelkinek

Milyen attá, - velem eddig
 Nem volt baja senkinek.

Attal ott hagytam, s ő sem holt
 Jóbbot annam hoztam

Azt mondják, hogy ő Bankó volt
 Velem úgy ne bánjon ám !! -

Halgass jó Öreg! nem fiolt a
 Kemmi oroszát ellened

Tíz forintos Bankó volt a'

Kar volt úgy fel gerjednek
 Pénz az a' mai világbann

Bérből renit mi hoztam
 Arany van magyar országban

Hogy meg sem fámlálhatnánk
 De nem minc törvényes ágyból

Vepik fármaraúsohat
 elattomos hunsfuttsagból
 Kínálnak fallyús írás...
 A Sídor Budánn és Pestenn
 's el Schlorbergenn Pofonybann
 's Ha kintidjék öles mentenn
 elkapják azonn nyombann
 Minn ör hajdenn Egyiptombann
 Ugy kaporodnak nállunk
 el'for bankót, alattombann
 el'ais penrs nem is találunk
 A Farahó Golinumaria
 Kellene már korulnunk
 Ha nem gondos'odna már a
 Providentia volunk.
 Ex a medium abbann áll
 Slogy az Oláh meg epi
 el'álval, 's jó' érhül főt'gáll
 Néhi mig epre vepi
 ör hat örör ártus í'fat egy
 utba is felparizál
 De berreg mitör haza megy
 Ugyan í'fat agonizál.
 Ha regem Cleopátrának
 í'fat Sestertiumába
 Kenile egy étel, - esudának
 Nem kell tartni magába
 Merre í'fat egy darab mále' is
 Jon 500 Goringába
 Pöt fregény oláhnak, - 's meg is
 Mintes béheség hasába
 Atomba mindeg kopit 's veisz
 Kít egy, his máis í'fatum er
 el'rt ó' néhi moy' és peneisz
 Bétisbe ví'fora perés ter.
Marj De már art nem hittem volna
 Slogy meg olly penk is lehet

Mellyet ha jól megismerülne
 Az ember is meg ehet
 E' s'perént már rajtunk hi tessz
 Et' Bantó, vajjut elbar
 Magyarokat sa- yonra is jó lesz
 Ha elvejtí sem nagy éar
 Nopa hat Baffais: a' felsőbb
 Világról katarodjunk
 Et' gardag blitó legbelesőbb
 Ladájába karrodjunk
 Minis is nekünk betsületünk
 ehintelen Aristomba
 Fartnak, joha sem mehetünk
 Nap-fenyre; illy goromba
 Hozzánk a' mostani világ
 Elkaradjon hat magának
 Már örökre Magyar eszég
 Nem tart többé szának.
 Te pedig jó Kreupar: hi meg
 Kéret hordozod legy mindegy
 Boldog! is szolgály haradnak.

Sr. Perentse's utat kivánok
 En is ha már itt hagy tok
 Nem bocsánat többé az alnok.
 Világ- boldogot veigy tok!!

K. K. Európa' elragadtatása. az ar

Tolvaj Isten vagy az a' Crimen Raptus mely
 s'perént a' tífuságban és ártatlanságban gyö-
 nyörödő menyei Felsőg ZEVS vagy Jupiter, a' Kúr
 Európát, etgenormak, a' Phoeniciai Királynak néha
 szépségü leányát vagy Kis- aszronyat ö' Hercege-
 get, Bira máshatában olivon, elragadta, és ab-
 ba a' maga Isteni s'perelmét bele is olította. (S. V. 111)

Haj
 3

Hajdani a régi világnak
 Volt egy híres Istene
 Ma Stutzer Kompanistának
 Leg jobban beillene
 De megholt post Christum natum
 Egy néhány értendővel
 Nem jut eszembe a datum
 Eggyel e vagy kettővel
 Er a mindenható ságot
 Er egybenn helyhertette;
 Hogy a szür ártatlanságot
 Jöru paradt meg-egtette
 Perelmes hajlaudósága
 Perette a képeret
 Isteni szent tsalárdósága
 Meggyörte segényeret.
 Van nállam egy igen régi
 Könyv, melly történetivel
 Tele van földi és egi
 Titkos perelmeivel.
 Er foras bejell felölle
 Ma olvasni tudnának
 Sok Stutzeret am belölle
 Derreg tanulhatnának
 Ebből egy Anecdótáját
 Maj én is bejellel el
 De tsak eggyet, mert mindnyáját
 Hi győné lehell ettel
 Si ok nimfák. bejé deube
 Ma valami elhaqyol
 Sugjator gyengém fülembé
 Mert hi is ott voltator. —
 Jupiter, si a mint forasol
 Er a Dorentatornak

Hogy a reggeli nyugvásot
 Legfőbb tárgya gondolná. /
 Egy reggel sora nyújtóván
 Et barfony paplan alatt
 Mar a nap, a láthatáram
 Jó magassa felhaladt.
 Mikélyt felszerken, lekére
 Mindjárt ez a gond mégyen
 Hogy visitet majd estvere
 Melyit Damának tegyen
 Erenn gondolkorásában
 Elmerülve heverés
 Alantserég púha ágyában
 Míg végre a Planum késs.
 Ekor felkel... hát hármával
 Lőja a teremtetét
 s Majd lekapasztja hármával
 Et Olympus' tetejét
 Imhol' úgy mond már dobolnak
 Mar itt van a paráde
 Még is széllyel roborolnak
 Még sints is tscoboláde
 Eke nélkül egy lőrajja
 Mindjárt ott terem vele
 Mésirnel már a pipája
 Fein Knapszewel tele.
 Eggyik a bugyogójával
 Kaladt rettegve elő
 Májik rejélt Stafroájával
 Hamadornal kiejellő.
 Egy hegedűjével kaladt
 Elő, de azt megfidta
 Alát a vonója hol maradt,
 Illyen amollyan attá.
 Exarere volt hogy magába
 Múlassa magát reggel
 Ekeri akkor Cabriéyába

Egy lány sem ment jó kedvel
 Ezek így folyván sorjával
 Et' eszokoládéhoz ül
 Felhörpent vagy nyóltá Jind'sával
 Eltiner elötte meghül
 De ez sem volt jó kedvűre
 E rosz gattungból való
 Utgymond, e semmi sem ére
 Ebbe nem volt karác.
 Jan a tej is savanyú volt
 Mert csak nem öfere skalat.
 Gondolom hogy jobbat rostolt
 Et' Eö völgye alatt.
 Itt ki rávom Kodja magas
 So' sománn o' felsége
 Et' jól hallotta lármáját
 Es' menyörgésnek vélte
 Ekkor kap a pipájához
 I Egy menyörvet sebjeből
 Ki rant rá gyűjt es' dohányoz
 Füstöz finasterjéből. -
 Ki sült az ég ablakába
 I Dobros füstös botjátott
 Melytől az áthmesphairába
 Et' nap csak alig látszott.
 Majd perspectivájamm eppem
 Et' föld golyóbrisára
 Se néz mert rönd má'sheppem
 Elgyengült láthatára.
 Itt egy kies völgy ölébe.
 Egy körül elreledem
 Ekkor sereg tűnik szemébe
 Et' melly violát szedett.
 Egy leg sebb állított ruhába
 Öhönnyem öltörve látszott
 Föld búrsony organójába

Arany

Et
Strany meändor jadrott.
Et ki derült ég kérsége
Fiindöllött ki kémeböl
Et nefelejtés felidtsége
Látrott. terhenteböl
Et többek minnyajamm ennek
Udvarolni látattak
Nagy volt a tíftelek benne
Ettelylet horra mutattak.
Ennek hajnalpin orrájamm
Kemei, meg állanak
Et nagy úrnak is tagotokajamm
Et alélva nyugvanak
Eftendeit nyúló spinéből
Et mint jól kincshette
Janula horra-vetéseből
Fizenhat seletette.
Et komba hogy esett hogy nem
Et viganó alá is
De jól az ifteni szem
Et meg bejebb ainnal is
Et is mindeus egy für kálíg
Londosann öfere nére
Salpától fogva ~~adott~~ kombaig
Et is mindent hígerett.
Fettretek ö. Fellegeret
Et is minden tagjai
Keményem vertek fivenet
Füzes kalapátságai.
Föböt rivant a látaismal
Et a' lobbant appetit
Et mit van mit tenni. Et valaismal
Egyébb nem foghat itt.
Et a' skararai kéne magát
Fgy ha módját ejthetné

12.
Ió volna ha e' kép prédát
Hozgára levithetné.
Igy gondoltodit magába
De itt ismét az a baj
Hogy öltörön maszkarába?
Kos legyen e', vagy divaj?
Ezenné fogáig ragodit
Vegetlen böttsessege
Ellig végre megállitodit
Bika lesse o' zellege..
Nem tudom én így egyferre
Ezt véghez hovyvihette?
Talan' Isten botfás! erre
Ott ördög segitette.
Ekkar hovy esett; elég e'
Hozza, hovy dikarvá vált
Imé Bika Istenege
E' tükör előtt megállt
Nerte új ábrázatjába
Magát, hat kép mindene
Ekkarmelly szilaj esordába
Dikarát be' illene.
Pajnáltta hovy hajdanába
Ezt effel' felnem érte
's Pasipháét illy formába
Néhánykor nem riserte
Tudtam volna én hol faj a
Kas' buja deanyának
Dár tsalárd tehén formája
Ne hitt volna Dikarát.
Igy prób' s' sietven oréjára
Egy ris köd- párnysom lezáll-
Ekkom kép völgy' lapályára
's ott a' föld fübe meg áll

Olly színt vesz tekintetere
 Mintha nem is ügyelne
 Et' szívet' vig seregere
 Dar' akármit művelne
 Így meg indul szédelegve
 's arra hűvelébb crammog
 Flát a' jól leány rebegeve
 Mind a' paladárshoz fog -
 Dar' a' paladár's fortélyát
 Semmivé nem tette
 Jól tudván tanult rolleját
 Elég azt is fel se vette.
 Jól nézi tapasztalása
 Ettár az ilyen dolgokra
 Et' Románok olvasása
 Janitotta soralba.
 Naiso szerelmes munkáit
 Sokkal jobban értette
 Mint Durmann önnön nótáit
 Mellyekkel börtette.
 Itt is ő jól jegyzésüket
 Et' etmorum díborre
 Mellyeknek elveszésüket
 Keyne sem hozza helyre
 Ettéri nyájás felidtséget
 Öltörít fel magára
 Halgat.. és vigyáz e' végett -
 Minden mottzanására
 Jambor maga viselése
 Fethven Európánál
 Mird be nyájás a' nézése
 Így jól egy Hoff-Dámanál:
 Ha tuma tán hoztánk jólne
 Olly felidémn néz felont
 Nem hiszem hogy hamis volna

134.

Még is hogy meg ijedénk.
Lentri ne hidjen matricának
Et Dama art feleli
De jobban ne a Bitanak
Mert hamar meg ölleli
Ekep volna a homlokára
Egy kis roporit tenni
Mondja a Dama farrára
Oda len' hozzá menni.
Még jól tan kife mondhatja
Et Princes e farrait
Sellar a föld fübe nyugtatja
Et lép Bira tagjait
Kerödrük, es jámborsága
Ki tündörlük seméböl
Nem látjuk ki gonofsága
Bira telintetéböl.
Et Princes megbátorodik
Már nem fél farraisól
1. Egy Leány sem iszonyodik
Et Bira a Birkától.
Hozza meggy, s ház most füleit
Faharja, - majd farrára
Köti virág köteleit
Es felmásk a határa
Majd kibúva ö felsege
Böniböl a Bitanak
Ezve forró lángal ege
Edes szillandásanak
Költömm esir emelése
Gondolja lép terhénél
Melly ditto elő őrés e
Gyuladoró farrénél
Látja fületö farraba
Et boldog jövendözet
Még egy lépés a tréjába

Mindjárt eléri öret
 Ebbe nem is hibáranak
 Sol gyakorlota labai
 E' mindenható bitának
 Ekerelues ugrásvai
 Mert alig ülu a' hátára
 Sol a' His affonyta fel
 Felpattan febra módjára
 Ez ártatlan teherrel
 Mint a' fét, melly dybianak
 Felkapja fövennyeit
 Nagy a' tikkadt síriának
 Elfutja térségeit
 Honván a' tenger finere
 Et homorot szárnyainn
 Repül a' tul so' feletere
 Annak durvadt habjainn
 Egy fölöta egy ugrásával
 Et bögö. Isten vele
 Et tengerbe, is prédájával
 Nyomula öröta felé.
 Akok rit vele valának
 Et Princessel, eretot
 Salván a' partra fusának
 Föven gyenge kezeket
 Ezernek tördeltt jajjai
 Ötet addig, risérték
 Utig a' tenger dagályai
 Látniol meg engedték
 Akomba Europa is
 Et habot közt jajgatou
 Settek a' tenger' fenekenn is
 Dorraio' faj hallatott.
 De az Isten örömebe
 E' sires volt jajjaira
 E' léttségbe esésebe Omlo' t'rogátra.

16.

Vitte a' viz sik kerségem
Mintha vér kátábatól
Felgyúladou dühöségem
Nem tarthatna magától.
Et Neptunus gulyáinak
Ven skamadó flastora
Proteus, eis bojtárinak
Öfve skaladt táborá
Nem külömbem a Jengernek
Több betyár Istenei
Kit a' gulyáinak hevernek
Et Thetis gyomereit
Perge kátájat követél
Ö' fellegét uszába
Solam hífsággal illeték
Paganván a' farába
Egy fison a' vasvilláját
Et farának vetette
S meglölvén et Isten-gályát
Sol elébb segitette
De elszenyvedte békével
Ö' tollól mind ereket
Bar belöl teremtetével
Elidta emyeltéretet
Etomb' a' tulsó kélere
Et Jengemet a' uszon
S Ite határol a' sövényre
Europa le uszon
Ereketlen tenüleneke
Eltörődön tagjai
Meg állván kavart- vérenek
De' duguli sojásai
Mint a' mévés' Iboljara
Eliror jolor buvil fel
Pa' lehell a' fagyos para
S e' lantánda herra el
Igy herraat el rószai

By.

Ahalovány orádjanal
E' hajdani szür tanyái
A három Pratiánal -
Et' spent barom megsajditvan
Ett a' maskarájából
Mindjárt hafenára fordítvan
Fibivie a' Dikából
Módi Pavallér formába
Frissem álcát költözit
Egy pép imepi galába
Sinodam felöltözit
Ella Titus nyirt hajánal
Bodrozca Jürürtija
Dorontos Figarójánal
Mem fer könnyem alája
Sól feaboa Englisch Traktjába
Minden egy egy tag kiül
Kiválc elöl variásába
Et' Salch máj helyel fessül
Módi Kaputtya I cizmája
Só gustyfal van varva
Haimassával az órája
Parfony tolba takarva
Mly módi öltözetebe
Foppán Európánal
Felszki gyengém ölebe
Ett fogvan derekánal
Pép mejjec kitararja
Meg oldorra ruhást
Mig gyengém ölelő karja
Lónya tagostáit
Máj elepió balsamával
Sillandorra fragláisat
Ennek hiszje fragával
Enyhülé ajúlásat
A hús balsam erejétől
A szür magához teré.

88.
Lászann lászann seprejétoł
Meg higgada a' vére
Félve, tört meg orrájára
Futolsó prófetsága
Melynek gyalgann hiús nyomára
Egy tankadó szin hága
Eltör, a' mint ezt magával
Horta a' bú-tón hálta
Ez is a' his affonytával
Illy galaut diszítála
Isten horta! Isten horta!
Kintsem a' his affonytót
Ugyan ugyan mi orotta
Elébbi ajúlásat
Homan? 's hova' akar menni?
Kedvesem! illy magába
Oh én társa fogor lenni
Eharmelly frándelaba
Par-Dieu! boldog oraba
Eset ide jövéssem
Ezt az eget-fa' hajába
Mégma méjenn be vésem
Meg erem by ezt elöre
Mert álmodtam seperet
Ma mindég a' feneu főre
's et nagy újjon vortetek
Örvendel hogy his kertembenn
Etlászann tisztehetem
Meg jobbann, hogy az ölembenn
Kintsetsem szemléhetem.
Ne féljen gondja ne legyen
Kedvesem itt sommire
Csak egy his pihenést vegyen
Gondom lesz a' többire
Maj derél paripájánar
So' abarot adator

60
Mig majd a' kis-afszonykamat
Föbberrel szolgálhatok
Addig akar itt le üljünk
Et' digetel völgyébe
Akar amoda le üljünk
Et' vésár sürűsége
Mint ottom itt úgy viselje
Magát a' kis-afszonyra
Kints itt hitöl férgyenelje
Magát ne Zenirozra.
Vesse le aron ruháját
Karáfokra meg mindenét
Krimflujét és viganóját
É Kis hofu ingetokéjét.
En' koba Leány képebe
Évec-permis szolgáló
Tan a' kis-afszony ölebe
Majd futalmat találó.
Ezennél föl alatt öldorra
Leg alfo' kötésait
Fithos helyeken hordorra
Kindenható hercit
Eltébb a' elix hi nem álta
Et' nagy udvariságot
Akarmely lépem installta
Et' itt a' szabadságot
De mivelhogy a' Dámárnak
Magok vonogatásor
Galja, és a' delnyárnak
É meg ma is szólásor
Hogy midém györni fevretnek
Et' meg györetni rivánnak
Es ha földig kévretnek
Utóljára megkannak
Ö is föl lép kévretnek
Engedest a' kavánnak

Eliz
60

10.
Mindenekbenn tettségére
Engedett a kívánat. v. Hajlata Paravalléj
Eltör-ia lesz már a java
E' his Historianal
Itt lesz érvehető Java
E' his Somedianal
Lüzel! rit ezt olvassátol
Pirulva nevéffel
Tudom tudni kívánjátol
Függetlenségével
Hogy ia lutherus ris fűpével
E' mit ténylet ő Jellege
E' a jätel véjével
E' Felvadásna vége?
Ugy is van már ideátol
E'z ilyen Felvadásról
E' mert nem hiszem hogy tudjátol
E' tnyit a lenfonásról. -
De nem merem kimondani
E' mert felet a Daportól
Ha meg találját hallani
Isten! mentis meg fajortól!
E' mert t'fat rövid summába
E' elhagyván belöle
E'z, a mi nem rit magába
E'z emlisen felöle.
Hogy a Pür' engedelméből
Derül föstöröt tsapa
E'z ür a' j'is p'etsenyéből
Négy jó porriót kapa
E' Nimfát elő ifjanal
E' dolog' látására
E' Mindnyajam rá b'ánulánal
E'z Isten' mindajára
E'z, t'fat nem agyon nevette
Magát, e'z elpirula

41.

Nemellyik szemit befedte
 És más felé fordúla
 Ez a többiel fülebe
 Fittos dolgot sugdosott.
 Utig a másik örmébe
 Et' farláhöz rugdosott.
 Neptun pedig figonnyára
 Dúlven ezt riáltotta:
 Dátym! redves prósitjára
 Válgon a' hig wátotta.
 Itt a' perebues Szenának
 Et' estve véget vetett
 Es a' nagy Európának
 Nagy neve így sületta.

* * *

* * *

*

Só hogy az ártatlanságnak
 E' tolvaja elveket
 Nem adunk a' csalárdaságnak
 Isteni tiszteletet
 Kár hogy emberi formába
 Keresztelt bírák vagynak
 Kik a' büjesség nyomába
 Barom módra rohannak. —

Alföldi Doctor Földy Jánosnak ma:

garól írt Epitaphiuma v. monumentuma.

ad Not: Clabadites meq engem írt Isten:

1. Amott a' kápus út mentében
 Indromra volt egy körtvélyfa
 Et' sírhalmot is erdőt feleében
 Ki vagták, s nint az is már ma.
2. En e' rics helyt válasszotam
 Magamnak temető helyül

E. V.

12

3. E'vad körtvélyfát ohajrottam
 Pirkalmomárcimto jeggyül.
 Még is ha történi halálom
 Ne málvára temessetek
 It nyugtáson meg amag alom
 Fekessém et: kedvetez!

4. Egy áhafi körtvélyfái helyébe
 Utols ott egy jólvevő kék
 Melyről leszi napleventebe
 Pusogva majd síromra néz
 5. Minde a' füttöt tüskék borítják
 Mint az én gyákos éltemet
 Őr ezt védelmezzé fordítják
 Et mi engem sírba temet.

6. Si gyermeked! majd ha látjátok
 Rósa finu virágait
 Ettámasba nyilni, ne bánásatol
 Hadd fedjék Földjé haurvái!

7. Ma azot kőre kír itt elmennek
 Egy sír egy a' ki jól esmert
 Egy hullá: el virága ennek
 Nagy eltébbenn tavasz sem ott.

É. III. d. Jókoni N. Mihály arnyelát tiktelő
Versek ~~Magyar~~ ~~Sorok~~ által: Farkas Mihály

Et e' a' sírom túl vagy nem az emberi delek
 Ezt a' kérdéset kérdéset a' mi Nierünl
 Fejtégeté, de mivel nem akart nyijára előlrol
 Slátulról akara ezt megvisgálni. Szarommal
 Kette nyilt az örök titrol kárpója előtté
 Ő be' ment, selyel nexett, slátván a' halandor
 Gyenge világa elől elrejtett mennyei pompát
 Gondolatit szárnyára veve a' lelki ditséffég
 S még sül nem hallott gyönyörű szép. Angyali hangon
 Eneket enekeimm kérdé ditsémü ar élet
 Felféges voltát mely kárpóványa az emberi lelkes
 Még tetten ledves lengése az angyali ramat
 Ischennyei misánaal lelket ott fogta e halmoz
 Slamvái nifclit, is gyönyörű munkái Starájai

73.

LXIV° dicit Ovid: Amor Libr: 1. Eleg^o 1° Aestus erat

Fordította Horváth Adám.

1. Meleg volt s a nap már kezd délről le menni
Le dűlél az ágyra egykésit pihenni
De befőttem félig az ablakot termi
S így a nap sugarból egy késit elvenni.
2. Ugy sűrűn vékony fugat a jobbra
Mint a fűrés berel hívós árnyékába
Ugy mint mikor a nap hajnal havadtába
Ginagt vagy le bűvöl éjjeli ágyába
3. Ilyen fél homályos nap sugarat keretnek
És fél keretes szűz névvel neveztetnek
Ahol a fégyemmel kötött keretnek
Kötött hívó rejtek helyet reménylhetnek.
4. Itt im jön Korinna s Daphnesba fűveten
Lepletstet félváltól a nyakába veten
Hajának kibontott s néli ereftgetett
Fürtjeivel hófehérű nyaka befedetett.
5. Így ment elre szűlve, ily gyenge ruhába
És lép Remiranius az ágyas házába
S láis, kinek édes ize hajdanába
És nyálant szűz maradt a házába
6. De kapom Malástyát, jól lehet a selem-
deplenn át is testét minő egyre kímlelem
Még is a kénytelen szemérmű keretem
Kütködik a vékony takaróért velem.
7. Mivel úgy kütködött, mint a hi kerette
Ita nem győz; friss kezem hogy es-g fejtette
És fel adott várat könnyenn megvehette
S ettagát a víz-örvös is rabba tehette.
8. Ah! a mint vetettem szememet reája
De lép volt takaró nélkül a formája
Galaminis ép szűznel mutatja orvaja
Ugy egész testének nintes semmi hibája
9. Pallai mutatnak gyönyörű termeket
Kanyais ölelni melly irgann lehetett

Mely

- 44.
- Mejjenek gyönyörűm likerelített
 Dombja tapintásra feletven feletett.
 10. Kik kettős Kamasszes hegy formát adának
 Menetelesem nőt haszolja dombjanak
 Koffratskaim, de karsám karsám kemens domb
 Dombjai két maros oplopi valának
 11. Mire is kámlalgatom minden répteslejt
 Falpig hiba nélkül találtam kemellyet
 Frigylit taggim kemem kerentesjét
 Festemig sportom gyenge testesejét.
 12. Tudod már a' többit lassu pihéggel
 Bihentettük egymást kölesim ölelssel
 Oh legyen többkor is ilyen delem és d-
 Nem cserélem a' szép hajnal repedéssel.
K. K. W. d. k. Sird Venus, nird eger Allya

Thibet Gyramus Sirattyá.

Sies simi sivem sives serelmedet
 Kold komoní kókkal kámos serelmedet
 Sirjator kemem sirjator kásporta
 Sivemre sebei sinte sivem porta
 Sirj kerenteselen sirj kadorix kánapei
 Keretó kemelyed kenedre kenes ket
 Sivem sirt serelmem serelmed kidelget
 Sebemre sivem sebetet kgedelhet
 Sini sóhajjalal sebessedett sivem
 Kertemjétt kaggatni kallt kaladó sivem.
 Koly sebem kurdaló serelmes kadorét
 Kelió serelmentől siva elkadót
 Kinemtől kiledvén ket sinem komoní
 Kebb s keretó sives sivem so' se kóni
 Kánlak serelmemem sivemből sivesem
 Kemelyed sromig srom kerelmemem
 Kivemet sirással kemyesitő kemely
 Kórvén sebessedől sivaluimom kgedly
 Kerenteselen sorgom' sajnállo kerelmem
 Kivemet kivednel kámaro kentelem.

15.

X. XV. dikt Bihar Vármegye főispánjának Rhé-
dey Ferencz O Nagyságának tiszteletere
Jatai Sándor által.

Nagyságos Öfőnök érdemes magzatja
Rhédey; Staránknak díke, és megyénk' atya
Dár egy illy nagy selet magával be érte
És kerentséjét a fő tisztségtől nem mérte
Még is Nagyságodat a virtus felfelé
És dicsőségnek fő póltrára emelé.
Ugy van; a dicsőség az igaz nemesi
Szelekedetet öntént felkeresi
Inább megeshetne, hogy a nap többet ne
Füldösítana, és a tűz ne égetne
Mint az, hogy valaki fános virtusának
Fános tiszteleji mindig ne volnának.
Hát meg, mikor illyen érdemet igazán
Beszülő felsőség tart kormány a Starán
Lehetne e olyan történet azt kérdem
Hogy jidalom nélkül maradna az érdem
Nem - ah. az nem lehet, sőt hamarabb vissza
Foj a kútfejére a Duna, és Tika
Mint kiróalmában a nemes virtusok
Homlokát elhagynak a Töld laurusok
Im kegyes királyunk ennek jelet adta.
Moft is, hogy Rhédeit megjutalmazatta
Meltóztatván öt arany keresztjére
És el ként Leopoldnak vitéri rendjére
Még ex sem elég; im Bihar főispánnya
Remélyét magánál tartani kívánja
Im a Nagy Selekiz még nagyobbá teszi
És mikor egészrenn maga mellé veszi
És Hogy pija ne legyen Bihar Vármegyének
Rhédeit rendeli képviselőjének.

16.

Hogy így állais helyett a' ki már eleget
Tartotta tartsa már Sereules az eger.
Oh kegyelmes Király! Hazánk Fejedelme
Te jól peretete. 's gonoszok Fejedelme
Telekít, Akéideit nagyobbakla' tetted
De magadat jobban meg ditsöitette.
Mikor minden előttembe tünöre lett
Hogy bédies elötted a' virtuos élet.
Tehints e' megyere, 's néred itt mindenek
Teneked melly kinyilt szívvel övendenek
Mert hogy Felséged Királyi hatalma
A' Hazafiának érdemlett jutalma.
Megtisztelt Hazafi! kémos érdemmeddel
Berzett Hivatalod' tehát már kezdjed el.
Kezdjed el im harfog Biharnak Vivátja
Mivel benned redves Telekijet látja
Teneked a' Körös vidám partja körül
Minden hegy, minden völgy, minden mező körül
Kezdjed, fojtap végered tikteted bekevel
Mig ettől, emmel is jobb tiktoseg nem hivél.

Epitaphium Napoleontis

Quod Inclita Gens Hispanorum Dona,
partes, Gallorum Imperatori primo - ultimo -
In expectatione hic jacet iudicii hominum
Paradoxos

Natione Corfus stirpe obscurus
Religione nullus Malitiae portentum
Sedis Apostolicae verbo Cultor, opere inpius depredator
Et d' inaudita quaeque perpetranda se nocturno vigil somnia
Superbiae febre aestuans
Imperandi cupiditate Genatius
Dominum Orbis se temere ac fulte iuricans

44

Divina, humanaque Jura jusque deque jactavit
Nullis bonus, suis gravis
Omnibus voxus mortalium
Seculi peripheria

Apocalypticæ bestiae Prototypum
Verbo dicam: Hic jacet Napoleon.

N. 2 H. 2 L. N. notat Napoleon
H. Hieronymus
J. Ieronimus Bonaparte.
I. Josephus Bonaparte.
L. Lucianus Bonaparte.

1797 Collicitatio catholica

per modum Protestationis emanata, & a to-
tius Europae Cleris ad Papam Innocentem
LVIII^m missa, ut: Ordini sacerdotali liceat
Uxorem ducere. Representata & projecta
Romae Colle sub Clementino per Legatos, s: in
Litteris genuinis infascriptos. Anno, quo uxorem
duxit - cubuit &

"In nostris haec est scriptura diebus
Sementem feci, sed tua messis erat."

O Sancte Pater! Pontifex Summe
O Praefex Orbis Sacratissime!

Et d. Tuos audi! Pedes cadentes

Et grande auri pondus ferentes!!

Ab Europae Nos orbe missi:

Te reverenter orare jussi

Et catholicis Sanctis Patribus

Ut nostris succurras gravaminibus.

Non Venetorum poscimus merces

Non Aeneventi sublimes artes

Non apparatus Regis Gallorum Neg

Neque invictos portus Anglorum.
 Cornucopias, fundus, habemus
 Erebi claustra nos possidemus
 Arces & Urbes, Scepta tenemus
 Una, sed optima merce caremus
 Nos cultus manent pene divini
 Proachus & Ceres Nostri vicini
 Quid quid ordum piscium datur
 Nostrae Culinae id consecratur?
 Pro Concione raro iudicamus
 Sed pro mortuis Missificamus
 Nos honoramus nos adoramus
 Ducere uxores eheu vetamus!
 Haec Sanctissima querela Nostra
 Supplicans pulsat limina Vestra
 Hanc licentiam omnes rogamus
 Iudi nuptias ut ineamus.
 Hoc sperat iustum, verum, utile,
 Honestum, decus, spave facile
 Hoc nec Sanctitas Vestra negabit
 Si suos affectus considerabit.
 Hoc praecipuum divinae leges
 Ut crescat uber hominum Seges
 Quisque coniugem suam habeat
 Neque proximi messem ineat.
 Hoc docet solers mater Natura
 Nam omnis movens se creatura
 Potest coire, sicut gignere,
 Sibi simile vult fabricare.
 Sambucus, salix, Conforte gaudent
 Formicae, pulices, coire audent
 Anseres, passeres, minimus vermis
 Libere ludunt lusus Veneris.

O nos Scarabaeis s: star-hajto bogai: / inferiores
 Pilice, falo steriliores

Qui semen fatis multum habemus

Perere agris sed non audemus.

Si Sacramentum est Coniugium

Cur non commune erit omnium?

Dispensatores Sacramentorum

Non sunt competes horum bonorum?

Non reliquerunt Nostri Maiores

Tam praepositos & graves Leges

Quod si exemplis rem ageremus

Perevi uires nos haberemus.

Exemplo: Petrus, Vester Praeceptor

Cui soboles erant, et uxor

Seculi prisca antiqui Patris

Duos liberorum fuerunt patres?

Cur a his Divis nos degeneres

Injicimus nobis novellas Leges?

Nos quos quos sumus Adae nepotes

Qui veneras habemus Coes.

Ecce miseri nostri Praeceptores

Quam Venustulas s: pep: / habent uires?

Et quibus parum si nos rogamus

Decem cubulos s: köböl: / tritici damus!..

Sciunt ha Patres & ego scio

Quidnam sit Carnis resurrectio?

Quam si in nostris lumbis habemus

Claudae Vetulae non pascemus.

Non vulgariter crede vivimus

Sed generosum vinum bibimus

Bifces conditi pipere croco

Fruantur semper in nostro foco

Auricularis fit confessio
Non cessat tandem haec tentatio
Vivimus omnes in prohibita
Etque cupimus semper vetita.

Indulgentias a te habemus
Ut concubinas nos haberemus
Pro quibus summas habemus grates
Sed & hic audi difficultates.

Non semper talis fortuna praebet
Salam adire nefas, & pudet
Viri a nobis has custodiunt
Nam cupidine peiores fiunt.

Si conducimus Coquas bellulas,
Per Satanicas truces Vetulas
Max fugillamus, quod nos amemus
Et eas saepe subagitemus.

Imo a mundis si accusamus
Ad Tyrnaviense lustrum citamus
Ubi proemium legibus duris
Vel includimus fateis muris

Libellos natos clam fabricamus
Nec delicias ex his capimus
Sic vos non vobis boves aratis
Sic hac non vobis oves paratis.

Saepe pro fripe limina pulsant
Et mendicando vitam sustentant
Aut si miseri fures damnantur
A nobis tunc non liberantur.

Quos Cardinales Magni Abbates
Quos Diaconi quos sanctitates
Qui Concubinis tercentis gaudent
Linguere Natis bona non audent

Quos

Quorsum Plebanus tot Parochiae
 Molae, praedia, tot divitiae

Si hos proventus quos percipiunt
 Demones post mortem actu rapiunt.?

Sit Celsus mille pater natorum

Possideatque Regna Regnorum

Sit lati ille Orbis Praefectus

Sequitur porro seminis defectus.

O Pater Patrum! Injustitia

Magna inter nos discrepantia!

Cur ergo quaeso Patres vocamus

Cum Materis nostris non delectamur.?

Heu quam est durum sine ulore!

Si comprimamus forte laugore

Non est qui frigus latus foveat

Non est qui aegros saepe adeat.!!

Nostrae Manicae & perignata

Squallent in nobis saepe illoca

Discurrunt crebro & pediculi

Circa rarisuram ut lepuseculi.

O Sancti Sancti! exigilate

Pro necessitate nostra orate

Sancte Franciscæ & Catharina

Tota Martyrum cohors divina !!

Papa divine! nos protestamur

Ut excusati nos habeamus

Si quis propter hanc falcem legem

Ad Evangelicum transeat gregem.

Sed nos speramus quod leges istas

Leniet molliet Tua Sanctitas

Ulcores proprias si non vis dare

Velis in decimas has ordinare.

Terent munera omnes Praelati

Curia & Canonisati

Auro onusti Episcopatus
Valde ditabund Thronum Papatus.

XXVIII^{um} Lantio Cultoris Prachi; per
Monachum Dominicanum Malpes Qual-
ter Seculo XIII^{to}

1. Mihi est propositum in taberna mori
Large vinum fundere sitienti Ori
Ut dicant cum venerint Angelorum Chori
Deus sit propitius huic potatori.
Seu: donec nigros Angelos venientes comam
Cantantes pro ebriis requiem aeternam.

2., Poculis accenditur animi lucerna
+ Cor imbutum nequare volat ad Superna
+ Mihi places dulcius vinum in Taberna

3., Mihi numquam spiritus prophetiae datur
Nisi tunc, cum fuerit venter bene satius
Cum in cere Cerebri Prachus dominatur
Phoebus in me irruit & miranda fatius.

4., Suum cuique proprium dat natura munus
Ego numquam potui scribere jejunus
Me jejunum irricere posset puer annus
Pitum & jejunium odi tanquam fumus.

5., Tales versus facio, quale vinum bibo
Neque possum scribere nisi summo cibo
Nil valet penitus, quod jejunus scribo
Nasonem post Calices Carmine praeribo.

6., Vinus Vina Vinum est nomen adjectivum
Masculinum duphiet, sordet foemininum
In neutro genere Vinum est divinum
Vinum facit rusticum optimum Latium

7., Discat puer sedulo sua rudimenta
Principiista pependat sua supplementa

hiangxih Grammatista Tenori: hic, haec, hoc, attendat
+ Quamvis addit abunde in cella paterna, *Cyntal*

Syntactista regulas per Verba perpendat.

8. Moduletur Poeta Carmina per pedes
Diligenter observet quantitatum leges
Agros colat rusticus artem suam Sutor
Definiet Figuras atque Tropos Rhetor. —

At Et^{um} In Monachos

O Monachi! vestri stomachi sunt pocula Bacchi
Iosephus Deus est testis teterrima pestis.

At Et^{um} Professor Anai & Discipulus Bodo.

Protes: Dic mihi chare Bodo! Quora si hora modo?

Bodo: Tertius ad quartam somnit Reverende Magister.

At Et^{um} Versus de oppido Tur.

Olim Turris eram visum fortuna negavit

Et de Turre nihil Jam nisi Tur superest

Me trivere Tatar Thracesque Turque Turque

Usque adeo ut demum Tur ego nūc fuerim

Et tandem misere repetat si praefixa nomen

Turtur ero verē tristia fata gemens.

O Deus! o Regina fave, miserere tuere.

O Tur! o durius transeat iste status.

aliud

Rit dolog az hogy Tur valahány mind annyi felé tur
Tur, rit visza felé; is mit köze visza nyelén.

mas

T. punctum lesq. Tur is egybe Tekentetes Ur.

At Et^{um} Epitaphium quoddam triste

Infans ut verve Puerulus Nupta maritus
Cultello — Gtamma fure dolore } cadunt.

Értelmezés a Bihar Vármegyei Öbrök
és Lovas Rév folyó titkos, de felfedezett
levegőisnet valószínű Májusa. Irtal Lengy Jós
Palatsi Predikator és Gradualis Notar

1° Level. Lombár Párhó Nváradra

Párhó! Nagy Váradra hogy jártam Jó ala
 Látalak, ha szemem magát meg nem tálá
 Te, neked magaddal Franzia sonn fogva
 Egy fenyves Phäronont vontál volé rosoqva
 Itlyen egy formára öntőn negy jármyardon
 Pegasus, előzem volé eddig látatlan.
 A párdus bór, oh mint nevelé fejveged
 De te jebbe tedted az, mint a ten téged
 Tudod e ez elői q: kiteny eszendövel
 Hülemünk, en borjú, te meg Csikó föld
 Nem soka felhágván a jöspágnak ára
 A Gardánk Vávarra elvira Margitara
 Promlit az esembe most is elevenenn
 Te jártam költél el, en pedig negyvenenn
 Alóta be fogva egy kúpez jármába
 Egy vaskos rúd mellem kullogok hajkára
 Berreg állison ám er a garda csontira
 Hajrány röv, a hofu juvama is forponta
 Ne tudald jó Párhó hogy ambar Jektorem
 Nem vagy: a Phäronont még is jól ismerem
 Oh földim! voltam en Hintos Öör solat
 Vontam a hintóba Párhokat Kofokat
 Es a fessca hattyú nyárnak melle fogva
 Meg tettem a galát nagy büfrenni kullogva

Ertse
3

85.
Erd meg magát honnann vette hintós gögöm
Mind historiáját mind okát elbögöm.
Izol utazásim történeteiről
Hihet nemem, hiszen nem jözem messziről.

És előt nem sokkal az útak Biharban
Könn, hegyenn, erdőnn volkanak rosz karbanu
A mi utat csinált a tšupann tsak a nyár
Mikor a kőü is pány és a motvár.
De tudod hogy a melly útát feker kerék is
Nem ember kéz csinál a nem igen derek
Képebb vol a körnép hat százat döngenni
Mint egy áfo nyomor az útra feltenni
Pöti sok tšunya néjnek ha kéiz utat rakiz is
Hogy jó karban tartsa az nálla nem szorakiz
Hát meg mitör öfrel selfordulás a kanta
Vagy az ég a földre for Zapor Louzanta
Ekor minden völgyek letenek motvárak
Az út nem egyebb vol tsak habarék is arak.
Mellyenn en is forpor járam oldal felig
Fél merészöldet masván verra tátol delig
Oh mides látam en, és mides hallottam
Mig az Erdő-háti Vidéket tapodtam
Látam a Sarkadi Itvanyosba hogy ott
A fel emelt barom meg újra le rogyott
Es a szegény pára, hogy orra bura
Zaporozs neá két két a kantsuba.
Még néha püfölni vas villa is kellet
Egy egy teremtetten vol minden puff melle
Látam mind két felenn a két rotyanónak.
Gillogni a fejet az ott vesen lonak.

Lattam
3

Láttam egy út mellett mig máfikat keres
 A kulló ferejeft meg unó ferekes
 Addig az ország út járól pellenesgre
 Terjedt és a vetést elnyitbálta vegre
 Láttam hogy jól kálmár örögre búcsula
 Hogy a' utbann ésvén a' vasár el mulla
 Merre a' barátságos föld megmarasztotta
 's a' hafenot Lvebjéből mint egy ki vántotta
 Ha tél víz idejém, valamelly Regement
 Gyalog, hajájába, vagy ellenségre ment
 Ut helyt potsolyabann jár rözeig jára
 Nem tához mérveket lenen kőpina pára
 Sőt Dragonyofostul le sippadt sok falus
 Helyekem a' Sárban a' Cseh Putzefalus
 De sok két nagy és két kis keretem járo,
 Nagy út meg' atyta ez útát két Páro!
 Merre ellő 's káulso kerete gyahorta
 A' Sarr a' agyával garmadába hordta.
 Ha ilyen jó, már én tudván hogy el arad
 No Lombár gondoltam, csak kepitod a' nyarad
 Eror hintő hüni engem vette elő
 És a' hi! hó! helyet hullott háj és szelő!
 Ha a' segény ember a' két örös Oláh
 Fars Lektikáját, maga hangya told!
 's Nem meheven a' két jósványam vagy jegem
 Mine a' két puskaöl lövener ki segény
 Tíz 's több dülő földet útjából ki kerüle
 Máskor a' fetore a' fővényig merüle
 Páro! Várnegyénbenn jéllyel járnai 's kelven
 Ilyenket nem egy 's két izben láttam en
 Te udorn orhom, lakoz 's a' járdug bír palaf
 Elatt, nem sehevel amyi safasalaf.

De most hadd meg földim é' kedves újságos
 Kegény iga barmok értünk új világot
 Most kezd Vörmegeyentben ar lehet feltenni
 Az utakra nézve arany idő lenni
 Most hogy van on a hol jártunk nagy gödörben
 Mert egyenes a mi ez előtt volt görbe
 A hol iralfottak eddig a motsárok
 Most ott azt gondolom gyaláls deklam' jászok
 Es ambar het annyit visz a feket' derek
 Még is sebesebben orfodlik a kerek
 Et telnek közelem valamin a nyárnak
 A közik külsőbe ség tétel nélkül járnak
 Utom megy a közik, nem benne vagy gyalog
 Halad mint a madar, ambar tsak andalog
 Ha lompas tartani néha Madam Luna
 Et horizon alól este fel nem bűna
 Az utom járónak bar köze fremet be
 Lalauz és lompasz ar ut a setetbe.
 Nem a régiébről, hanem a mostani
 Utakról lehet már órára jollani
 Mire mindenütt sűrűn lévő egyengetre
 Egyformán haladunk egyformán sietre
 Hallnád tsak utunkról miket befellenek
 Et trompéd megyébről jövö idegenek
 Ez úgymond formáját hogy szeretné venni
 Az magokhoz képen kíváná at lenni
 Ez hogy ite a donak álom a gyors merés
 Az embernek pedig útam pihenés
 Ez arí áldja a ki elsőben gondolta
 Ez ar a ki é' nagy munkát megmarolta

Amaz fier meg is allit majd eljti
Mert hogy mindjart ki er Biharbol arc sejt

Reiro! Szallodnak aytajam loigetel
Ne legyenek szomra sileid siretek
En is ki gardaink nehiz terhii fajak
Kondozul is a jarmol voremioniajat
Te tolled peretneik egy dolgot meg tudni
Lo vagy te nem foztal rovastra harudni
Te jo embernek allasz kapuibauu
Hallod mit bekelnek azok a kocsiiban
Kond meg hat, mit hallal, tiner koszonhetjuk
Hogy labunkat varott utakra tehetjuk
Gagy a fold nepede most uy lelet szallott
Vagy a gatra eros, s nagy fozsui allott
Ki csak helyel neveti s tustent utak lettek
Et mit for eszendol vegbe nem vihettek
Ford meg nekem mi e fozsuiinak neve
Es illy erdemiert mi jutalmat vere
Mert a minap tartvan az oroseg divant
Haladasos lenni o eranta kibavit
Es azt declaralta hogy megyenk seleteim
Et addig kinyulo utainak vegeim
Faragott kovetbol ofeloz epiteseit
S Ro a Jo Kondozus neve felmetozessek
Fel is tette, hogy ere fozai ne halassza
De ez az akadaly hogy ires a kassza
Annak hat a ki illy kegyes volt eransunk
Zena portzionbol es vept oda prantunk
Inkabb esunk magunk es darabig palmat
Lesak hogy megadhasunk fozivonk jutalmat
Jo lesz Raro. ha hogy te is az abarod
Megg hagyod es annak amit sebre varod

Estha

Es ha a' több d'óság veled ezt mivel
 Ne félj' az építő Cassa lejend teli
 Es ha panderunkhoz járul még bujgóság
 Ki tesz magáért az örökség és d'óság.

2. dik Levél: Práto Lombardhoz

Midőnn elballagtál a' minap mellettem
 Hogy földim vagy Lombard én is épre vettem
 Intt frembe veled töltőn ifjúságom
 " Kantarátlan, is nyitva farkú csikóságom.
 Orvender hogy benned még van még a' paria
 's Nem jutocál bögyöly társaid' díjára
 Még jobban hogy a' mint mutatja veded
 Jarmodas felényi erővel emeled.
 Ha kívánod tudni némely történetem
 En is mint te néred elő' befelgetem:
 Margitann elkelven tölled valón nérem
 Egy Jarmegyé Tisze fogta meg a' Férem'
 Ez egy rajás nyerges hátamra kötözöm
 's Jarmann mint Paripa sarkantjún köröa
 's Nem sora' meg hallám hogy akkor tevék be
 Prof Rhédey Lajost a' Jó Spanyol' Szekbe
 De őlf: messz pülesen a' munkájság vele:
 , ellig ül' abba le, már ismét felkele.
 Es mivel úgy lehet menése erányos
 Ha maga fremével nézhet a' komanyos
 A' Prof is, hogy maga látnafson, mindenik
 Jarmannak vidékenn maga megjelenik
 Par-réte, Erdőhat Belemyes vidéki
 's Er-mellyét tistelek lába nyomát néri
 En is, mig így minden tucot felbukalla
 Volam a' Jarmannal huin' híreső nalla
 Hihető hogy akkor a' fremébe tintem ő' meg prete,

Ómeg perre, "s nyögés emelni megfejtásem
 Az óta s nálla van lakásom helye
 Ki most a vármegyé' keré, lába, s feje
 Sol van dolgom, mint a nagy Urak koránál
 Nem vagyok fűtibe abraknak pénánál
 Hidd el hogy beresed le hajna siveget
 Lávan köfiszomás, s gála köpönyegét.

Mig a' Dróff Megyéjét semivel vizsgálta
 Lávan hogy a' fejet gyakorta csóválta
 Lávan a' levakat az isztrángot lépni
 Magának ki kelven futeréből lépni
 Lávan az utasnak hogy elment a' kedve
 S lávan a' barmolat majd két két görbedve
 Ehet hogy ne helyen nyelni több több bossut
 Járj meg Dróff: járj en mondona: rőp ut!
 Ekkor gondjaim köjön en teuem elfőve
 Hogy vály mint Niobe minél élle köve
 Egy földt, eggyet innen Megyéje népénél
 Kái nines fide hossa a' kit eljővenél
 Et merre hat főgőre az Inguinur lánza
 Minn egy fojt utáma az is utak lánza
 Rajot Rajot medre foratnak a' köver
 Meddig kellen ráni mutama a' köver
 Egyszer mint a' villain elünn a' jár fejek
 Dróff Rhédeij innen — s Im az utak köfek
 O' hat a' kit kesden, kinék köpönyegük
 Hogy lábunkat raktott utakra tchéjüki

Mdjár arótt öiet fegények gajdagot
 Öü a' kit a' köver hordjak önnön magok
 En is hogy jó jámi jó utom megvallon
 De a' mit Divánok decretál sorallon

Mert egy értelemben nem lehet én velem

A' ki elatarja fogai edelelem

Ne kérd hat oflopra töllem az abrakom

Mert én nem vagyok én ha csak jól nem látom

Őü a Goff ofloptok venné tán rosz nevem

e' Nig emlékezete tettenek eleven.

Es nem vetne rea' szemérmemates fremet

Everni szeretven, nem látni érdemet

Eleg Monumentum ez az út magának

Esmeri ezt minden az ő munkájának

Ha mindegy, mikor ő neveli a' Kő jót

Oflop ken, s felernem az abrak portját

Eftendőbenm forhoz nem lesz úgy mit lennem

Pörös Seletonna kell végtére lennem

Práim köze Lombár még e' sem tserélyeség

Hogy mi bennünk virtus, nem bin a' revélyeség

En mint Profinante kívannám magam is

Hogy tífességemre épülne Dyramis

Ha más oflojára kérsz hat penzt ed' Lotol

A'kor vizet kívannék a' somjúhozótól

En hat azt javallom néked meg ezt effel

Hogy ha úres kaffad, és nem győző méffel

Tegyél az oflopod, és ne hidd hogy mások

Feljegélésedben lennének munkások. -

3^{ik} Levél. Lombár Práirohoz

Práiro! az gondolaim felölled hogy frinten

Ollyan háladatos és igaz vagy mint én

De most arra volna melro hogy ugyan csak

Hathatósann lelked házára durrantesak

Práir csak az érdemről ne hidegenn sírolnál

De arról érnéd meg mintha ember volna

Ugyan
H

Ugyan gyöteret vert bennem mártírájok
 Azt endem' trutzára hogy firtafoz horrájok?
 En' ismerem ötet igazam millyenek
 Hogy örömezt veszenet, s könnyem selejének
 Míg a virtus körtöt eleven tebe jár
 Et gyáva és revély mind elhunytára vár
 De távol létele mihelyest rezs fájni
 Kivánnak körmörel a' sirtól fel vájni
 Ember volt az a' ki apját megragadta
 Es a' ki o' neti szolgáló samargatta
 Erert monda egy Pap, hogy a' hátadattan
 Embereket telles az Alföldi katonan
 Mi a' természetül meg el nem sajnálunk
 Azt követük a' mit o' fölle tanulunk
 Ez monda s: melly mondaft mind ötet mind Ló' ere
 Ne bánssd a' ki nem bánst, firtes jót a' jöere
 De oh igazokat rivelő' állatot
 Ki könnyűen annyit valaha rajtatok
 Mint a' ki egy néhány hónapot' elmúlta
 Utann utatokat simára gyalúta
 Illy jöetemenyre vonitak e' vállat
 Mint te es en, ket illy bölös ortalan állat.
 De már látom meg van a' lóság' erőlök
 Vesztegetve melly a' revélység' gyümölcse
 En pedig ereret sebben a' begyeunde
 Ha egyszer Uraddal találkojom senbe
 Ezt kiálom tudom' meg' relesztő' jóval
 Meg' jószoroztatván hangom az' echoval:
 Te! ki Bendet tartafoz, nem isat a' mejjedem
 Hanem meggyédbeuu is minden tejevedem
 Igazság ha neved arok közt emlitik
 Kik az' Utból jólló. Kívonhat kéfitik
 Te a' diszósigre hol a' vitéz ségből
 Kéfittedel utat, hol az' örejségből

Molt
2

93.

Most köből kefétező, és hogy örökre Nagy-
 Nevedet ez az út viselje méltó vagy!
 Ha ezt elhalgatnák a' kir' foghat élni
 E' lövek fogna'nak ellenel bekelni
 De jó remény-segém van, hogy idő telven
 Dehüll a' maradek az ököfégy nyelven
 És nagy érdemidnet nagy öflopót emel
 Ez vivan rá, a' mit sok gondod érdemel:
 Az' út építésnek nagy munkáját végre
 Gross Rhédey vitte tökéletességre.
Utat Vádit' Ez a' ki meg-haragosodik.

Ira Jacay Sándor Lebr' Göt. Praec. 1810.

1. Ezt kérded töltem te hű Bűfke Leder' nyalant Jü:
 Jó e' meg haragosodni?
 Jó! - az állitva mondhatom És az nem is tagadhatom.
 Hogy jó megparosodni.
2. Igen - meg haragosodni - De, ez accidens kell meg ide
 Mott' itten ki veszt, ki nyert
 Pedig hasa van am' D-nek És dombori bönözönet
 Öblebe jól bele fer
3. Nyert az - a' ki vigyáz, s' fumes És az refi' ki érdemes
 Targyára ferebmenet
 Ha bizonyos erőltetéről És maga viséletiről
 Jövendő Híveseniet
4. Veszt, ki heves indulatja Meg nem fontolt akaratja
 Kenyere birja magát
 Az' elnyelte már az ejes Elrabita, fedítés, és
 Depequás maxlagat.
5. Hü bele Balars módjára Et' mások javallásara
 Et' okoffag javára Nem ügyelven kevenyete
 Et' meg tetteu Jany' fekkébe Vfü ömion karára! b.

6. Vigyázz tehát a látki légy hogy mihez hársodni megy
 Eremes légy; mert ki jól röi
 Jól is öld az, és csak a nyér ki bátran vizsgálodni mes
 Maradandó öölör
7. Rejé ne régy mivel a fűz hírtelen allianóra lép
 Etzal, kúriek testében
 Formát, erőt, s deliseget lát és magához hűséget
 Erény lenni fűzében.
8. Hamar kurvaia lép a fűz s hírtelenséggel öfve lép
 Minden fűzre, s hotelet
 Kitéröl eltelekzik Mihelys öfve fűvet kerik
 Másdal, mit fűzének tető
9. Minthogy igen erőtelen elhatatlan hűségteleu
 Erőlen az affony lenni
 Konnyú rosz útra veretni, Eleibe gáússor vetni
 Es labáról le venni.
10. Erevenként ajtoznak Seregestől táboroznak
 Egy deli affony körül
 Es mind addig inselkednek Harudornak hízeltednek
 Elig rajtok nem konnyóúil.
11. Ha hat arany ifendesseget Me keresz fűz feleveséget
 Mert meg valód magadat
 Többszire mind kurva a fűz Mindenhez ragad mint a lép
 De moszolja harablat.
12. Ritka lenni olly fűzseget Melly meg tarosa a hűséget
 Mellyer hendül fogadott
 Kiváló ha ködölya máfés az Urára igyer se vet
 S el fűzemy fűz marad on.
13. Amaz idegen kedvesnek ötelgetéseit fűnek
 Jó izüem imyének
 Beszélnek az egész kefte Mihelyst körletit az este
 s Engedni kell fűzének.
- 14.

14. Így tehát fejezt ne keress És a' fejeire igyett se veles
 Ha boldog akarok lenni
 Így lesz esendőleg Karadban Meg elgedés agyadban
 Így lehet meg-pihenni
15. Ha Kit lesz a Feleséged Így se leszen esendőséged
 Mert nem fogod szeretni.
 Azt esemőig meg utalod Kedved benne nem találod
 Más is hi ség nevetni.
16. Unalom lesz lefehéved És mellette heverésed
 Nem ad gyönyörűséget
 Nem bírul fel benned a' ver Jajol ha a' testedhez ér
 Nem érekezt esendőséged.
17. Pü etelbenm jinto jó is Zellen forte mint a' víz
 Par meg fülérőmőre
 Par meg adja botját savat 's kedves falatának javát
 Tümpörödra halmozta
18. Mindegy hiba van dolgába Fogyatkörös munkájába
 Nem lelheti kedvedet
 Anisen olyan mottanása, 's maga alkalmatataisa
 Melly burditwon tegedet.
19. Irtódról ha yórolódik Karaghol ha tréfálódik
 Nem teszük nyaradása
 Esak immel ammal bibikélez Te is körülötte mig elöz
 Akarmilyen jósa
20. Örök kölöly a' nyaradom És erőt venni magadom
 Nem tud, és utógiara
 Farba nigrán jegény fejet Vagyond, 's javad' velejét
 Költöd más rosz eseményra.
21. Így perrekezt te magadnak bit Mivelhogy hitestarful mit
 Semelyk vétel magadnak
 Boldogságot esendőféket Perentféket béréseget
 Így áfod el Karadnak.

22. Ha Sardag ^{le} a Televég Mi lesz benne a nyereség
 Azt hogy lába kapzaja
 Lészel, mindig És embelődik És intelenül És öngöködik
 Soha sem áll be szája
23. Azt tudja hogy uraságát És szerette, És a jószágát
 A mellyből garda lenet
 Sőt a mi leg. revesebb ej. Hogy Koldus barátának nevez
 Te semmit se szerettel.
24. Nem elég az hogy van neked lovad, ökröd és tehened
 Kerted, hárad ifjallód
 Juhod, bárányod És tevééd És bura És lab arpa vetésed
 Péted meröd kapállód
25. Hijábaum maradt Atyádról Vagy a megholt N. anyádról
 Arany erücs pénz, És uias kincs
Hijábaum van a kamara És a pinze borral rakva
 Még is beszületed nints.
26. Par éjelt nappalt eggyé tégy A legfiogalmatosabb tegy
Yad hivem hivatalod
 Még is mindig Yak ó keres Öve a falo a derecs
Ó akja meg apralod.
27. Judatlan korha és bolond az a ki vagyonna úgy uon
 Nem tud többet keresni
 Könnyü annak boldogulni ki valamibe szud nyulni
Szemedre illyeret vet
28. Ha vendéggel discurál Behide nem egyéből áll
Kanem, horrad mit horon
Battyával, Örseivel, és az attya teszverivel
Hogy és mitent ofogot?
29. Csak csarom darum londarom az en villafom Dandarom
Kangrit mindig hájaból
csar enyimes beszoger mienter nem emleget
Igy in ifjor Urából.

30. Ha' ha egy ingbe gatyába Találnál menni hárába
 Már akkor minto nyugalom
 Nintso vége a' főhájtásnak Larmánal femre hányáfnak
 Minden para ártalom.
31. Nintso emél fenébb állapot Mert illyenkor a' kalapor
 A' memfeste viseli
 A' férje maga hárábaum Leak Eselleri úgy hog' dnyábaum
 Meg a' hideg is teli
32. Nintso parádnak fogaratja Leak az affony aratija
 All meg a' mit meg mondou
 Vagy parányol eselédinek Kofysanar, béréfnek
 Végbe kell vinni art ou.
33. Ha' etelével kinyálja Leherelen hogy meg álya
 Hogy ollyat fel ne horron
 Melly herentseilen férjének A' már meg lehedt friverét
 Fájdalmat ne orron.
34. Egy jóval hi uraságra kintore vagyomra jóragra
 Ezeret, illyeten módorn tett
 Elvesztette boldogságot, Herentsejét habadcságot
 Azt epe is elvesztett.
35. Nagy Jupiter! uentso meg etiol Az öldöklő heretettől
 Mert nintso nagyobb fájdalom
 Mintha az affony márábaum, Határtalan birtorábaum
 Van an' erő katalom.
36. Ha' hat boldog arasz lenni Ne igyekezj ollyat venni
 Kinek fok a' jópaga
 Mert úgy fendeveséged nem lesz Lelted nyugodalma elvez
 El enyész boldogsága
37. Ha' begony lép a' Hívefed Magadnak magad kerefed
 Úgy is a' gondot, v' a' bajt
 Mert nem győzöd be' tölteni És mind az telyefieni
 A' mit kíván és chaji.

38. Minthogy a Ladájában nincsen ruha, öltözet röleféig nincsen
 Minden tereh rád porol
 Mellyen ha nem tselereffel Embere soha se leszel
 Read früntelen dül-fül.
39. Most nincsen módj förtöje Nem volt még fiúlon függője
 Nincsen gyöngy a nyarába
 Most már Végans kéllene a Slaffok is fel illene
 Gyüni is ren' újába
40. Keptyije nincsen több edy roffnál ki juhadt már az újánál
 Elropon kéllene
 Juhad mind a két évimája öfve karade a próbája
 Nincsen még sejem förtöje.
41. Már meg avult a hűje Meg ropon a legyereje
 Nincsen jó háromyaja.
 Hideg van, be allon a tél Erőfenn fudogal a fél
 Férük mert nincsen bundája.
42. Majd paláka köti magát Ismei csalóra ha aru lat
 Küntelen van hűkege
 Et' ferje nem tud mit tenni. Hűkeg uővára venni
 Ha nincsen is rölefége.
43. Penes kerti kölsönn kéntelen Mivel a Lsana früntelen
 Farktya kérejevel
 Nagy et kell adni marhájat Buráját is gabonáját
 Hogy meg érje penzevel.
44. Végtere ha sem újjer vesz mindenféle roffpuzon vesz
 Smirlet két a nyarába
 Keptyit hű fel az újara is Egy Savallere a karjara
 Is megy a komediába
45. Ouhom a Fojtlen melten áll is a tükörbe kandikall
 Gddhrán a Dama rollet
 Farba mája Urarsháját mas tapogatója a hájat
 Ferjere újjer se vét.
46. Mikor hat házadodni méggy meg lapd segény deanyere vesz
 Mert nem győződ hűkeget
 Megfiúnes nélkül való a kérese is kivánsága
 Soha sem éri véget.

47. Ha az, a'kit a szeretet véled öltve szerkesztett
Igen Uj is gyenge leisz
Vagy sem élheted világot Nem éred elböldögésagódot
Minden örömeid elveisz
48. Mert többnyire mind tudatlan Erőtlen is tanulatlan
Él meg gyenge Lüzeteste
Nem tud meg a Majorosághoz Nem ér a gardasfomjaghoz
Nagy gyász az új Menyestse.
49. Mivel meg gyenge nem szeret Dagastni, is fitni demyoret
Mivel hotta nem is ér
Nem tud fönni is étele Isteleneseggel van tele
Dár hannyon belé gyömbert.
50. Dár meg szóra megborsollya Haromjaffor meg ko'ostolpa
Meg hinta jó itü étke
Mert vagy körmas vagy borstalan vagy igen jó v. sajálan
Éz gaz van levesébe.
51. Nem tud vanni inget gatyát csak bámul ha mafe vanni lat
Mert ouhom Marnikaja
Nem fogta ra, mert gyengelte Ere agaba se velte
Hogy elhagyja Janykaja.
52. Nem jól peres a markaba az ofo mert mostanaba
Kerdté csak a lent fönni
Röni nem tud, nem szóbalta Mert meg az Amnya sajnáltá
ekái frövi hell fogadni.
53. Nagyom gyengét tehat ne vagy eremes vigyáro otós leg
Mert lok idöbe kerül
Mig Dandaffromy lesz belötte is minden nem hivankag völbe
Mivel külömbenn éi dül.
- . . .
54. Ha Vén Janyal képel jegybe Vegre arral kerül egybe
Mifoda kedfféget
Fogsz érezni bolond gombat ettől arr uonja a hi lai
Igy se otós szendésseget

55. Akar vetni csantros poszaját ki hullatott fogát, s haját
 Ugyan hogy tsekolhatod
 Elaprou dei patral tjezet Ma a fel'serdültek bezejt
 Tudod, hogy tapogatom.
56. Hasonaltalanul motyod mert tőrbe joha se hozod
 Söi hogy ne bántsd arra rér
 Soha finto hegenyner kedve, Mindegy dül-fül narita medue
 Öröde motyog, bejel.
57. Kivált ha merge felkörtyan is Valami bospusaga van
 Ha dühös, Ha szomorú
 Ugy fatorál mint a tsatrang Larmájához rejese kishang
 Minden égi haboru.
58. Meg a tyúk is rettenetölle Elvararodik előlle
 Ha halja ordítását
 Et' nyika, kúd, ijedteben, a galamb, ruha, felieben
 Elhullatja tojásait.
59. Söi a nap is ha larmáját halja eldugja orzaját
 Felhöl mege rejtezik
 Et' főd el sápad szavara Ha hirtelen óralmára
 Köd felhő nem értezik.
60. Bar javat igya a bornak. Meg se laihatod vidornak
 Nem ferdül tölle vere
 Nints eleveneg erebenu Igy hat nem is jut epeben
 Hogy pillanaton feryere
61. Ha húst föz is ar Uránat Bulizhat rotynast magának
 Mert a húst nem roghatja
 Mindegy jeffel ráisaval el Itkar efore van akei del
 Mert fok az majfolhatja.
62. Igen apróra kell vagni. Vagy feryener kell meg vagni
 Hogy ha húst akar enni
 Ha pánt a kemperjeje Meg feryodik inyet keje
 Mindegy pühát kell venni.
63. Ne igyekedj, tehát aron Hogy valami ven Amazon
 Légyen a feleveded.
 Mert bar legyen for jóhaga künise penze majorsaga
 Nem lesz gyönyörűged.

64. Ha Feleségül Öregyet Vefel, s arral váltasz jegyet
 Úgy is mi lesz vigasgod.
 Ha új Kesimában járhatok Fejleszt de hogy varratol.
 Ebnet kell boldogsagod.
65. Vagy talán úgy gondoltod Hogy könnyebb on uemmi a hol.
 Jart az is, de vedd épbenn
 Hogy még vagás forou kemu A jait uon, s aron menni
 Nem tanáfos e répbenn.
66. Ha a mit első Fejében Elvesten, új Hivesebenn
 Fel lehi nem talaja
 Si jajgat és forankodik Mindennel panaszolodik
 Előt Ura tiabálja.
67. Edes Fejém! be jó volál De hat hogy töltem elholál
 Mindeq e peng frájábanu
 Mindeq elöte képele. Agyábanu is az öleli.
 Etis sörölye álubábanu
68. Ha boud bujad falomád, Nintu, s a túró s vajas tonnad
 Úres, ninyen börfébbenn
 Mindenbenn fogyat kofás lat Oh hogy dufér hol Ura
 Hogy gulóllit mérgebenn.
69. Olyan mint az ápis kigyó Ha elfogyon a bor, s a só
 s kúribenn van a tanat
 Meg boldogulu Hivesebennk Mindene volt a delremmel
 Illyet mon Uraat.
70. Ha gyermekedél meggy hozzá Az is nem reves gondor ad
 Etat is kell bajlodni
 Hogy ha pedig teneked is Marad élő gyermeked is
 Reszeli vele rindodni.
71. Csak a magáer tojrato, A tied nem apogato
 Nem ban vele jól foka
 A magáner kaláfos ad arto, mit or korbafor
 Ofe emek a mostoha.
72. Et Öregyner möring is kell mivel hülömben nem kaffel
 s Nem feror fel az agyara.

Ha pen'redből vagyonsdból Mindennemű jószágodból
Nem moringolesz számarra.

73. Vigyázz tehát vízbe ne jűl Melybe más jűl, és ne sponyl
A más maradékára

Ite cser iz, a szaga rēz száva levet inni nehez
Bolond hi vāgy korpara.

* *

74. Ha igen Korparmatos lesz Feleséged; bolondá tesz

Soha sem hágy pihenni

Mindég újit mint a kutyát Motokol hogyha nyugodni lai
El kell előlle menned.

75. Csendes álmodból is fel ver Messz igmond ha ő nem heves
Te is dolgory ne hevesz

Péket nyugtós Jaha se hágy Bár milyen szorgalmatos vag
Bár melly nagy munkával élj.

76. Ha kinegy is a mezőre Onnan pedig az erdőre

El' Kollóbe kell menned

Most errel kell kereskedned Most errel meg' esetedned
Nagy utakat kell tenned.

77. Most ide majd amoda hají Hüntelen talál dolgot bajt
Nem lehet isendesege

Még csak egy vasárnapod jints akkor is ír a drága hintes
Ha hintes is rá járveged.

78. Utóhára úgy hi farazs Vagy elahol vagy elháraft
Vagy hi jinja' Sirodat

Hogy a hi meg lat elbősiul Jeddében vére meg hül
Kerüli látásodat.

79. Ellenseg az illy Feleség Nint az ilyenben nyereség
Kohori vettél magadnak

Ha hat akarsz boldogságot Kerüli az illy házaságot
Ne végy illyet társadnak.

* *

80. Ellenbeni hogy ha előre Nem néven a jövőre

Rest Feleséget veszel

Karri magad tevel magadnak. De mostolója haradnak
Egyedül magad leszel.

81. Magadnak kell tisztogatnod Szeregetned mosogatnod
Egy tjeper se vakarit
Isak szik isik és alszik De inrod yak, actu haragjik
Isak edjer se vakarit.
82. Isak hogy meg nem esz a' mereg látván hogy a' büdös fereg
Mint el lépte haradat
Maj le rogyoz bossúságodba Meg emésztő bánatodba
Ha tekinted agyadat.
83. Tisztátalan a' szamaja De van szemnyerve dunnaja
Ruttos a' lepedője
Lupa szir a' detek alja Bar erie a' fudak hulja
Pui az agy terítője
84. Minthogy nem szeres lügovni Prestell mosni szappanotni
Pintelen szemnyervebeni jár
Tiszt néred is ritkainu ad Mosros leven inged gatyad
Hamar meg lej a' bogar
85. Ha betűleves vendéged Jó meg látogatni teged
Nem menyvedhet szagot
Teidig szemeres romhadról ki meszelenen jobadról
Maj elorája magat.
86. El idegenednek tölled Minden barátid is felőled
Igen balul itélnek
Moznak házadhoz menni Udvarodbanu veled temni
Utálnak a' mig élnek
87. Ha ebédre vasorara Disznó toros káposztara
Avod esmerőfidet
Nem mermek, vagy ha mermek is Nem esnek ha le itélnek is
Mere itélják etkedet.
88. Meg nérd néha há veszel el Ne főveszed öfve veszel
Mere meg hidd nagy kars vallasz
El anelly lany ves mig erüsztre Nem lez abbol Fiso menyestre
Polla a' hat mit hallasz
89. Ha Fősvény lész feleséged Így sem ered boldog vege
Meg vevod életedet.

Mert bár mond, magad keresed a' mid van még is jegyese
Sajnája ételedet.

90. Ha feleltendőn kérel Orrod alá tomát veszel
Megháborítja vered
Etkarmit kért megtagadja Es elödbe fel nem adja
Bar melly fivereim keresed.

91. Soha sem fog jó ebédet Hanem mint böres feledet
Ugy tart, - a nagy baj néked
Igen ritkán van valóság Nagy ha van is melegen ad
Es felhárnya ételed

92. Ha van is a' pünztédnem bor, s' fozol az is torlodna foni
Ez is Sajnája tölled
Nem mehet néki szabadom Nem könnyebbíthogy magadon
Mert Szárja elölelled.

93. Sön ejeli portyod is Ollyan fővény is olly hamis
Luar fog hegyem modjával
Adja ki kevet tüzének Felheviltu fono verének
Nem bir kurajsiával

94. Vagy ha latogatásodra Vagy pedig udvarlásodra
Sön valami vendéged
Fart fordít neki s' ki fordul a' komhába, es on dül-fül
Esugori feleseged.

95. Ha be' még is hívásodra Gyarori inetalásodra
Nem mozdul meg helyeből
Vendégei nem kívánja, mivel hogy tollót Sajnája
Nem ejnek ételedből.

96. Es ha kentelen kívánni; Nem akarja megtalálni
A' kulfos; hájontalan
Kereji de nem találja A' szolgálos hiabálja
Holott a' Eszjében van.

97. Vagy ha fives keresedre megmarad is ebédre
Elhaloz figyentetedbe
Lávan hogy kedves Vendéged' Muni fogadja feleseged
Hogy ront beszülettedbe.

98. Ha beszedbe áll is vele Nincs pája egyéttel tele
Hanem, melly nagy drágaság
Uralkodik mindenfelé A' süttéséget hordja de
Mindenen házával vég. -

99. Ugy hogy vegtöre vendéged Ambar igen jaynal teged
Meg utalya haradat
Korül barattasagodat Es megveti hivásodat
Mert veselli tarsadat.

100. A' fejény es boldogtalan Hijabauu, es haskontalan
E' nagy korrad fuksegeben
E' mivel az affony ellent all Hogy arj annak a' ti infal
E' egitod fregepsegeben.

101. E' vem is engedj körsömmi Ma a' köldüs. látja Jönni
E' elraját be' zaratja
E' visszonyoruletsege Arra vifru. Jósvénysege
Hogy el utasitatta.

102. E' seledje is ar ehseget Nem tüsketi, hanem veget
Ves hiv polgálatjanak
E' mivel ha lop ugy lakik jól Vagy pedig sentimer se jól
Körön a' kapu = fanak.

103. Így hat Jósvény feleseget Ne keressmeny fendeget
Nem nyersz harassagoddal
E' mindegy boldogtalan lefel ettar' iszol arat esed
Nem ered meg Jorsoddal.

104 Ellenben ha olly hegyetlen Florrad ar eg hogy veletlen
Ollyat vant a nyakadba
Ki a' Körsmakati követi A' liquorra nagyon beret
Illyet vifal haradba;

105 E' ti mind el parerolya vesztegeti terorolya
Veres veréjtedet
Oh melly bal Jorsra jutottál Ne méjeuu alá szállottál!
Meg rontottad életed

106. Jantalusnak Kirifusnak Titius Engedalusnak.
Kivja nem is unalom Ehez képest melyre teged
Jussarok gyaz feleseged Hanem csak lakadalom.

107. Lelki testi szenvedésed, Örömdől gyönyörűséged
 Szaraim is veszed el
 Saj, Isten fájdalom, gyötrelem Du bánat is veszedelem
 Jálrouat arokar fel. -
108. Hafontalan van jószágod kivűsed pénzed majorfagod
 Ellere is pusztit belölle
 Jöbber hijába keresel, mert mindeneről el esel
 Es meg kell válni tölle.
109. Szar elrajad lakarokád Es elöle elparokád
 Mindened meg sem lehet
 Ugy meg önjkedni tölle Hogy ne szitarrjon belölle
 Mihelyt sem igazat veses.
110. Es a midet el lohatja kerébe kaparrhatja
 Yele a Kossomába fut
 Lissed, vajad is más ragyonod Kalonnád hajad sódorod
 A Csaplát kerébe fut.
111. Hijába! mert hafontalan, Eg a porol mind untalan
 Jörök fakad inni kell.
 Ha nincs más mód a Dumyhaját Barmaját inget szornyaját
 's Egyebet aldosza fel.
112. Mikor magát jól fel iszra Danolva ter hana viffa
 Ha az Urat nem sejt
 Ha be mehet a házába Vei magát a vatykába
 Minden dolgot felejt.
113. A Jert türoim virenn megyen Hogy magának hafnotegen
 Dolgokit munkalodik
 Ellenben az affony orhon se nem tararit se nem fon
 Hanem isik dolgozik
114. Hijábanu ütöd rongyalod Orvoffagát nem talalod
 Epre nem hozhatod
 Soka se lesz a kutyából Faloma ar el fajtából
 Harmiként duggatod.
115. Csudálromi lehet rajta Hogy az ilyen isom fajra
 Ha vendégeddel viganz Nem isik bar mine kinalod
 Orrol kedvet nem talalod Dors neki hijaba avz 116.

116. Tele van mindég kutykója, A' bitykosa a' koroja
Nem ires s' la' tontora
Mindég van inni valója Verrel forog szem' gojója
Vagyon dugapba bora.

117. Es' mikor sentise látja Iszonyu torkát elrátja
's Magát úgy meg terheli
Hogy végre a' föld' höz veri el' jó' bor, 's öfve keveri
's Magát öfve peveli.

118. Mindeneknél alkotója J'lag' Nagy' Zargatója!
Ments meg az' ily' kívevőtől
Mere kinék ily' felesége, Van amár egészen vege
Elvész az' mindenevőtől. !! -

119. J'gyarr hat, 's kezd Jeremias' hogy ily' személyet segedes
Meg ne látogasson mért
Ugy az' életnél en' halad Jobb, és ki olly társra talál
Jobb ha ipik mérget szer. -

* * *
* * *

120. A' többi most elhalgatom Mers mind elö' nem hordhatom
A' Háragság' töreit
Mindem v'fokragasagait Mindem fogyatkozásait
Terheit veszellyei.

121. Mivel a' melly ház belől ég Kivül úgy látszik hogy az' ég
Mofolyog' 's J'it falara
Ez' mátra bróm hat en' is Jartasabbra hameu meg is
Ez' mondom utójjára: -

122. Bolond a' ki tudva durvát Réfereget terorloi kurvát
Refert, takarítant vesz
Az' olly pamár ferfi meg ég Nincs tapaszalása elég
Nincs koponyájába víz.

123. Dear kérded: Milyet vegyek Ha hat házasodni meget.
Hogy szerényes lehetek?

Mivel
3

- Mivel akar millyen veszel Regény boldogtalan leszel
 Mo hat millyen kereset?
 124. Megmondom: Képet ne keres a Rut szemébe ne neveds
 A Gardag utam ne járj,
Regenyt, nagyon Szengés ne vedj Vén fejére kontyot ne tegy
 Minden Örvéquet ki zári
 125. Fősvennyel is ne légy jegybe Répregessel ne hely egybe.
 El kerüld a Tékérlot
 De csak ugyan ha magadban lefelh halni ar agyadban
Söt nyeretel venni Söt!
 126. Mikor hat házasodni még Vizyár hebehurga ne légy
 Söt meg néld hit veszel el
 Mivel ha femes nem leszel Vagy felesen felerepel
 Mindenevől elrejel.
 127. Rivál rejem ar affamat Söt meg visgál s ar amyacsak.
 Millyen a termérete?
 Mert közel esik a fához a gyümölcs - gyatrau magához
Kaszonló a sembe.
 128. Igy hat nérred anyam affonyt + arommal a leány affonyt
Könnymen meg ismerheted
 Ha ar anyja szorgalmatos a leány is alrahmatos
Inkább meg ismerheted.
 129. Judakolodj kompeditol Vagy esmerős = barátitól
 De tikkom, homályosam.
Amak utamna szüdeges hogy hová egy jó hiűleges
Remélyt küldj de okosom.
 130. A hi tikkom, de femesem megvisgálja ha esveem
Van e a leány nevelve,
Formás e, nincs e hibája, Nem büdös e a szátskája
Nem szjós e a nyelvre?
 131. Jud e szüni szüni szüni Judja e a dolgot gyözni
Mosni vasalni szepem
Varni, könni, mind erket ar affonyi szünerket
Nérre meg minden rejem.

132. De azért ne hídj hována! Sem egyféri látájanak
 E mivel az is meg lehet
 Hogy hirtőz forog csak. Kessen s'eresz s'í hogy le ültessen
 Mindent tesz a mit tehet.
133. Ha hamis és hirtelredik Paraphkodik miseltredik
 Ne hídj a más ~~szókat~~
 Magad nezd meg jól előre Ugy kérsz a' menyegzőre,
 Ugy a'j mását jegyének
134. Hogy így tfeleredetedet Megne bánó és életedet
 Meg ne romod vigyaro' legy
 A' két napi dinom danom Hóltig való pranom banom
 Ne legyen; jót, orfó végy -
135. Ha nem garos az udvara Nem feneses a' pitvara
 Nem füstös a' romhája
 Ha fenyvesek edényei. Állat házi eskőzei
 Ki mefelle a' próbája
136. Ha a' maga viselése Csinos, és a' terméskue
 Kelid, is kegyesem néz ki
 Ugy bátrann megkeresheted Bizvasz hitvesül veheted
 Fegyed át a' hadd neki.
137. Végezetre ha elmondod az Utótset legelső gondod
 E' legyen hogy ifendeseinn
 Erdőséi és riveletet Rokálat és terméskuei
 Javod jemmél, de e'fessenn.
138. És ha a' arasz ifendesseget Meglásd az új Telesseget
 Ne borsásd szabadom
 Mert ha azom e'fendobem Engedz neki; jövendöben
 Hatalmat vesz magadom
139. Vigyázz előfői ne engedj legkisebbet is ne jempvedj
 Az új oldal bordanak
 Optann inkább borsaihatod Ha magadhoz jörszathatod
 És engedhesz hována
140. El'ki a' Telessegenél Elősi el'henilevenél
 Jomában enged bolond, mivel így az affonyra rap
 Vegre övé lesz a' kalap. Az áll meg a' mi a' mond 141.

141. Késo akkor kaimi banni. Hogy nem tudtal gátat hani
 és affony tetpreseket
 Mert bár bora kagy végtére korbaforat hani testre
 Almi kell az övének.
142. Ekkor is bizelredéssel Nyárfasággal kötődéssel
 Ugy ám el ne abrafsál
 Hogy épre magad se vegyed. Hogy hatalmad elvesztés
 Így meg ne tsalatsátsál.
143. Igazán tehát leg elsőben és leg első szentében
 Meg mutat ki fia vagy
 Akkor hogy legény a réfenn és akkor alya törefenn
 És erőt venni ne haggy. -
144. Aturaim hogy is mitrey'él. Te gondod és attól ne félj
 Hogy ki effen rezedből -
 És hatalom; Esendősegeden war igy elhen béreffegben
 Így néz öröm jemedből.
145. Egyedül a Jerisi ar or. Ha rosz az affony mert azok
 Kedvées, és engedelem
 Bizelredés lenyeztes és örölgatás ölelgetés
 És hír és gerjedelem
146. Szabad számjára boszárjék. Ha másban ereler lájók
 Remén, karkostad.
 Holon magad habogasz ott. Hogy elted olly forra jutott
 Magadat okozhatod.
147. Kedves Musain hallgass már el
 És ne távd többet a frad fel
 Legyen már egyfer vége
 Tudom többet is mondhatnál
 És meg sokra taníthatnál
 De most hadd legyen velem. -

III.

Tit. V^{um}. Poemata Gratulatoria

In Noctem Onomasticam fusca luce & lucida
caligine advolantem Josephi Morei s: Josepho
Revi Collegii Debrecinensis summo, Rectori despi,
quas Galontaiensi: de Feketehegy in Aethiopia
quo, illi veluti atra nube obducto Collegii Debreci,
nensis e Sirmariis sideri, Sectae pileo transverso
furiose bachantis et Antipii, Noctis & Mercurii vivide
Emblemati, Mendacia Turinensia parturienti, puta:
Comis incomtis, superciliis grimarificantibus prulonos
rangatasi: oculis corvinis, naso adunco Rhinoceriano
mistace Catilina, lingua tarda balbutienti humeris Co,
nicis manibus glutinatis albo capaci & lardi-voro, pe,
dice asperito s: deverka faru: pedibus corvino leporinis in
strucio, designato Rectori Puillae Lardiensis sanofissimo
ovantes insultant et nomen eius ab oblivione opaca
vindictam ad inferos usque extollentes caligine obdu,
cere nuntius Alusae Fratiatae. Ungi Jato. Dada: Bug etc.
Incudem superavit Nigroponti Anno Migra,
tionis Ungarorum 100° post cladem Nagy Dacensem 10°.

Nos quoque huc trahit arcta affinitas
et Nam nostri sanguis es, nostra propinguitas
Venimus sibilibus Thumpano & Lyra
Dulichium, deebus, nec non et Anticyra
Non fumus nos magni bibones ne time
Singulis tres justae s: pint: cedent legitime
Neque Nos tractabis tantum cum Vincone
Eed potius nigri lasse potione
Ab eodem enim nisi quidem fallor
Tribum nigricantem obdiderat squallo
Acute symbolas s: bogöbe kany pen: s: l boanti fide
• Quos lantharos viri dent pro illis vide

Ne parce

Ne parce sumptibus atque pecuniis
 Satis quaevisi super in Nuptiis
 Nunc nescias quies est nunc Canaforia
 Mox refundet tibi sumptus Pectoria
 Sane iam amplius nos tu non tractabis
 Quia hinc in terras alias migrabis
 Nunc ergo ultimum pro isto exone
 Famulis pro fortis et viris dispone
 Quidam quid loquor? se ut ulla res frangat
 Ingens Catalogus ut humeros tangat

* * *

Accipe tamen iam Nostra pia vota
 Quae iterabimus amphora exota:
 Orosissima Vulcani soboles
 Incudem rangere ne sit tibi moles!
 Versabisque ferrum fortiter forcipe
 Si eviris ede, hoc esto recipe
 Mundus sit Patronus tui Patria terra
 Tibi; panis quinque digiti & ferra
 Pateant plateae inconditae voci
 Quando secum vesper mutabit Darosxi
 Sentiens Veneris tandem igniculum
 Et glutina tibi quoddam Oraculum
 Pythia sit nomen illi Inae Sagae
 Tecum peregrinae, una tecum vagae
 Haec pronubos tuos ales et fortunae
 Dictione; tunc amares hoc tu me?
 Autumno & vere quovis sit fecunda
 Primogenitae sit Nomen Cumigunda
 Fideas pueros circa Inquirium
 In queis letabitur tuum precordium
 Ros mox intrante hyeme amare
 Trememes figure tegat tua hara.

Cum vero veniet benedicta aestas
 Faciant singulas illi rotas festas
 Et pro Crucifera ambulent suspensas
 Saltus cum se solo adfligens suspensas.
 Cum vero exalantem auferat te pro
 Aliquid periculosus hinc hinc homodromo
 Lardi vulgo Ara habeas Copiam
 Verbo nulla in re certis inopiam
 Tandem cum peractus vitae Nomadicæ
 Emigrare ex mundo velis politice
 Signo tertio ex equo albo dato
 Placide cum ipso defungere fato. —

Titulus VII^{um} Romano Catholicorum Sacramenta.

Barba larens Dicitur Est Omni Tempore Vlt
 Baptismus Confessio penitentia Euchar. Ordo Thalam. Et Vinc.
 Kerepufeg Dehmalas Dojioles Ur Vayora Pajag Haray Uolken

Titulus VIII^{um} Apud Mensam Epi Maraden,
sis Illustr. Dni Fonde, Pastor Reformatus
Piuspokionfis: Patatits

Mittitur in disco piscis mihi ab Archiepiscopo
 Archiepiscopus: Ergo pro ubi est?
 Adjiciam pro tunc quando mihi potio datur.

Titulus VIII. Idem ille Pastor et tempore De equo.

Genet. Ille meretur equum, carmen qui dilecti aequum
 Pato carmen adest aequum, det Generalis equum.

Titulus IX^{um} De Templo Sassorienensi incenso

Aspice qui transiit nisi me tunc flamma vorasset
 Urbs aedem ferret dic mihi si qua parem?

Ad I^{um} Consilium in amando

Do tibi Consilium: mulieris despicere visum.
Post visum risum, post risum veneris usum.
Post usum ad factum post factum penitet actum.

Ad I^{um} Epitaphium Volterro Naturalistae postum

En ! tibi dignum lapide Volterrum

In Poësi magnus	} cui	arrisere mulierculae
In Historia parvus		plausere saeculi
In Philosophia minimus		risere profani
In Religione nihil		maledicere Deissae
Cuius:		quem
Ingenium acre		Irrisorem hominum
Judicium praecipuus		Deorumque
Improbatae summa		S.P.Q. Syficio Athenis
		aere hocce donaverat.

Ad II^{um} Epigramma quoddam de Jesu.

Cur Christus Pilato querenti, ad haec verba:
Quid est veritas? respondere noluerit, quidam
pius sic solvit: quod in quaestione Pilati etiam re,
sponsio hocce per Anagramma continebatur. Est Veri
qui adest.

Ad III^{um} Pecuniae Rakovianae sensus

Princeps Rakovi Omnes liberi,
Item Porsenyi Et Reliqui
Totam Austriam Turbavunt Ense.

PRO
LIBER
TATE.

Retorsio.
Peribitis Rebelles Omnes, Lanca, Igne Bello,
Et Reliqui Toti Austriac Tributari Eritis.
Ad IV^{um} Ina Conservanda & Ina fugienda.

Græ sunt in mundo amanda:

Donorum consilia, Puellae pulchrae, Catuli pulcri

Græ sunt in mundo stabiliora et non stabiliora

Amor mulierum, Splendor solis in aqua, FAVOR ENVICIUM

Græ perdita non possunt rehereri

Virginitas, Tempus iuventutis, Verbum elocutum.

Græ sunt taediota & odiosa.

Pauper suberbus, Dives nudus, Vindicta peiorum

Græ sunt peiora veneno

Domus fumosa, Uxor rixosa, Uxor avara.

Tribus non est fidendum

Aufrico juranti, Cani tacenti, Mulieri flenti.

Græ non possunt impleri

Pis, avarus, & mulier

Tres numerari ^{sunt} Alder, Pater, Gallorum Imperatores

Mosem, Iesum & Mahummedem.

Ad Vm De Barba rubra.

Per rubram barbam poteris cognoscere nequam

Ad Vm dicit Crispi a Szekely Kántal Verseire

Ita a deat, görög, és a Sida K. nek

Öfve tett hangra,si, bövséggel hevernek.

ꝛꝛꝛ i errores.

Ad Vm dicit Tiszt. Brof Varyas Unak Logomachiája.

Repek erem versek ferrent esedre de nyersék

Reut nem kell ebnek engedhess era legyesebbnek

Felelet ~~am~~ ^{álal} edgy Paraki De át

Teged Pémetti tegyen eneked esmeretesse álal

Et peres ehessped, ehvel egyed kenyered

Eneked ebnek kell, engedhess era legyesebbnek

Ed en nem peredem Eh vele ehess ebem.

Te feleles Tedes Drefeser Verjes bremnek

Versee mally nyersék. Meg ne nevesd te belend

Ad Vm

116.
XLVIII^{um} Pasquillus Templo Windo.
bonensi Augustanae Concessioni addictorum,
ante hac Monialium aedibus a^o 1783

Hanc olim Dei Omnipotentis Coelus
Pissimorum Austriacae Imperatorum
Sumptibus dicatam Aedem
Sacrumque Immaculati Agni sponsarum habitaculum
vaptis Ecclesiae thesauris
Dispensis per Universum mundum Sacris Mo-
nialibus ejectis e terrae visceribus
defunctorum reliquiis
Sacilegi Christi Sponsarum Seductoris et Virginum
Corruptoris Martini Lutheri adfectus
Josephus Luthericus Idus divinae Misericordiae
a qua ad Thronum erectus Immemor;
Legumque Sanctae Ecclesiae Contemptor manifestus
Cum auri esset cupidissimus
Turpis lucri causa fecit et proposuit Omnes
Secas, ipse facinus Religionis nullius
a Seculis incognito templo sub virtutis specie
in Flagitiorum palestram fœderatissime
venditum assignavit! —

XLIX^{um} Epitaphium Jesuitarum
seu Abolitae Societatis Jesu.

Occubisti
O utinam surrectura Societas Jesu!
Pontifex tradidit, uno cunctis Je. — 11
Quid fecisti?
An gentes subderisti? — Eugent te sibi ereptam
per te conversae.
An prohibuisti tributum dare laesanibus?

Inhib
50

Tributum Numerorum?

Quod est Caesaris: reddidisti Caesari Tributum Animatum

Quod est Dei, reddidisti Deo utrumque largissime

Dixisti ne: Deserviam Templum hoc:

Templa manu facta usq ad invidiam avaritiae ornasti splendide
Splendidius non manufacta ad invidiam Erebi solivisti:
Superba eras?

Atqui, minima dici, Nilissimiq munia obire amabas.

Dives eras?

Merito; et animarum lucris, nam thesauros penituros
Lopiosa manus pauperum ad Coelum portari

Avara eras?

Si provide agere, avaritia est, avara eras.

Inquieta eras?

Non nisi cum impiis, quibus pax non est pacem retentabas
Laeterum Vinculo Charitatis complectebaris etiam hostes.

Capisti alium?

Non nisi ad Sobrietatem, priusquam doceres faciebas
Factis, doctrina, vere examine hoc faciebas. -

Et quid ultra facere poteras?!

Tamen occubivisti Eheu! Eheu Societas Jesu! -

Quis crederet se stare posse cum te corruisse legerit...

Et Pontificibus probabaris ab uno reprobata es
In examine. - Ornasti Ecclesiam Militantem

Purpuratis Patribus Sacerdotibus Vigilantissimi triumphante.

Sandis tum Martyribus cum Confessoribus Antea Principum
Sacris Consiliariis, Praedicatoribus & Sacris Judicibus Lyca;

Lectis Doctoribus Bibliothecis

Eruditissimis Voluminibus Orbem Universum

Gloria Nominis tui implevisti & ditasti. -

De gem

Per gemina quibus fictisti secula, atque ut
 Morienti Jesu similis probareris Societas
 Mori non poteras. Antequam supra duo secula
 Argentis in Terris Christi aetatem supplerisses
 Solem imitata es

Qui non repente toti occidit orbi
 Lente regnis expirasti pluribus
 Donec desinere omnibus jubereris
 Magnorum civitas aera concludi mos obtinet
 hoc tuum claustrum angeli est conclusum. —

Quid? nisi te Magicam esse, et angelicam etiam.
 Dum reprobaris, innocentiam imitari iudicat.

Unum minor? Ob Societatem extinctam desinos
 per triduum ignes adornat ducitama

Sed tunc ultimum, primis respondere necesse est.
 Dedit illa ignibus Malegridam, cum te persequi inajeret
 Et tibi igitur ignes debuit cum esse desinisset

Triduo dedit funebres Triduo aguntur etiam, cum te
 contemnere vult, honorat haec cum ignes instruit.

Copiosis tibi regiones aliae parentatae lacrimis
 Quiesce igitur, quoniam fors tua praeracta est.
 Etiam cum damnaris quiesce. —

Gloriosa Jesu Societas! Quia sine culpa punita
 Indicta condemnata, solus occubisti
 Atque ad finem ad quem referebas omnia
 Tuam etiam refer, ac patere restrictionem Numquam
 ad maiorem Dei gloriam. —

Tu Viator! Cisterciacae Societatis memoriae
 si compati non vis. Insultare desine
 Ignoras, quae sub hoc cinere Phoenix lateat.

Parisii Quintum Junata 1809.

Sum
Actum Illustris Collegii Re-
formatorum Debrecinensis incipien-
do ibi, cum Maria Theresia Legatio,
nes, Supplicationesq; sublatura fuisset cumq;
Collegium hocce per Regium & Scholarum
Directorem Excellentissimum Dominum Jom-
tem Antonium Karoly dirigendum voluisset.

1. Intimatum Consilii ad Honorem Bihag.

Illustrissimi Reverendissimi, Spectabiles,
 Magnif. Perill. item & Geni. Dni nobis observandissimi
 Ad literas Praesentatarum Nationum Vestrarum
 una, cum Supplici Libello Rectorum & Professorum
 Helveticae Confessionis addictorum Collegii Debre-
 cinaensis horum sub 27ma die Mensis Januarij
 submissas, quantum ad Studiosos et dicto Collegio
 praesertim occasione Lectorum Solemnium ad Opus
 & Pagos pro Munus Confessionis suae in locis,
 nando adiuvandis eleventes, Consilium hoc Locum,
 tenentiale Regium supra titulatis Nationibus Ve-
 stris huc rescribendum duxit. Quatenus in la-
 sum, ne fors per dictos Studiosos praescita ratione
 commissos Benignis Resolutionibus Regis &
 Dispositionibus huius Regii Consilii & cum aliis
 tum aliis, cum & signanter in negotio Religio-
 nis interventis convenire observatum esset, in
 conformitate et ad effectum istiusmodi Dispo-
 sitionum

120.
positionum Regiarum agenda agere noverint
eadem supra titulos Dni Vestra Datum et
Consilio locumtenentiali Regio Posonii die 12^a
Martij 1770 celebrato

Praetitulatarum Dominationum Vestrarum

Deneroli et ad officia para-
tissimi Comes Paul Balogh

Ladis. Balassa

Joseph Affalai mps

Summa Representatio Collegii Debrecinensis

Sacratissima Caesareo Regia
Majestas Domina naturaliter Clemenissima!!

Cum benigna dispositio Majesta-
tis Vestrae Sacratissimae de Scholis studiorum
generatione die 12^a Augusty 1776 data per omnem
Hungariam publicaretur, Nosque partem eius
illam quae ad nostras etiam Scholas attinet pro
rei merito perpenderimus, tum uberem nobis hoc
Regio rescripto et gratiarum actionis, et iustae mali
avertuncanti sollicitudinis maam oblatam ee arbi-
trati sumus, ut nos ingratos simul in Matrem Ve-
stram, simulq negligentissimos rerum nostrarum oppo-
teret, nisi uno supplici libello duplici hoc officii ge-
nere defungeremur. Si enim ad tenerum illud ad
nostras usq Scholas eorumq emolumenta et pensum
studium cuius non alius scopus ee potest quam ut e no-
stris etiam Scholis lites rebus gerendis idonei pro-
deant, aliquodq et studis etiam nostris in Principem
& Patriam reduntes emolumentum, animum advertamus

si verba illa vere Regia Matreque Patria dignissi-
 ma, quibus se munere Regis omnium subditorum
 felicitati prospectum Benigne cupere, quibus se non
 secundum Leges tractari, ac ne minima quidem iniu-
 ria affici velle palam significare dignata est, vix se-
 nitusq; ponderemus, est omnino quod in hoc felicit
 temporum diluculo Matris Vestrae in se gratulemur,
 est quod pro hac Regis in nobis propensionis signi-
 ficatione agamus, et quantum pro tenuitate vision
 licuerit referamus gratias, At si ad ipsam huius
 insipienti rationem, ut scilicet ipsae etiam Scholae no-
 strae Catholicorum Directorum Superiorum inspectioni
 quodammodo subsint convertamus oculos, si omnes
 huius rei modum & consecutiones animo percipiamus,
 metu non vano illo, sed longa tristisq; temporum praeteritorum
 experientia incusso percellimur, ne Mater Vestra Sma
 scopo, quem sibi in felicitate nostra promovenda pone-
 re dignata est excidat, resq; nostrae in summum hac
 ratione invita Matris Vestrae adducatur Discrimen, et
 concidissimus certe animis lugubri huius infelicitatis
 nostrae aspectu, nisi illa ipsa Benignitas quam totum
 hoc rescriptum sperare videtur in spem certam nos eni-
 geret, fore nimium ut si Mater Vestra et vis, quae hic
 adducere sustinemus rationem momentis inspectionum
 nostrarum Scholarum, nostrarum administratione nutu suo
 benigno si relicta. ac ut precum nostras suprema
 vindicet a legibus ipsis ordiamur, dicimus:

1° Leges nostras exigere id ut Scholam nostram
 cura & inspectio non diversis Alumnis hinc inde con-
 credatur, cum enim tam arctus sit inter libertatem
 Alumnis et Scholarum administrationem necesse ut ne-
 mini non pateat non nisi cum mutua exceptione su-
 perari illas posse, quis non videat omnia illa pacto
 mutua, omnesq; illas Leges, quae liberum Alumnis edu-
 citium factum tectumq; voluerunt, ut sunt Articuli 1°
 Pacificationis Vinnensis Articuli 1° Decretorum anni 1605
 Articuli 1° anni 1618. 22- 1625, 33- 1630. 39 1635.
 Libertatem q; Scholarum quae velut Seminaria si Alumnis
 illisam conservare voluisse. Atq; hanc esse ob causam
 Scholae et Ecclesiae, quae in ceteris legibus supra cita-
 tis libero Alumnis exercitio implicite statum continebant
 in Articulis 8. 10. 13. 14 anni 1647. diserte ubiq; coniungun-
 tur & sane rem ipsam iure meritoq; suo id postulare
 distinguamus. Cum enim Scholae sint officinae illae in quibus
 Juvenes in haec Reipublice adolescentes humanioribus
 literis imbuuntur, cumq; tota, studii super omnia usus
 scientiarum genera et morum instructionem diffundat, quis
 labefacta libertate administrationis Scholastica ipsam
 eam Alumnis libertatem inminuatam, ne dicamus penitus
 sublataam negaverit. Sed

2°, Ipse tam usus inde a receptae Alumnis nostrae
 tempore continuus, neq; unquam interturbatus novum
 legibus adductis vobis videatur addidisse. Licet enim Conci-
 ves nostri nihil illo unquam tempore neglexerunt quo nobis Scho-
 las vel eniperent vel coarctarent quod multis in locis
 factum est n. sine summo doloris sensu remiserunt, tam-
 men ipsam Scholis in quarum usu Benigne Mattis
 vestrae

Vestrae conservati simus ibiq; studiorum rationem dirigi,
gendi libertatem per illasam illibataque reliquerunt. Neque

3°., Ulla apud nos quoad mutabrem Scholarum mu-
tationis necessitas super ee videatur. Quem enim Mater Va^o
in Scholis Catholicorum ordinem inducere ac stabilire
numquam satis de predicanda sollicitudine intendit eumq;
apud nos diu hanc vigere supplices affirmare audeamus.

Sunt enim apud nos et Professores, Superintendentes IV.
Helvenses, iidem IV. iidemq; Ecclesiarum & Scholasticas
tores sunt. praeterea in IV. Superintensarum Circulis
totidem apud nos utrosq; Supremi Curotores, cum quibus
nihil negleximus, quae ad studiorum rationem probe in-
struendam pertinere videantur. Nam ubi maiores mment
sive ad Scholas pertinentia sive alia publica negotia id
requirunt, non solum Superiores & Curatores, sed alii eam
et primonibus consultant, neq; facile si quid in re Schola-
stica emendandum fuerit negligunt, quin nobis etiam si
blandimur ut n. qna in Scholis nostris emendationi sit necessaria.

4°., Sed & si emendationis opus sit, cum ex hac benigna
Matris Vestrae Sae circa rem Scholasticam providentia
ad educationem Nostrae eam juvenutis extensa fausta
quaeq; nobis augeretur, inque firmam spem addu-
cantur, affulsam tandem Numine Matris Vestrae il-
lam feliciter, ut neglectus, in quo huc usq; delinuerit
soluti nostrat illi quos profectus in studiis quos. vici,
gritas morum emendaverint in ptem administrationis pu-
blicae vocent, et ad honores ac officia gerenda admittant.
Cum inquam hanc non vanam spem ex hac benigna ordi-
natione conceperimus, sancte hic coram Matre Vestra polli-
cetur.

pollicemur, nos certe omni opera, studio sum-
 tibusq; pro modulo virium faciendis in id inten-
 tos futuros, ut Scholis nostris prorsus in opti-
 mum ordinem reductis, omnia bona secundare
 possimus. Et certe veremur

3°, Ne sit hoc directionis vel emendationis
 qualecumq; negotium quod nostris & suscipi &
 perfici commode potest, a Re nostra alienis
 concedatur sub specie directionis v. emendationis
 auctoritatem suam ad extirpationem nostrorum & ecclie-
 larum ipsarum, vel restrictionem, vel eorum qui ibi
 studijs operam navant numerum minuendum, v.
 numeros quacumq; ex causa coarctandos extendant. Di-
 gnati quidem Maiestas Vestra in Rescripto suo huc legimus
 Directorum Catholicorum auctoritatem quoad Scholas no-
 stras circumdescribere.

1°, Ne inspectionem suam ultra objecta Scholarum
 et studiorum rationem extendant.

2°, Ne nobis in executione Revis ultra Leges & Re-
 gulas ac Benignas Resolutiones Regiae v. minima inus. inferant.

3°, Ut nobis Directores & Rectores Scholarum et nostra
 Religione consistere deinceps eam integrum sit dum mo-
 do ad ipsum Superiori Regio Studiorum Directori commisit
 sine significantes quo, et idem provideat, ne tales qui
 qualitatibus destituti sunt applicent. Sed Augustissima
 Domina! si una potius coram Principe veri studiosissima
 quam dictu speciosa dicenda si nondum eo usq; apud Con-
 ciones nostros Catholicos religionis. aliene officium deferunt
 ut nos

ut nos his circumscriptiōibus tutos ab eorum iniuriis putare possimus. Veneramus equidem omnes illos Superiores Scholasticos Directores nunc a Matre Vstra nominatos, velut Cives, optime de Principe & Patria meritos, sed qualibus sint erga nos principis imbuti ignoramus, multo minus scire possumus, quales olim futuri sint ipsorum Successores; unde facile eveniri potest quod ad primam legem ipsius a Matre Vstra positam quod non nulli eorum nunc v. olim omnia pro objectis Scholarum & Studii ratione haberi possint, dummodo nullam administrationis Scholasticae nostrae rem intactam relinquere te, neant. Quoad 2^{am} Auctoritatem ipsorum limite, regulis, resolutionibusq; Regiis a Matre Vstra cumscriptam pro, videmus omnino p̄teta nobis nunc v. olim velle te, quibus, regulis resolutionibusq; ipsius, v. certe de eorū inter, p̄tatione futura diffidia est quae cum illis conjuncta esse solet continuam Matris Vstrae molestiam. Deniq; ad 3^{am} Potestatis ipsorum restrictionem quod attinet, primum e, quod hinc nostros quos Curatores & Professores institimus nosse velle possint, atq; idonee iudicium commode de illis ferre, alterum quod si nobis nunc & olim fuerunt offerri hoc nunc, quod debitis qualitatibus destituant, possint v. poterunt optimos quosvis et addendum regimen Scholasticum nunc iudicio aptissimos Curatores & Professores rejicere. Quare efficeret ut velle Professore aliquem, Curatorem certe quem et primoribus constituere solemus inveniremus neminem, cum non facile quisq; rejectioni huic & publicae quae inde consequetur ignonf

ignominiae se exponeret; Ne vero metum similem
 vel tenere, vel vero cum iniuria Concivium nostrorum
 simulare, & Matth. Vstrae insinuare videamus licet
 rem totam Domesticis quotidianisq; illustrare exemplis
 Quid clarius est quam Visitationem Archidiaconi olim
 nos nullo modo afficientem per Regiam Resolutionem
 Carolinam quoad Ministros nostros in hoc dumtaxat
 admissam esse, ut confiterentur suos rite baptizatos
 seu ad valide baptizandum sufficienter sint instructi?
 Tamen illam, quae quaestiones v. quoad hoc obiectum
 plusquam subtiles et ad irretitandos solum Ministros
 nostros, studiose comparatis saepe ad oratoria ad Barochi-
 as & Scholas et alia prout libet facto privato exten-
 dunt, ut in Casu, Filialium Ecclesiarum experti sumus.
 Clarum est eas nostras matrimoniales ea expressa
 cautione iudicio, Diocesano vigore Regiae Resolutionis
 Carolinae subjectas esse, ut hi illos plane iuxta propria
 Aug. & Helv. Confessionis dividunt, et tamen nulla
 peritus cautionis huius, ab eis quibus haec res com-
 missa est habetur rati. Clarum est occasione reformationis
 oratorum nostrorum, nihil aliud Magistratui dixerunt
 esse, quam, ut necessitatem illius revideat et cognoscat.
 Clarum est, investigationes per Matrem Vstram sine occasione
 petite oratorum extensionis aut novae structurae
 sive alias benigne commissi solitas sine compensationibus
 mitibus. Investigationes has, nihilominus prout factis in-
 fruantur, prout factis huius Diocesis praesentis, adeo
 ad peregrina saepe obiecta legalitatem nempe exercitii et
 alia conversa, et arbitraria hac agendi ratione pericula
 amissionis

amissionis Oratorii v. etiam exercitii nos expositos fuit,
 non semel summo cum dolore experti sumus. Denique
 caetera mittimus exemplum adducemus rei, de qua nunc
 agimus simillimum: Clarum est praesentationem nostrorum
 Ministrorum Divis Terrestribus Catholicis fuit unice
 ita prorsus injunctum esse, ut iidem scire possint an non
 vagabundi, aut aliis criminibus implicati s. interin
 tamen, ut legitime ordinatos, testimoniisq. a suis Superioribus
 provisos, ac semel cum illis Divis Terrestribus fixentes, in tam
 repulsam frequentem passos esse, sed ut prima hac occasione
 ad impeditionem exercitii arrepta, mox ipsum eam exercitium
 ut numerosis casibus similibus Matthaei V. representatis
 elucet sublatum esse hinc tenemus memoria. Et quibus
 omnibus exemplis simul ductis, quid aliud concludere potest
 Matias V. quam quod hanc directos Catholicos in rebus
 nostris auctoritatem ut circumscriptam, vive meritoque,
 stigmatibus terribilibus reformidemus. - Ultimo et

O. Vel ideo putamus rei nostrae Scholasticae curam
 et inspectionem ut limitatam, Catholicis Conciliis nostris
 sine gravi nostra injuria et ultimo rei nostrae discrimine
 committi non posse, quod nobis a se plurimos esse conscientibus
 scrupulos formaturos sibi, si vel tantillum ad Scholas nostras
 commoda, et ad studiorum nostrorum progressum suo facto accer-
 pisse putarent. In qua opinione et exempla supra adducta,
 quotidiana experientia nos proh dolor! nimium quantum confirmat.

Quibus Argitis nostris Augustae Matris Vestrae
 Oraculo humillime substratis oramus Matrem V. et se-
 toties testatas illas justitiae et Clementiae Virtutes obse-
 ramus, ut Nos, nostrasq. Scholas, ab omni proferus Ca-
 tholicis

Catholicorum Directorum Inspectione perservari
 et in legali duorumq; & amplius seculorū usu ro-
 borata, ac in ipsa etiam aequitate naturali statuta p̄pria
 Scholarum Administratione, nos ulterius eam ele-
 mentissime manu tenere dignetur. Cui Demignae
 Resolutioni praestolaturi vitam & sanguinem of-
 ferendo intemerata fide persistimus

Majestatis Vestrae Sacratissimae

Debegini a^o 1776. Humillimi perpetuque

Fideles subditi

Steph Salki Rachimari Regie

Steph Harvami Yllie & Math.

Johan Vargas Regeseros

Mriol Sincii Historias Professor

Summum Fatum Collegii ab anno 1776.

Nova hic incipit calamitas Scholarum et Ec-
 clarum Protestantium in Hungaria. -- Anno 1776
 Sacratissima Sua Majestas Caesareo Regia & Apostolica
 per totum Regnum Hungariae varias Academias &
 Gymnasia constituit inter Catholicos quibus & Ma-
 gnatibus Directores praefecit, qui in Regia omnib;
 Scholis et in his Docentibus & discentibus inspicerent
 Eadem S. S. Matris iisdem Directoribus Scholasq;
 Protestantium subiecit exceptis iis, quae ad Alnem illorū
 directe p̄tinerent, videbantq; haec dispositio studia
 humanitatis quae vocamus concernere; At hinc
 ut praesertim res haec apud Protestes habebatur
 fore indifferente multis in locis licet prudentiores iam
 initio praesagiebant mala, monebantq; mature, dolos et
 cavendos; adeoq; ad S. S. Matrem libello suppliciorū
 currentis

recurrendum esse, ne pateretur Proestium Scholas
 Catholicas Directoribus subijci, dignareturq; easd, sed
 Ordinarios Confessionis suae Inspectores Regendas
 permittere, porro qd ne hactenus erat in usu. Dum de
 hoc deliberant Protes priusq; qstuerent quid agerent
 Directores Regii Catholicici Scholas qd Proestium
 visitant, nominatim: Scholas Augst font^{is} add^{it} Soproni,
enseu & Posoniensem ingrediunt, atq; in vis cum Ora-
 tione gratulatoria excipiunt. Antequam vero omnes
 Scholas maiores Proestium Directores Catholicici adi-
 isent, utriusq; Confessionis Protes paraturus libellum
 supplicem Sts Mat^{ris} communi nomine exhibendum. et
 tributus eam fuit 5ta Marti 1777. Sed in Cancellaria se-
 positus ne ad Sts Mat^{ris} pervenire possit. Cuius huius in-
 fortunii erat Georgius Besenyei, Imper miles p^{ro}reso,
 rannus, nunc a tribus annis quasi Agens Illustris
 Domini Generalis Nicolai Belesnay Supremi Eccl^{ae}
 ad Danubium Reformatar^{um} Curatoris eo sine conductus
 ut se hunc multis in aula notum facilius & citius que,
 rebe nostra Sts Mat^{ris} detegi possent. Ill Gen. Nicol Belesnay
 ampla spe, felicitis successus rei susceptae ita implevit
 N. Sup^{er}st^{ra}es H. C. ut Besenyeis annum salarium
 constituerent bis mille 2,000 Florenos Athenenses, quos
 prestiterunt etiam in solidum in biennium. Verum ubi
 intelled^{it} mera verba sibi dari per Besenyeum, p^{ro}reag
 nihil: Sup^{er}st^{ra} Cis Tibiscana renunciarit. Besenyeio
 1775 eleumse et quia opera illius usa ab eo t^{em}p^{or}e n^{on} fuit
 neq; Sallarii p^{ro}tem, quam antea prestabat amplius p^{ro}stitit.
 Huius exemplum secuta Sup^{er}st^{ra} Trans Danubiana, qua
 re

qua re vehementer se offensus putabat Illu^{stris}
 D^{omi}nus Belemnay, itaq cum suo Presencio acerbis
 calumniationibus apud 3 Superdhas tradidit De
 breinenses, in quos inique licet omnes casus dimis
 sionis Belemnay referret. Presencium nihil fecius
 retinuit Viennae, cum duae Superdhae Cis Danubiana
 et Trans Tiberiana cum D^{omi}no Belemnay consentirent.
 Belemnay ut se t^{er}o favore dignum praestet egit a
 pud eos, qui in Augusti Aula versanti et rei memo
 ratis Scholasticae praesunt, ut inter Alfons addictos
 regia auctoritate summus Scholast Director obtineret
 Ill^{ustris} D^{omi}nus Nicol Belemnay, qui idem Supremus
 omnium in Hungaria Reformat^{us} Ecclesiar^{um} Custos haberi
 vellet, contra Systema Ecclesiar^{um} illar^{um} obtinere. Huic
 Consilio Belemnay et Ill^{ustris} D^{omi}nus non suffragatura vide
 batur Instantia, hoc est libellus Supplex si exhibita fuer
 S. Math. Itaq ne tradi posset fuerunt apud Amicos
 non communi de consilio et consensu utriusq^{ue} confessionis
 scriptum esse libellum supplicem sed quorum alium in
 quietorum qui benignis Dispositionibus regis ac
 quiescere nollent, adeoq^{ue} libellum supplicem seponent
 esse, et rem ceptam urgendam. Perbasit hoc iis quib^{us}
 voluit. Hinc Vienna die 1^{ae} Martii prinsq^{ue} libel
 Supplex ad Cancellariam pervenisset Presencio hoc
 in haec vba perscripsi ad Ill^{ustris} D^{omi}nus Belemnay: Al^{te} In
 stiaja ha sel jo, selre venetik mint idejen hivil valo
 ha fontalan larma. Atque hic qm^{od} verus licet infan
 tus esset vates Belemnay. Est enim ut praedixerat
 sepositus supplex libellus, cujus unum auctorem falso

dicit Besenyei, fuisse Illus Comitem Josephum Teleki
 qui ne egressus quid ex Transylvania fuit, quum iam
 mense Januarii 1744 paratus fuerat hujus ille libel-
 licus publice esset nec quisquam inficiet Comitem, rogatu
 aliorum limam adhibuisse ad libellum illum fuplicem
 polent. ne quemquam offenderet. revera vò sic erat hic,
 libellus a Comite adornatus ut ad hanc rem deputatis
 utriusq; confessionis digna videretur, quae primo qd tunc
 Sae Matthi exhiberet. Sic cum in pres fensunt, no.,
 sti, ont simultas inter Ill. Telekai & Teleki, Besenyei
 vò eo audacia processit, ut Comitem etiam illusorius sto-
 phis pestingeret, quasi qui virtutum se Besenyei
 iniquus esset aestimator et hominem ex invidia odisset.
 Apostolici vero Directores Regii, passim Scholas Proshim.
 Austrore regunt, quibus ut viam expeditiorem redde-
 ret Nicolans Telekai Patavinum & Debrecinum
 Senti ad Professores, usq; persuadere conati Directores
 sine cunctatione esse admissendos. ad Debrecinenses
 in haec verba scripsi.

Tiszteltes Professori Urdimér!

Meg szólítottam felülről, h nly helyeken gyöfel,
 Ségéröl rendelés ofrolant Jo Directorai hirtunt Jotso,
 Saitöl nem acceptáltak, melynek hallása ben-
 nem Sajdalmas meg illesödeft orozott; ugyan aye-
 tudvan azt, hogy nevezetesebb anyja ofrolant J. J.
 Professori Urdimér vezérlesek alatt nyugoszik, köte,
 leffigemmel esmerem leg először is megköszönöm, h,
 velem értelmesebb elmulhottalaniel közők minve,
 Jrik erem kegyelmes Királyi rendelést, akarnak e
 ammak enf

annak engedelmességedni? akkor mitől art monja:
nem bántot vallás, lelti esmeret, isak erkölyei
és külföldi tudományokat vizsgálta, homán és
mifoda oron leheffen ö felségét eröl megrá,
ni, ha emel végben vicseli edj Bogány Illustro
birná is, art is tudni kívánom, hogy az oda ren-
delhetet Director fog e acceptáltatni vagy sem? El
várva ajeit felelegetes államodul vagyot

J. Professor Vrainicknak igei közeles fogájot
Titulus Epistolae. Belernay Miklós

Oltsa. a Monsieur Monsieur Etienne
de Kashmari Professeur en Theologie
per Buda — " — " a Debrecin.

Ad haec cum nec obligatos se ad respondendum putarent
neq ea, quae vellent & deberent scribere possent,
consultius duxerunt Prof. Debrecinenses et collegii
curatores nihil respondere. Hac re offensum se pu-
tans Sibilis Belernay contemptum se sui vindictam
scribit Karolyinum, ad Excellensimum Comitem
Antonium Karolyi tis tis, qui in his pibus Regni
Regius Studiorum Director est institutus, hortati Comitem
ut pro sua quam huius auctoritate iustaret collegium Prof
Debrecinense, simul Debrecinenses tradidit superbiam
independentiam et inobedientiam iis imputando.

Ita animatus pervenit Excell. Comes Anton:
Karolyi Debrecinum 3^a Junii 1777. excensionem fecit in
aedibus Komaromianis, in quartorio Illust. Comitis
Generalis Ioan. Erdödyi. quod simulac innotui Sibili
Dominio

Domino Iudici Ludovico Domotos ad Comitem Salu.,
tandum se in hospitium Comitis contulit. Sua Excelltia
in primo hoc congressu significavit Domino Iudici se,
qua Regium Directorem, Scholas qd Prostrum in
hac urbe qstinas visitare velle. Hoc audito promissi
Spec. Iudic se, hoc negotium cum iis ad quos pines
communicaturum, & suam Excell. informatum. -

Die 1ta Julii itaq inter horum Com & Yan matul
a parte Secularium DD Spectabiles Lud: Domotos &
Joan: Pandi Ecclae Curator, item Petil: Dni Senatores
Steph Frater. Steph Lombardij & Mich: Katvani; e pte
vero Ecclasticorum absente Admod Rev. Viro Superde
Dno Samuele Bilagyi: / Peti Belyei & Fran: Hunyadi
Pastores Ecclae; item XV Collegii Professores Si: Kath.
man: Steph Katvani Joan Varjas & Nicol Sinai
convenit in collegium: e medio sui post varias disputat,
nes deputant Spec. Dnum Joan: Pandi & Rev Dnum
Petrum Belyei, qui nunciarent curiae Excell. libellum supplic
tem in hoc negotio, communi me Prostrum Suae Mati
ram porrectum ee, adeoq rogare nos suam Excelltiam
ut interea, dum Suae Matris resolutio subsequati
dignaretur Visitationi parere. Sua Excell. Dnis Deputatis
respondit: rem hanc inmodicam ee, nihil ee metuent
cum Religionis negotium non concerneret, adeoq se pra,
dere, ut sine tergiversatione parerent; Ceteroquin inquit
si Dnaones Vestrae sponte me admittere noluerint, equid
Dnaonibus Vestris vim inferre nolim, hoc tm praedico,
remissionem istam ipsis novituram fore, adeoq si quid
velint, hanc sui declarationem tradant mihi scripto

us hac
3

134.
scripto, ut hac de re mihi suo legitimo modo ^{apert.}
L^{ta} audita fuit cum Dⁿⁱ Deputati in Collegium
redierunt. Itaq^{ue} constitutum fuit ut hora 3ta m^{er},
suo in eund^{em} locum convenirent.

Ad prandium a Fri^{ate} Erdödy invitati p^{re}sente
erant Spec^{ies} D. Lud^{ovicus} Domoros & Clar. D^{ominus} St. Harvami
I^{ta} prandebant cum Excell^{entia} D^{omi}no Karolyi, & pluribus
aliis R^{ati}shohais, quos Comes Karolyi secum ad-
duerat et Erdödy ipse invitaverat, item Milites
Religiosi & Senatores R^{ati}shohici. Ubi a prandio
surrectum fuit Sua Excell^{entia} Judicem interogat:
Num iam scriptum, de quo per Deputatos nuncia,
verat paratum esset? Spec^{ies} Judex respondit: a reditu
Deputator^{um} scriptum illud parari n^{on} potuisse, ob in-
stantis prandii tempus, ad quod ipse eam cum D^{omi}no
Brokyore invitatus fuerat, promisit t^{amen} post breve
tempus scriptum istud confectum iri. Ubi sua Excell^{entia}
cum insigni animi commotione ait: se visitationem
cuius ca^{usa} venisset perficere velle, adeoq^{ue} n^{on} Regio
suis D^{omi}nibus mandare, ut significantes oib^{us} qui ad
Collegium p^{er}tinent, ut cras hora 3ta omnes Professores &
eorum Discipuli in Collegio se praesentes fiant. Con-
versus postea ad praesentes ait: Ego Vestras D^{omi}nes
omnes suis Titulis dignissimos testes appello de eo,
quod haec S. Suae Matris n^{ost}rae, cui omnes omne obse-
quium tamq^{am} fideles subditi debemus suis D^{omi}nibus
injuncta: Jam D^{omi}nes Vestras missas facio. Bre^{ve} h^{ab}et.
Sic duo isti boni viri contra Jus hospitii & communis
hospitii conspectu tantum non abacti ad temp^{us} dictum
conven^{er}unt

conveniunt in locum condictum. Exponunt hi, quid ab
mensam gestum sit, quidq; ipsis imminetum eet. Nihil
secius paratū scriptum quod sua Etc. ante meridiem
postulaverat. Hoc illud erat scriptum:

Excellentissime ac Illustris Domine Comes
Domine Nobis gratiosissime.!! -

Ad gratiosam Excellentiae Vestrae notificationem
quod tamq̄m Praeius Scholae Studiorq; Director, Collegi
hoc Alford. addicendum visitare velis hodierno die
medio Deputatorum nostrorum Eccae Vestrae submisit re,
praesentaveramus, quod cum in hoc Scholae negotio uni,
versae Ecciae Aug. & Helvofessionis per demissum iam
ad S. Sam. Matrem fecerim recursum, ut directionem
Scholae suae ex rationibus praegnantissimis in supplici
eorum libello adductis ibidem relinquere, easq; in usu
hactenus observato clementissime conservare dignetur
Ad hanc autem demissam eorum supplicationem nulla
hactenus Regna Resolutio Regia subsequuta est, Ideo
Etc. Vestrae humillime nos instare, ut visitationem Scho,
larum usq; subsequaturam ulteriorem benignissimam Resoluo:
nem Regiam suspendere, ac nobis tantisper respirium
gratiosissime concedere dignaretur. -

Ad haec dignata est Etc. Vestra medio eorum
Deputatorum nostrorum gratiosissime declarare, quod si nos
huic humillimo petito Nostris porro q̄q; inhaerimus
in eo casu visitationem suspendere velit, quo tm haec de,
claratio Nostra suo legali modo Eccae Vestrae conferretur,
cessarium esse, ut eandem scripto exhibeamus.

Quemad

O O 136.

Quemadmodum igitur hodierno die medio Deputatorum nostrorum, ita hinc etiam humillime supplicamus Excell. Vestrae, orantes atq; obsecrantes Vestrā impensissime, dignetur eo usq; donec ad memoratam demississimam Instanciam per Agentes utriusq; Confessionis et Commissionem principalium suorum perrextam si a qua recedere non possumus S. S. R. et Apostolicae Sedis Dna Dna nostra natalis Clementissima Idignam Resolutionem largiri dignabitur, ut Institutionem huius Collegii, in suspensio relinqueret. Gratias & Favores commendati perseveramus

Excellenciae Vestrae Belocini 1° Julii 1777.

Humillimi ferri Collegii Helson.
add. Belocinensi Inspectoris
& Professoris.

Hoc Scriptum per Deputatos P. D. Pandi, & Rev. Belocii fere hora 8^a vespertina Ecclesiae suae in hospitio fuit exhibitum. Legit sua Ecclesiae voce clara ijs Deputatis & alijs praesentibus. quo facto monuit Dni Deputatos, ut cras hora 8^a omnes qui ad Collegium pertinent ibi praesentes se sistant, uti heri eam monebat.

Die 2^a Julij hora 7^a Spect Dni Ecclesiae Curatores Ioan Pandi & Georg Komariomisti heri abeantem Dni Peril: Senatores Helosoni. Jos Davranji Ioan Mihalyhany Steph Kombathi Mich Katvani cum Professoribus gregariis in Collegium, praesolaturi adventum omnibus D. Spect Indel et Steph Fratel Senatores in hospitio gregariae suae Ecclesiae, secuturi euntem in Collegium. Ante 8^{am} Comes petra poddy gar Macias praecedentibus domesticis pergia cum comite Guli Broody et alijs officialibus

mihianibz
O O

militaribus, qui hic in urbe sunt in quartino, item cum Senatoribus Mathematicis, et Carolo Lubi Et Jesuita Vice Directore, quem secum adductum Comes pietus a la, tere habebat. Erant praeterea multi, qui hos sequebantur deniq ingens turba e plebe novisem rei admirant agmen clausi

In porta meridionali Collegii Dni Spect Curatores Pandi & Romaromi, cum Professoribus expectarunt Comis extra limitem; huc ubi pervenit Comes substiit, et brevi sed comta Oraone Latina eam adventus sui declarat.

Sae Mathis omne, quod quoties commemorabat more Hispanico poplites flecebat, quod adstantes q imita, bant. Morabati idem Comes omnes ad promptum obse, quum. finita Oraone Spect Dniis Judei extempore reposui Comiti, summa dictorum eius haec erat: Constare publice nos S. Mathis ee fidelissimos subditos, nosq ut debe, mus oibus suae Matris Dispositionibus promptissime obsequi. Quia tmen hoc in negotio iam Libellus Supple sua Mathi porrectus est, rogamus nunc qq eeam vstram digneti hanc visitationem differre tantisper dum digna resolu S. Mathis subsequat. ad haec Comes: Ego inquit mandatum S. Mathie accepi ut hoc quod volo peragam. Man, datis S. Mathis non obsequi religioni inhi duco. Itaq quia contrarium S. Mathis mandatum n accepi pergo. Quibz dictis limen transendit. Ingressus in auditorium portis vicinuis ubi erant Studiosi anni t. Metaphysicos vocamus, congregati cum Praefide Paulo Medgyesi. J. Pasi Nhoios.

Voluit Comes ut ostenderet quam peritiam haberet docen, di Medgyesi ergo perrexit ut solet per questiones. ad has compellat. Novni responderunt. Interrogati erant ex pra pra, ctica logica Stevneccii. Unde itum in Classes inferiores ordine

ordine in Oratoriam, Poeticam Syntacticam Grammaticam, Coniugistat Declinistat et Elementariis Classibus. Ubiq; populari Comes sibi specimen dari Specimina data fuerunt et lingua Latina, Auctor expositione Arithmetica et Scriptura et quot in locis, etiam et Cantu. In hac perlustratione Classium, Comes mire comis et humilis fuit, sciscitatus de parentibus puerorum, capita mentumq; multorum blanda manu demulcendo. Inter Grammaticos eam confedit in scamnum puerorum. Peracta hac Classium visitatione Comes deductus fuit in Auditorium Minus, ibi erant aggregati Studiosi 2^{ae} & 3^{ae}. Erant in Tabula descripta figurae quaedam Geometricae, et ius pro lubitu suo Delegi Comes et obtulit declarandum Cui bono haec aut ista figura inserviret? Erat in No^o Biennium Nobilis adolescens annos 17 natus Lud. Rhedey filius Magnif. Dni. Francisci Rhedey de Kis Rhede Distric. tienfis. Hunc plurimum delectatus fuit Comes, et dedit sane insignia profectus sui in Geometria specimen, quae tunc maiorem gratiam habebant, quod adolescens a nat^o qd egregiam formam & staturam insigni formosam haberet, ita, ut facile etiam ignotos in amorem sui converteret. Alie ductus erat Comes in Bibliothecam publicam. Delectatus ubi fuit insigni collectione librorum Agriconum. petiit sibi ostendi Chronicon Laurentii Helmay Factum. Post inter varia exhibita est pellis hinc quam ante aliquot annos Gysicus Civis Balthamurifis exstiffimus Fabr. Balthamurij Duce nostrae integram ante in formam alune paratam. Hanc crine tenuis Comes

Erdödy offert Karolyis, eam cum concuteret quas sando
 Erdödy inquit Karolyi: Misfoda ay et mire lesz vegre?!
 Atque audiebatur eum pedem efferebat e. Beca In isto editu
 Comes Dñs Bändi et Joanni Varjas mandat ut secum
 pranderent. promittit se a meridie reversurum in Collgm.
 ad horam Nam ad audieret, quid et Lyrica, Jure Naac
 Historia & Eloquentia Latina. Transum fuit in cenobio
 Piaristarum. Comiti e regione sedit Carol. lubi tunc a
 latere Joan: Varjas, a latere Comites Karolyi sedit Comes
 Erdödy. tunc proximus Joan Bandy Erant plures ad
 mensam praeset Piaristas Senatores Mathematici et
 2 adolescentes, plus minus 111 aös nati qui apud
 Piaristas educantur in comitu eorundem. ad mensam fere
 de Collegii nostri et studiorum statu erat omnis sermo ali
 cuius momenti, cum duobus comivis insolentibus. Inter
 alia S. Elcella invitaverat Joan: Varjas ad literale com.
 mercium atq ad visitationem sui in aedibus suis Karo
 lyinum. ad hanc hic respondit: Se amplissimas quidem
 agere grāas pro editio hoc honore quo dignatus, rogare
 tamen se Ec: suam, ut dignetur se excusatum habere
 quod ppter infinitas occupationes et alia impedimenta,
 cum nemine fere mortalium, nedum cum Comite possit
 literale commercium servare. Stiebat Comes, et tunc vacat
 nis, quod his officiis posset commode imperari, ad quae
 cum ille responderet, se, tunc eē occupatissimum, quando
 videtur vacare publice. ait Comes, huc se nunquam rogare,
 sed in posterum iussurum fore. ad quae ille se inclinavit
 neq ullum vbum reponit. a prandio ubi sumectum fuit
 directi Joan: Varjas in Becam Piaristarum; post brevis
 finam horam Qua qg Ecā cum aliis eodem fuit ingressa
 et prof

H.O.

et proximus eundem erat cum sua Eccl^a in Examen
Coniugistarum & Dedimarum, qui apud Piaristas
doctis: quaestiones ad quas respondere prius scripsit
tradebantur in manus suae Eccl^e. Quaerebat ergo Co-
mes de Scripto: Quid est Fides? Quae Coniugista de
mirra respondit: Fides est receptio omnium eor^{um} quae
cumq^{ue} Eccl^a credenda proponit sive ea sint scripta, si
non; de aliquos fabellas et Phaedro mirra dicebat
Illud vero hic erat laudandum quod puer declaman-
tunculam suam, excellenti pronuntiaverit haec vi-
10 annos natus est. Hinc egressus Comes cum Inti-
Erelödy curru vectus rediit in collegium nostrum ho-
ra IV^a. In auditorio maiori et Iure Naäe Cl. Dn^{us}
Reich: Starvari praelegit de Pactis & Foederibus.
Postea ita volente sua Eccl^e et Physica per Anuliam
pneumaticam — quae experimenta producta s^{unt}. Cl. Dn^{us}
M^o: Sinai et Historia praelegit de: Origine Monar-
chiarum. pro eloquentia Latina legit in Orationem proelli-
one, exposuit primo occasionem Orationis habuit, deinde
Philologia & Critice explicavit. Post haec Linguae Graecae
Magister Dan: Reich specimen dedit. Significanti Comes
sibi probata s^{unt} cuncta quae producta fuerunt. Surre-
derat Comes editurus cum querit: Non ne praeterea
foret aliquid quod consideratione dignum videret. Mi-
hil e^o respondit sicut Iudei. nisi Eccl^e. Ultra et hebrai-
cis specimen capere vellet. Risus insignis extortus est
cum haec joco trum fuerint dicta. Placuit Comiti ut — quae
produceret. Professor Ioan Varias profusus noluit, cum
hoc plane insperante illi tentandum foret, neq^{ue} v. d. librum
ad manus haberes, neq^{ue} Auditores suos praemonere
poterat.

141.
poterat. Urgebant tamen omnes, etiam amici & Colle-
gae, ut specimen - quod ostenderes. Ita concendit La-
hedram, et studiosum qui oculis incurrebat Joannem
Kementky / Basi Pakord: iubet recitare hebraice
versum 7um Genesios; ille recitat prompte; tum voca-
bula nonnulla istius commatis grammaticae et philo-
logice revolvit. Postea ex antiquitatibus hebraicis
jussus, - Contra scribam si ita vocamus studiosum
qui secundus est a Seniore: Josephum Pizeli; ut occu-
paret suum locum. Ille parens, et interrogatus, de Mel-
chisedekio respondet prompte. dicit qualis vox Melchif
unde componitur? quis ille fuerit? mens homo an
Dei filius? quae est differentia inter hujus Sacerdo-
tum et Aaroniticum; vel derivatum? Haec qd proba-
ta fuerunt Suae Excellentiae. Observandum hic, quod hinc
Vice Director Carolus Lubi ubiq; praesens est, tm null-
tum vltum prolocutus fuit sed alto silentio observans oia.

Auditorio hoc egressi recte eierunt ex Collegio
In ipso exitu conversa Sua Excel. ad Curatores Eccle
et Collegii inquit: Ego iam nescio Academiam ne
an Universitatem? Sa Mater velis et hae Schola fa-
cere? Dominationes tm Vestras, usq; ad ulteriorem Suae
Matis Dispositionem in hoc officio Curatoratus et In-
spectoratus confirmo, hortorq; ut hoc officio funganti
diligentissime, Jussiq; ut numerum Professorum et omni-
um Discipulorum in hoc Collegio Suae Excel. exhibeamus
Cum duobus equis expectabat Comes in porta
Collegii. Conscendit currus, sed ibi delicatius habuati
equi aungam, habenasq; adire nolent, neq; aliquoties
licet flagro cefi loco moveri possent, periculum ma-
nifestum

manifestum erit tunc Comites et Curru descendit
 et pedes in hospitium revertuntur. Sic subsequens
 qd est dñus Spei Judei fieri non posse respondit
 ut hoc scriptum paratum sit. Hic denu ruffi Comes
 ut cras summo mane desideratum scriptum sibi de
 Professoribus et eorum Discipulis exhiberent, vellet enim
 se versus Varadinum movere. verum respondit qd fieri
 fieri n̄ pot̄ ut hoc scriptum tam festinanti parati.
 simul rogavit Comitem, ut dignaretur respitum dare
 usq̄ futuram S. S. Matris Resolutionem ad libel-
 lum supplicem. ad qd Comes: quid inquit est respiti-
 um toties sollicitare? nisi executionem Mandatorū
 Regiorum morari velle? Non animadvertunt D. Vestri
 me omnia scire. Miror praesertim Dñi Judicis sp̄m qd
 respicere nolit per talia facta sibi & suis valde nocere.
 Itaq̄ iubeo rursus, ut quum mihi cras alio mane pro-
 fidis cenat sit, scribenda hodie conficiant. Scriptum tradidi
 Comiti Erdödy qui perendie me Varadinum secutus
 et mihi redditurus est omnia quaecumq̄ ei dabunt D. Vestri.

Die 3^a Julij antequam Chā Etel. in iter se daret
 summo mane Spei Judei Lud Domokos, convenit Comi-
 tem, valedicturus eidem, paulo post venit etiam Joan Pán-
 di et Senatores Catholicici Joan Faji et An. Bussonyi
 horam his qd repetit Comes scripta postulata, inter plu-
 rima contumeliose dicta haec qd retulit: Ego inquit sum
 Reliquem Dñarum Vestri non ee veram, meam aut ee
 veram; ego sum Catholicus, sed ego nunc mitto Anem
 sed unice tunc hoc ago ut iussa S. S. Matris esse val. &
 Vestris in verbo Regio iubeo ut ista quae dicitur.
 Collegium

143.

Collegium hoc hactenus erat *Westarum* sed amplius
us non erit, verum erit *Regis*. *Studia* si regia *S. Mariae*
hoc curabitur in posterum. Talibus verbis excepti *Valedictus*
Comiti et scripta postulata parata sunt in sequentem diem.

Die *1ta July* hora *7^a* scripta *Varadinum* transmissa,
tenda tradebantur *Pauli Erdödy*, adiunctaque visum fuit Epistola
ad Comitem, in qua praescriptum fuit: *Inspectores & Pro-*
fectores Collegii ab infra ad S. Matrem directam non recepturos
Epistola haec erat:

Excellentissime ac Illustrissime Domine Comes
Domine Nobis Gratiosissime!

Ex illo, quo erga Supreme Sacratissime C. A. Dominae
Dne Nostrae haec aliter Clementissimae mandata fecimus hunc
giali obsequio Informationem Nostram de Doctibus et Di-
scipulis, in hoc Collegio eorumque numero et ordine qui in
docendo observati hic adclusam Excel. Vestrae humillimi-
me submittimus, non recedentes a humillima Instantia
in negotio Scholarum & studiorum per Nostrae Confessionis
Eccliam Sissimae C. Regiae & Apostolicae Matthi de genui pot,
recta, nosmet gratiosissimo commendantes patrocinio, per
severamus Excellentiae Vestrae Debrecini 3^a July 1777

humillimi Servi N. N. N.
Collegii H. S. add. Debrec.
Inspectores & Professores.

Informatio haec erat.

Professores in Collegio H. S. add. Debrec. s. no. 17.

- 1us Steph: Pauli Rasthriani*, qui docet *Logiam & Meth. coornandi*
2us Steph: Klarvani - *Gramm. theoreticam* praes. *Mathes purg & mes*
3us Joan: Varjas - *libros Symbolicos, nre Confessionis Helvetiae*
laecchesim Galatinianu et Confessionem Linguam et Antiq. Hebraicq.
4us Nicol: Sinai - *Historiam Univet. Lingv. Graecam Criticam*
Philologicam

Philologicam

PHH

Critice et philologicae, item Eloquentiam Latinam &
antiquitates Graecae, Romanae, Geographiam. — Studiose
qui IV. hos Professores audiunt sunt Nro 400.
Et his 104 sunt Novitii seu Metaphysici quos
Paul: Medgyesi Praefes docet in semestri aestivo sic:

1. Compendium Logicae. 2. Partem practicam Logicae
3. Linguam Graecam. 4. Principia Mathematicos prae
5. Geographiam 6. Hist. Univ. usq. ad nat. Istum.
7. Exerc. eisdem in Silo & Calligraphia

In semestri hyberno

1. Ontologiam. 2. Elementa 1^a Geometriae
3. Compendium Hist. Univ. post natum Istum.
4. Linguam Graecam, Logiam, Geogr. novam & Antiquam.

Oratoriae & Logicae Praeceptorum Sam. Varadi h. Disc. 122.
Docet in semestri aestivo.

1. Catechesin Galat. totam Hist. Sac. preces & cant. canendi
2. Logicae pars theoretica 3. Oratoriam
4. Compendium antiquitatum Anat. 5. Initia Hist. Myth.
6. Justin. Historias Selectas, Cicero. Oraciones et Epist.
7. In silo et declamationibus exerc. 8. Lingu. Graecam q. Aristot.
10. U. Hist. Anat. Eutropii librum 1um tractat.
11. Geographiam. 12. Quas ut vario auctore, classicos legem.

In semestri hyberno

Eadem repetit, continuat et Probologiam brevem tradit.

Poeseos Praeceptorum Sigis. Palamb. habet Disc. 102.

Docet in semestri aestivo:

1. Catechesin & Historiam Sac. preces et Cantum.
 2. Artem Metricam & Historiam poeticam.
 3. Arithmetica. 4. Geographiam novam 5. Lingu. Graecam
 6. Phaedrum, Ovidium, Virgilium, Horatium, Catonem
Caeterosq. Poetas explicat et in Carm. sonib. et ceteris suis
- In semestri hyberno eadem repetit & continuat.

Sigmundus

Syntacticos Praeceptor Jos: Endredy h' Discipulos 312.

Hic in Semestri aestivo docet:

- 1., catechesim, Histot Sacram, preces, artem canendi
- 2., Syntactum Latinum 3., Vocabularium Cellarii.
- 4., Castellionis Dialogos Sacros Yedrum Cornelium et Muzeli introductionem in lingu lae. veni hungar
- 5., Sermonem hungaricum versit in Latinum
- 6., Geographiam antiquam ad intelligendum Neposem.
- 7., Arithmetica usq - Regulam auream.
- 8., Periodologiam Epitamm gfection. Calligf. -

Grammaticos Praeceptor Steph Josk habet 218.

Hic docet p'nto catechesim, Preces, Historiam Symb Aplic Decalogum, Regulas Grammaticas. Cellarium Colloquium Muzeli introductioni, vsionem arithm. Contum. Geograph Calligf

Conjugistarum Praeceptor Steph M Nagy h' 300.

Hic docet p'nto catechesim minorem Hist Sac. preces. Sym. Apheum, & motiones comparationes Nomina pronos praepositiones Vocabula omnia et primitivis Cellarii. Coniugationes v'bonum Constructionem simplicem verbi cum v'ne. Arithmeticae H. Spec. Inlem regnot notitiam h'atnae lottus, lantiones Calligraphiam.

Declinistar Praeceptor Petr: Nagy habet Discipulos 200.

Hic docet catech. minorem omnes preces, Declinationes motiones comparationes pronos &c. - Cellarium minorem constru- ctionem adjectivi cum Substantivo & praepositionibus. addhof & Subtractionem Geograuf. g'ntem Calligraphiam. lottus H'grue

Element. seu Abecedariot Praec. Steph Boros h' 300.

Hic docet lecturam, preces Historia t'initia numerationes lantiones, et - quos etiam in scribendo docet. His accedi lingue Germanicae Magister Daniel Heck qui h' Discipulos 117. sed qui iam g'fchendunt' nro studio. Superius notatorum. Et haec erant, quae S. Excellentia V'ra, d'ning

146
Varadinum per Intem Comitem Erdödy fuit transmissa.
Post haec Bestia Sua Excelltiae literae in hoc ne-
gotio inscriptae Spect DD Lud Domokos et Pandi
ad nos pervenerunt, medio Cursuris publici die 12to
Ostobris 1777. Inscriptio Epistolae haec erat.

Penillustribus ac Generosis Dnis Domokos &
Pandi, caeterisque Regiae Academiae Debrecinensis
Inspectoribus mihi observandis. Et offo Debrecini.

Involuta loopertae Epistola haec erat:

Penillustres ac Profi Domini mihi observandi!
Meminerint Dnaones Vestrae me eo tpe, cum Acade-
miam Debrecinensem praesidio Auctoritatis Regiae
suffulcris, supremo Regio me in visendam suscepi,
illud qstivisse, ut v. interea donec aliud ordinem Vestras
Academiae hinc profiri. Cum autem Benigna Instructio
Regia mihi exhibita exposcat, ut huiusmodi Academiae
localis quisquam Director per eos, ad quos attinet deli-
gendus, mihi proponendus et per Suam Matrem clemen-
ter confirmandus praesit, qui benignas Ordinationes Regias
per me, sibi intrinsecas eleganti. Praeterea Dbus Vestris
hisc de benigno iussu Regio, committent habeo ut curam
quo ii ad quos haec provincia pertinet quempiam pro locali
Directore Academiae huius Debrecinensis deligant, mi-
hiq illud pro obtinenda benigna approbatione Regia primo
quos tempore proponant. Illud solum hunc in finem com-
memorandum habeo, virum, alio actuali officio, qd ipsum
vehementi occupet impedimentum pro offo hinc delegi n posse.
Nam Sua Mater vehementer desiderat ut studio literarum
diligenti deaurant, atq ea sit summa ac praecipua localis
Directoris occupatio ac sollicitudo. — Novum studium planum
quod sub titulo, novae educationis, totiusq rei literariae per
Regnum

1777.

Regnum Hungariae et provincias eadem adnexas, editum est, iam in lucem prodit, illudq; ad omnes Scholas extendit, luculentis id ipsum commonestrat, quanta sit Reginae Nostrae Clementissimae in Educationem liberorum nostrorum Materna sollicitudo. Ut igitur fructum huius primo q; tempore capere, et suam Institutionem ei acco, modare possit, unum eiusmodi Systematis exemplum huic transmittere volui Vobis, qui usq; constituen, dum localem Directorem accepta a me fore esse praesi Academiae Debreciniensi. - Praestolabitur igitur ordinacionis huius celeberrimum effectum, et cum Estimatione persevero Praetitulatarum Dominationum Vestrarum
 Pestini d. 8° Octobris 1777.

ad ferriendum paratus Comes
 Ant: Kardhyi qua sup Stud Univ. regni

Ad has, sic Excellentiae Suae responsum fuit:
 Excellentissime ac Illustrissime Domine Comes,
 Generalis Campi Marschalli Locumtenens,
 Domine Nobis gratiosissime! -

Gratiosas Excellentiae Vestrae literas sub dato 8° Octobris anni currentis ad nos elatas, quib; E. V. intimare dignati ut ii, ad quos Provincia haec pertinet quempiam localem Directorem pro collegio hoc deligant, una cum novo fundionum plano, cui Titulus: Ratio educationis & c. debita cum reverentia percipimus. ad quas humillime respondendum habemus, nos, negotium hoc cum iis ad quos attinet per literas communicare haud intermissuros esse. Qui in reliquo gratias commendati perseveramus
 Excellentiae Vestrae Debrecini d. 14 Octobris 1777.

Humillimi feni Coll. Debrec. Inspectores.

Litterae istae S. Excellentie statim communicatae fuerunt cum reliquis IV. Superintendentibus, ut consultatio fieret quid facto opus esset. consensumque huius in sequenti mense Ianuario per Deputatos recurritur cum In. Stantia, quae et hucusque in Cancellaria D. Deputati. vobis ad pons. Itium spuis cum Destini pro consilio capiendo uti definitum huius comparere non potuit agitari cepit ut per utriusque Confessionis agentes exhiberet Supplic. libellus. quoniam res nostrae in illud periculum devenerunt ut praesentissimum remedium postularent.

III^{um} Copia Litterarum quas P. Principem Schaffgotschen Episcopus Vratiblarviensem ad Fridericum Regem Borussiae Praesides Hungari. Berolini dedit.

Vestrae Charitatis sine dubio aequae ac nobis per communem famam ad aures pervenire potuit, quanta oppressio ab aliquo tempore contra Evangelicos utriusque Confessionis in Regno Hungariae existens suscipiantur, et quomodo visum contra pacta aeternis Doctis inita, unum Templum post aliud fivolis causis adimantur, imo quod in civili et communem vitam sine valenti, et ita tractentur, ut fere in illas incidant cogitationes, ut Evangelici ad desperationem adacti eiusmodi adhibere cogantur media, quae deinceps ad ipsos totalem extirpationem urgendam perficiendamque suppeditent occasionem.

Et si vobis cum illis hominibus nullo potius vinculo iuncti sumus, et iidem tam recordatione suae contra nos, nostraeque commoda, in postremo bello exhibita plane singularis animositate quam variis durisq. ab aula Vrennensi sibi inculcatis interdictis intermunitibusq. absterris sint nobis suam calamitatem desegere, nostramque opem implorare, ut & denique si politici solummodo reflectionibus horum dare velimus, magis gau-

dem

149.
gaudendi quam dolendi eam haberemus, quandoquidem
ipsorum Magistratus, de illis tam pulcre vindictam su-
mat propter acerbitates contra nos manifestatas; attam
tam multorum et egregiorum huiusmodi tristi sorte adeo per-
moti sumus, ut et vera et mera commiseratione citra ullum
aliud respectum optarem ad illorum consolationem
quidpiam addere; iniecissimus q̄q̄ huius negotii mentionem
penes Aulam Viennensem ipsam, nisi per inania cona-
mina sociorum et amicorum eius ab hoc absteriti fu-
semus; si quidem ex iis, facile natalem conclusionem
facere potuimus, quod cum eadem Potentiae quibus immo-
rata stula sum debet. Eam hoc in negotio ad Instam et
aequanimitatem exercendam permovere non potuerint nostras In-
stantias apud eandem multo minus effecturas esse, quin
imo, id potius creaturas, ut calamitates hoc pauperculis
huiusmodi eugeant, nolimus q̄ ideo penes supra dictam Aulam
negotium hocce commemorare, quandoquidem certissime nobis
constat, quod culpa harum omnium persecutionem, non tam
ab ipsa Regia Matre derivandam esse, quam a Nostro Clero
in Hungaria, qui exstirpationem Protestuum in Imperato Re-
gno firmiter declaraverit, et in eam hopeie intentus sit
ut fraudens haec Regina ad amorem eius ob quasdam
politicas rationes conservandum resolvere debuerit citius
sua propria Maternam inclinationem erga fidos sibi
subditos infringere, quam Cleri molimuribus suorum fi-
delium subditorum Protestuum interitum anhelantibus
se se opponere. In qua Conjectura nos per librum quempiam
scandalosum ab Ep̄o Vesprenensi Padano ante - quod
ep̄us in tuam edictum confirmamus. Si quid in eo, quasi
classicum canit contra se dictos hereticos, et suam Matrem
ad eorum

ad eorum deletionem concitat. Etiam eum in finem
odiosissima s^t omnia vincula Societatis h^uic d^onum
penit^o p^ocipua quae omnes p^ovidentes Catholicos ip^s
desertant. Ob hunc totius negotii finem in eas inci-
dimus cogitationes, quod si forsitan adhuc aliqua spes
super sit Nostros Domesticos fidei in Hungaria ab i-
p^sorum imminenti interitu liberare, et a moliminibus
Cleri Catholicos liberos reddere, et ostendere debere q^u
eiusmodi moliminibus ipsius Monarchiae summa glo-
ria l^edat^o, et quam minus incundum est suae mai^o
bene parvo honori contrariam ideam apud posteritatem
id creaturum sit quod sub eius Regimine et iⁿte uⁱ
qui in difficilissimis t^oribus praestantissima documenta
immuabilitatis suae detentatis exhibuerunt, et pro ead^e
opes suas et vitam sacrificarunt loco mercedis suae,
dei et detentatis suis p^ois et praeciosissimis sp^ori-
bus, ^{proveptur. Imo quantum} indignationem immoratus Clerus per tuitionem &
desertum abominacione dignot p^oncipio^{rum} Padanicorum
contra se et suam propriae Ecclesiae, apud universum con-
didum et aequitatis amantem mundum excitatum se
quanto periculo illam expositurus sit, si forte interveni-
ente aliqua mutacione successu t^oris et arbitrio Supremi
Numinis una v. plures Eccle^o Catholicae et regiones
in manus peregrinae religionis h^uic, qui hanc
Ecclesiam pro heretica h^uic devenerint, et ii in eam
mentem incidervint, eam secund^o ea p^oncipua iudicare
que in Hungaria q^uia eos, qui heretica man^u pro
iustis et aequis declarant^o et defendunt. Hoc itaq^{ue}
immorato Clero decenti^o iⁿimmet^o nullum reperimus ma-
gis idoneum p^orum, q^uam Vestram Dei Charitatem et eo
maiori fiducia id vobis committimus, quod variis occasioib^{us}
cum ob^o

151.
cum oblectatione sensimus quod amor erga Ecclesiam
apud vos humanitatem et observationem praecipuam offerunt
cuiuscumque religionis non extinguerent, et quod longe remoti
sitis ab illo superstitioso praesidio sanctum esse opus, ve-
riatis, divinas per iniustum opus promovere & extendere.
Et tamen si nobis ignotum non sit quam difficilis est mo-
lestia Vestrae Charitatis haec Commissio, respectu finis ve-
stri sit futura. at tamen de Vestra prudentia & delectatione
adeo persuasi sumus ut haud dubitemus vos, citra ullum
offendiculum sufficientia media esse inventuros, hocce
negotium secundum intentionem nostram ut speramus ad finem perducere.
Vestra Charitas nobis eo, officia peculiariter iucunda praes-
tari et perfectam eventum rei, quem si minus feliciter
acciderit vobis nequaquam adscribemus, tam nostram
delectationem quam Vestram erga nos merita angelicis.
ad quae nos proinde Vestrae Charitatis decorem relatio-
nem suo tempore nobis dandi expectamus et ceterum summo
Berolini Serenitati Vestrae. die 16 Febr 1751.

Episcopus Vratislaviensis.
Responsio Episcopi Vratislaviensis ad
Mariam Theresiam Reginaem Hungariae.

Vestrae Regiae Matris supremam voluntatem quoad in-
colas Evangelicos in Hungaria existentes et Descripto
gratiosissimo et 16to Febr 1751. anni ad me dato summa
cum humilitate perlegi. Quemadmodum vero hocce scriptum
quod Eccl^a gra^s suos adversarios omni cum mansue-
tudine et lenitate agere debeat, semper pro iusto et aequo
agnovi, sic et mea praesentem ut Protestantes in Hungaria
ab omnibus duris oppressionibus religionariis liberi esse
possent. Nec cessavisse ad Catholicum Clerum in Austria,
et praecipue

152.
et praecipue ad Episcopum Vespreniensem scribere
et rem integram ei proponere, nisi vereri debeam
ne meum scriptum alia factum et responsum ma-
neat. In illas proinde incidi cogitationes contenta su-
pra muniti gratiosissimi Descripti ad Stulam Romanam
transmittere et ad haec interrogare: An non Sua
Papalis Sanctitas Episcopis Hungariae suam inten-
tionem relevare, & eosdem ab omnibus violentis acti-
onibus contra Protestes revocare dignari vellet?
Hujus rei ulteriorem eventum Vestrae Regiae Ma-
jestati submisse edifferere non intermittam in fidelissima
devotione ad dies vitae perseverando

Vestrae Regiae Majestati Vratislaviae 28 Febr. 1751

Princeps Episcopus Vratislaviensis

LXXIIII Copia literarum et Consistorio Regio
Berolinensi ad Ecclesiasticos Protestes Agraie datarum

Viris Summe Venerandis Fratibus in Christo longe
dilectissimis, fidelissimis Ecclesiarum in Hungaria sub
Crucis mole florentium Antistitibus atq; Superinten-
dentibus mentissimis utiq; Confessioni Evangelicae addictis
S. P. D. Ioan. Petrus Rasmilch Consistorio Supremo
Consiliarius atq; praepositus ad aulam D. Petr. Augusti

Non sine insigni meroze velatissimum
Ecclesiarum Vstrarum statum et Epistola vestra ad Supremum
Consistorium data demum percipere potui. Equis enim
didicissen vobis de Patria et Regina nosse mentis
talia velatum in? An fratres charissimi, a mundo qui
in malo finis vitis et peccatis implicatus est num alius
expectare licet? Est sane vitis, imo sceleribus atrovit,
simis annumerandus qd et ingratus animus. Bene est
nobis, quod recte actum aliam mercedem ab infinito tra-
his.

Patris ac Servatoris grāa expectare liceat. Quoad vō
 potestas Cleri Hgānicā eadem manebit, vī aliud, quam
 aduersitates, infidie, fraudes, imo latrocinia ab infer-
 sissimis hūc hostibus proficisci poterunt. Vobis animus
 imprimis Jesuitarum melius quam mihi respectus
 ee dē. Ego vō illum ut scaturiginem perennem omnium
 servitarum intueor. Illi enim Satellites Pontifici Anī
 illi Architecti oīum malorū, quorum truculentae machinab-
 nes per essentiam Jesuitismi nunquā cessare poterunt.
 Haec autem non eo fine a me proferuntur ut animura Ve-
 strum frangam, atq; solatium vobis eripiam, sed potius
 ut ipsis audentibus contra eatis, et precibus lacrimis
 amore spe militetis. Veniet ne timete et forte iam et ad
 Deus auxilio suo, et cum lateres duplicanti venit Moyses.
 Intermi patientiam non abiciatis, sed est atq; Apolorum
 exempla imitemini. O si vitae meae usura eo usq; pro,
 rogaretis ut aenimnarum Vestrarum hetum certum videret
 liceret? Tui hactenus spectator miseriarum, ero et impo-
 stentum et nunc plane non potui ut vos et oculis dimi-
 tam; Quae a Confistorio flagitasti facta sūt. Facta autē
 alia ratione; non a nobis impetrare potuimus in res Ve-
 stra in Communi tractet, metus ne - quid per Canallari
 Magistros emanaret obrabat. Rogatu Deputatis cui
 sane laudem rerum optime atq; summa assiduitate gestat
 tribuere memet oportet, solus sand Regem per Epistolam
 heic subiectam adū. Vestra nra silentio pressi Bachilū
 elulis precibus motum memorari. Tandem qm̄ dīne
 Regem Clementia ac pietate ductum votis Vestris meisq;
 non defuisse. Testatū illud Epola ad Epum Vrahslanensem
 Scripta

Scripta Principe optimo sane dignissima quaeq;
 sola aeternum hincitatis suae vere regiae monumentum es,
 se poteri. Quid Episcopus reposuerit docebit eius Episcopus,
 Stola, Eiusdem Deputati Consilio omnia haecce haec ye,
 sta ad Angliae Primatem praescribenda atq; cum illo cen,
 suimus communicanda. Rogavimus illum simul emittis,
 sine, ut vestri caam nunc strenue agat que res vestra eccla,
 stica per Regem Britanniae in Comitibus urgeat po,
 sonu habendis. Dubium sane nullum est quin votis re,
 spondeat Interim n̄ deermus Deum flagitare ardentis,
 simis precibus ut Consilio acceptis nostris largiatur pro,
 sperum successum. Non sane frustra funduntur preces, certe
 supplicia hac via irritas reddere possumus. Nobiscum
 sane est et erit Immanuel qui technas conumpat Je,
 suiticis. Non dimittamus ergo vba Iesariae 8. 9 Chri,
 stianis venisse ac fide nris triumphum ac victoriam canere
 semper licet. Ceterum, si qua in re officia vobis a me pre,
 stari pot̄ consentis paratissimum in me semper habebit, o
 si mihi instrumentum ee liceret quod afflictis vbi membris
 solatium adferre possit: en animum ac vota mea quibus
 Servator annuat eam atq; etiam opto. Valeatq; interim in Chri,
 sto, vigeatis in venisse ac gratia ipsius pacem colatis bonaq;
 semper et nunquam fallaci pestentis spe, atq; fiducia Dat. Deo q;
 die 30 Aprilis 1751.

Hic desideranti Literae ad Reverendissimū Bri,
 matem Angliae et Archiepi Cantuariensem Thomam
 scriptae ad quas Archi Episcopus Thomas sic respondit:

Viris Adm. Reverendis Aug. Fridrico Sack. Consistorii
 Supremi Consiliano et Vni Praeconis Aulico Primario &
 Joanni Petro Sismilck Supremo Consiliano et praeposito
 ad aedem S. Petri, salutem in Xpo plurimam precati Tho:
 mas Archi Episcopus Cantuariensis. —

155.

Litterae Vestrae, una cum Libellis, qui ad Statum
hodiernum Protestes Hungarot pertinent die 25 Maii. mihi
allatae s; Postquam eam honorum miserorum hunc perlegit.
nihil morae feci, quin ad Regem etiam continuo deferrem,
Dnum nostrum vere Regium, qui profecto mentem huic
rei impendit, ea humanitate atq; animi nobilitate, quae unica
decent Principem omnium Clementissimum. Edixi itaq; ut
mandata statim miserenti Domino Reich Legato Anglie
Vienne degenti, quibus receptis ipse, quam celeritate et pro,
dentissime possit in eam Eglicot inquireret, ita, ut ipsi eam
opem impetrare possint quam rerum conditio mereri videat.
Dni novo laetentis in oibus huiusmodi rebus quae mi,
lenicordiam tangunt semper cordatus, fecit ut hoc negotium
quam expeditissimum esset et Iustitia ipsa flagitante, hoc vob;
affirmo ipsum pro certissimo apud vos haberi posse, neminem
esse, qui Illustri hoc Optimate Evgliae cae magis ex ani,
mo favoream omni impensius studeam.

Quod me adinet, licet vobis a me iure perire qd qd
adjumenti conferre possim; summaeque mihi erit et voluptati
et gloriae Vestrae Advocati officio fideliter fungi. Deum
oro ut largiatur effectum optimum et Imperatri Magnanima
vobis opem opituletur. Sit Epus tam re benignus quam
verbis prudens & urbanus. molliat deniq; Deus Ojotens
corda inimicorum vestrorum graa et misericordia sua abunde
effundendo spiritum charitatis Evangelicae. Libellos
quos a vobis accepi perlegavi, quam primum. Si quid novi
a Vienna ad me supervenerit quod vobis scitu commodum
aut utile fuerit eius rei vos lectores faciam. Interea si vos
aut fructum quem percipietis et hac nostra Interceptione redun-
datum, aut etiam sperabitis id mihi auditu erit gratissimum.

Datum et

Datum ex aedibus nostris Lambertianis 8to Jun 1751
156
LV^m Copia Literarum a Joanne Petro
Sismilch Consiliario Borussiae ad Superinten-
dentiarum Superintendentes Agricolas datarum.

Viris Summe Reverendis, Antistibus ac Su-
perintendentibus Ecclesiarum in Regno Hungariae sub
Spiritu florentium, puriorisq; Doctrinae utriusq; Con-
fessionis addictarum S. P. D. J. Petr. Sismilch.

Brevi post primas meas ad vos datas lit-
terarum etiam Episcopi Romani Consilio Status
Intimi reddita est ab Episcopo Breslaviensi Principe ac
Comite a Schaffg. Ut ac ne ut quid Epistolam eiusmodi
providentia plenissimam memet Roma expedare potes-
teor. loquam aut illius vobiscum communicari non
vel potes doleo. Ipsimet Pontifici hac in re parcent ei,
hac in re visum fuit Consilio Status, atq; cavend, ne
Epistola ipsius divulgetur. Bis, ac ter illam perlegendi facultas
mihi factae. Summa illius haec fere erat: Semet
non posse probare molimina Episcoporum Agricolarum. Non desu-
tinum votis Regis Borussiae pro Hungaris Protestibus
intercedentis. Cavete tamen sibi esse agendum ne Titulum pro-
tectoris Lutheranorum serans verba ipsius Epistolae. Unde respo-
det. qua de causa nec immediate ad Episcopos Agricolas nec
ad Aulam Viennensem literas se esse daturum. Sibi quid
coram Tribunali Jesu Christi actionum suarum rationem unice red-
dendam esse; parvi itaq; facere si ab omnibus iudicentur. At vo-
providentia etiam esse, ut Tribunalis humanos quantum
per Conscientiam fieri potest ratio habeatur; quare instrumentis
aliis, satis tamen idoneis se se usurum, quae mentem suam
Episcopis aperiant, ut ne zelo intempestivo dum uno in loco
Episcopi Ecclesiae

Cpi Ecclae utilitatem parare studerent, alibi erent molestiam doloremq pedum qui capitis producant Cruciatu. &c. Romae 3 Aprilis 1751.

Fati Deus ut bonis verbis, veritas atq vis infir-
 usq vobis Roma etiam adferat auxilia insperata. —
 Incunte Julio etiam Archiep'i Cantuariensis Responso-
 am accepi, quam ad verbum Descriptam haec subiunxit,
 chutypum servabo, qd tñ si a vobis desideret in usus ve-
 stros transmittam. — Paudis sane mihi sumo fuit huncce
 Vnum dignissimum ad supplicias vobis ferendas promptum
 statim, immo paratissimum fuit, nec dubio, quin Illust^{us}
 Angliae Legatus Keith cuncta strenue peracturus sit. Deus
 Opotens omnes Conatus graa sua secundet efficiatq idem,
 fracto hostium atrocissimorū furor, pat tand et tranquillitas
 vobis pareat. Sed quid ulterius a me desideraveritis pro
 virili cuncta effecturum, confidatis quaeso. Illas em horas
 recte solum glocatas censeo & — Quidquid vos agat, scire
 discipulis rem vstram curamq servato et voto procedere
 iubeat Dabam Berolini 7 II. Augi 1751. Sismilch Ep'us.

LVI° Literae Ecclesiarum in America Reforma-
 tarum ad Helvetios Synodus Novi Eboraci et Phila-
 delphiae Ecclesiae Helvetiae convocatis.

P.P.D. Reverendi in Christo Fratres!

Quoniam Deo placuit Sapientissimo Electos suos, qui per
 fidem ad Fœdus graae et Communionem Ipsi acceperunt
 inter se qd coniungere, et eius procul dubio voluntas omnes
 suos fideles per univsum mundum dispersos gratum fieri,
 si inter se Communionem Sacram colere, hoc abunde declarat
 S. literae, ubi vocantur Dei populus Ipsi, corpus & praesentia
 Ecclae ab evocatoe ad Jesum Salvatorem.

Inter vos.

Inter Vos Fratres charissimi et nos, in hisce regio-
 nibus remotis africanis, communio eterna in omnibus
 carissimis Ministeriis cultusq; exercitii obtinere n̄ pot; tm̄
 Communio erat inter nos iam diu interna in una eadē fide
 Caritate mutua colligante omnes uno Spiritu fluente ex eodē
 Capite v̄sto. Communionem ergo per Ep̄as nunc quamvis in
 Cipimus et eiusdē continuationem a vobis desideramus, re-
 ciprocā autē. Synodū nostrā quid quid nunc est in
 crevit et minimis inibiis. Anno enim Salutis 1729 pastores pau-
 ci exules per Tyrannidem Ep̄orū Diocesanū Patria nostra
 cara relicta natiq; in Britannia et Hibernia tutiora Domi-
 cilia inter feras et Americanos Aborigine h̄ eam fero-
 ciores quereutes, in Synodo convenire annua pacti ut Ec-
 clam fundarent Presbyterianam. curae suae a Dño Iesu nunc
 Commissam. regnumq; eius in novo hoc mundo promovere. His-
 ce studiis alacrit̄ incubere, inter labores pauperū diffi-
 cultates, aliorūq; malorum innumeras, usque dum
 Congregationes Deo et v̄ma eius Misericordia crepti, annuente
 concrevere in dies adeo, ut nunc plurimū qm̄ 2000um Ec-
 clam curam agamus In Novae Angliā quoque iam
 Colonis plures quam quingentis Congregationes reperimus
 nisi regimine Ecclesiasticō vobis consentiente et quat
 Cum Pastoribus nunc Congressus cunctos per Legatos et
 utrisq; et communionem quamvis posuimus mutuo obtinemus.

Non opus est charissimi Fratres ut articulos fidei
 nostrae enumeremus, cum Vos certos facimus nos cum
 v̄stis fere omnibus consentire. Omnis Presbyteri praedicatorū
 et Pastor ordinandus secundū actum Synodi electorū West-
 monasteriensis, et eam Catechesim Maiorem & minorem
 id formulas continentem habemus, breves v̄ Ministeri
 habent conciones ad p̄ptum practicas et Evangelicas. Quod
 super est

Quod super est preces vestrae cum nostris conveniunt
 coram solio Dei gratiae Fontis, ut det vobis spiritum et
 nobis sapientiae et revelationis, ad sciendum quae sit spes
 illa vocacionis nostrae, et quae divitiae gloriae in sanctis, ut
 radicati et fundati in charitate valeamus assequi cum omnibus
 sanctis, quae sit illa latitudo et longitudo, profunditas subli-
 mitas, et nosse charitatem ipsi omni notitia super eminen-
 tiorum, ut impleamus ad omnem plenitudinem Dei et sui
 gloriae in caelis nostris per Jesum Christum in secula seculi,
 honorum Amen. Valeatis. - Jussu Synodi praesentis Phila-
 delphiae 24 Maii 1769 nomen suum subscripsi

Guilielmus Kirkpatrick Moderator.

LVI. Vestitus Studiosorum Debrecinensium antiquus.

Ad posteritatis memoriam lubet hic consignare, qualis
 fuerit Vestitus Studiosorum. Haec enim erat singulare. Ute-
 bantur nempe pileo plus minus 12 digitos alto s. Sinko cui
 duae Martes Saphiricae insertae adorsae fuerunt. Joga viridi
 quae erat genus Pallii, et limbo flavo erat circumdata in
 margine utrinque, a duobus lateribus vero de humeris, usque ad in-
 firmam Joga oram, duae tresque digitos late descendebant
 manicae s. pipa s. iija. eadem habebat galerum datum, fere
 dimidiam ulnam longum. et a collo gestantis infra scapulam
 in dorso descendentem. Erat ead tam angusta ut brachia
 nudum Studiosi tegeret. pectus autem ipsorum totum nudum
 delinqueret. Habebat duas fascias aequae et limbo flavo
 adhaerens, circa collum infra marginem galeri. Harum fasciarum
 genus s. köstörje. applicabatur humeris hoc modo. Duae istae
 fasciae colligabantur ante pectus tam angustae ut nudum ca-
 put imponi posset quasi laqueo. et duabus fasciis colligatis
 manebat in humeris

160.
manebat in humeris; ac sive indueretur sive eueretur
Toga, pileus deemerchus erat lapideus. Fascianum a nodo
qui a lolligione natus est duae extremitates descen-
debant, usque ad umbilicum gestantibus, et in extremitatibus
pendebant duo nodi oblongi villosi opera et arte Lona,
viri facti more hungarico. Toga ipsa antea ornata
erat liliis et foliorum figuris ab utraque latere, ut
quodammodo alas aquilae referret huc Togae ornatus.

Hodie dum Famuli & Satellites Comitum Berlen-
de Hitar hac figura ornatas gestare solent vestes. Di-
citur hanc Togam datam fuisse Studiis a Gabriele Berlen-
Principe Transylvanico, qui insignitum dosam hoc colle-
gium; inter alia ille contulit totales et integras Decu-
mas Praedii Episcopi. pro quibus hodie Lurias Debre-
cen Collegio, ligna, molituram et aquaeductum praestat.
Deinde habent Vestes Galares et Clavidem longam
nigram, aut ceruleam. Antequam abscederes ex Urbe De-
brecen Illustris. Comissarius Torgacs insinuavit Pro-
fessoribus et Ordinibus Curatoribus offendi non nullos, ut Toga
illa sit viridis, vix etiam Viennae, itaque se fradere ut mu-
taretur et tolleretur. Obsempatum fuit Comitibus Torgacs
et deposita Toga viridis et primarius Studii 10 statim
pallium nigrum propriis sumptibus paratum induit.
ad illam quae Ecclesiae nostrae utuntur formam, ita erant
a Januarii usque ad Novembrem plures palliati, quibus
vulgus eam sine gratulabatur. Reliqui vero Togam cum pileo
usque Novembrem gestabant. In Consensu tunc Superindiciali
definitum fuit ut tum pallium nigrum tum Toga viridis
deponeretur cum pileo. Expectandum vero fore a Deliberatione fu-
tura Consensus Superindicialis Januarii habendi.

Hoc factum

161.
Hoc factis die 15^a Januarij eiusdem Studiosi ipsi, in
consultis Professoribus suis, supplicem libellum Consilii
Supernidialis porreuerunt; in quo agnouerunt pallium
nigrum quod introduci ceperit se non decere, et petierunt
sibi Togam viridem restitui. Hoc rei sine scandalo iis
dari posse visum fuit. Itaq; in hoc tantum pose multas
disceptationes q̄sensum fuit, ut restitueretur toga antiqua
cum colore nigro n̄ viridi, pileus vō etulari p̄sona esse.
Ita a mense Novbr̄ omnia utantur Studiosi petasio nigris
Alaribus, et Togam nigram gestare incipiunt, ac sine or-
namentis iis, que antiquae illi Toga ad formam Libior̄
assuta fuerunt. Datum et Consilio Supernidali 1775 m̄se Maio.

Tandem vero anno 1810 die 7ª Augusty Consensu
Supernidialis etulari iussi etiam petasos Alares et ita
dictos Figaro Kalae. portandos iussit oibus Studiosis,
quibus hodie dum utitur Galladii progenies, simul cum
Toga nigra hungaris Dolmani, longa, dicta. 1819. f.

LVIII. Informatio de Collegio Ref. Sáros Data.
Kienzi post peractam Investigationem Inae Suae Matij
et exhibita fuit DD Deputatis.

Indyta Deputatio Hostus Szepeleniensis
Domini nobis colendissimi! -

Ad gratiosa Illustris Deputacionis erga benignam Excel-
sissimi Consilii locumq; regi sub dato 2ª Novembris 1773^u ema-
natum praelibatoq; Incho Comitiu sonans & directum
Intimatum 2^a Mai nobis personalit̄ exhibita puncta in-
terrogatoria, curatores & Professores Collegi Stebfons:
P. Dataiensis humillimae Respon- sione loco exhiberi sequentia:
Et quidem ad primum statum huius Collegii cohererit
ad gratia nobis exhibita puncta duplicem humillimae Inter

162.

Internum videlicet exhibent et externum statum.
Status Internus Scholarum nostrat in eo consistit
quod Anaë Alnis sçmpta, literae humaniores & alio:
res, quæ et quæ, per varias Classes earumq; Praeceptorum
res et Professores pro viribus et captu rerum hanc
continuative tradant. Classes eam studiorum alie sç
inferiores, quibus Studiosi Legati titulo Praeceptorum pœ:
fici solent; alie superiores, quibus Professores ipsi pœ:
funt vò Scholæ maiores & minores hinc hinc, hinc
seniores & superiores. Inferiorum 1ª est Elementariorum
et Declinatorum. 2ª Conjugistarum. 3ª Grammaticarum.
4ª Syntaxistarum. 5ª Poëtarum. 6ª Rhetorum. 7^a
Logicorum Classium. Superiorum 1ª est humanitatis s.
literaturæ solitionis, quo pœinet Geograph. et Hist. Unit.
Ius Naturæ & Gentium. 2^a Mathematicos & Physicos. 3^a Me:
taphysicos et quæ moralis cum lingua Graeca. 4ª Studia:
rum Agricornum cum lingua hebraea. Status etiam externus
in eo situs est qd pro VII inferioribus Classibus sibi totid
distincta Musæa angusta et pœre depressum aedificiorum
suum adeo nociva sanitati ut novorum aedificiorum constructio:
ne indigeamus. Pro superioribus vò studiorum ac studiosor
Classibus pro unum dumtaxat existit Auditorium. Sunt
autem pro Studiosis Legatis intra cincturam collegii lu:
bicula plura, vò tamen eorum non sufficientia, adeo ut
cogant non pauci in oppido conductis hospitibus uti.
Intra cincturam datur una Domus Professoralis, vœm ibi
Illustr. Filio Domini Nicolai Deleznay sumptibus eius
propriis aëstrui ceptum aedificium. Ultra cincturam vò
sç 3 Domus Professorales, due in fundis liberis testia in
fundo Dnali. et huc omnia sumptibus priorum Patronor
salvis legibus et benignis resolutionibus per vicissitudinalem
temporum

temporum seriem aedificata, aedificariq[ue] semper conuersa.
 Quando vero Scholae nostrae introductae sunt: Circa
 annum iam 1524. Scholam. Helvont. hic existisse memras
Frid. Adolphus Rampius in Tha. Ecclastica Editionis Gra.
 lectinae anno 1728 pag 589. Quae autem et quos classes
 tunc fuerint ignoramus. Venerabilis conuentus Ecclae
 B. Joannis Baptistae de Jaxcov in hiseris Passionalib[us]
 Comitis Petri Perényi de ao 1539. Schohe Pestae P.
 Nagy Bataviensis facit mentionem, quantum copiam et
 q[ui] July 1766 sub athenis A. A. humillime exhibuimus
 Isaacus p[ro]p[ri]o Tegyvernerianus Hungarus Heidelbgae
Paedagogi caa tunc agens 1586: 1588 in Ep[isto]la dedi-
 catione Inchindi locorum communium ad Magnificum Dr
Sepp Baiton memras duos Profesores alios Scholae Bata-
viensis his v[er]bis: sed ne q[ui]d ad sum om elimiae liberalit[er]
et pietatis reliqui faceres et et Schola Bataviensis, cui
regende tunc et insignes Viri de re literaria meriti, tibi
vo ob eruditionem et doctrinam singularem gratissimi Ma-
thias Thoachonymus et Georg Leasar Cassorius Grae,
ceptores mei summa obserua colendi laudabilit[er] preceant.

In Testamento etiam Magnifici quondam Dobo de
Ausrika pergloriose remirio centie Imperato em ac Reg
Dudolphum 11to die 3° July, 1603 confirmato quod
die et ao supra scriptis sub literis s. humillime submissis
est mentio Magistronum Schohe Bataviensis et redituum
ad eos stinentium item studiorum, cum demenso et reditu
Sabbathali et Molendino Arduensi. Est q[ui] in catalogo
Profesorum nostrat Johannes Filizki Boeica insignis cujus
Latina et Graeca infersa s. a Joanne Philijjo
Dareo, Delicis Doctarum. Hungarorum. Fuit ille H. Acade.

Academiarum Alumnum et Discipulum. Egi eam
 hic Batakini Professore eccl^a 1620. Circa annum eam
 1627 florentissimam hic fuit Scholam docent libri
 a Professoribus Batakienfibus in Logico ac Physico ar-
 gumento scripti; qui et Typographia eiusd. Scholae pro-
 dierunt. Speciatim vo^o Oraciones Johannis Amosi Com-
 neni Batakini in Auditorio maiori habitae, in quibz
 unus et ipse Professor, Professores Clarissimos ac sta-
 gnificos ut Consiliarios, fidos, ut socios et amicos suaq
 cooperarios fideles compellat. Ann et matris Collegii
 suorum Johannis Tolnai Scholae Rectoris et Joh:
 Köllösi Ogiae ac Physiae Professoris in praefatione huius
 Scholae Latinae ad Magnif. Dnum Sigis Raközy
 mentionem facit. Postea 2 insignes Viri collegio huic
 praefuerunt. Michael Pusinkai & Ioan Bosathazy
 philologus Doct^{or} et artium liberalium Magister quod
 opera Physica et Logica elaborata in usum Scholae, et Ba-
 taktini edita nunc qd^o existant. Et quibus monumentis
 expedita sit, ut quid quid mente concepit, id manu qd^o
 fingere, ac lingua eam egregie proferre, hocq totum
 in gloriam Dei ac proximorum aedificationem Reipublicae
 usum dirigere caput sit; Sed neq^o raris status persuadere
 admittat ut sub ipsis Augustissimae Principis tam sa-
 lutaribus, et ad evahendum studiorum statum etiam ubi
 Scholae in essent directis auspiciis ipse huius Scholae
 nostrae, iam in aliquo statu formandum huius spiritus
 v. ad incitas redigant^r, v. deteriores reddant^r. Et hoc appa-
 ret manifeste, Scholae nostrae initio ductionem ac
 Subsistentiam praese favorem Regum, etiam Summae Principis
 benignae

benignitate, atq; gratia mihi.

Classium VII. Inferiorum Praeceptores s^r

1^{ae} Infimae Petrus Pro 2^{ae} Gabr: Sos 3^{ae} Sesth
 Terhes 4^{ae} Mich Toma 5^{ae}, Sam: Vilmani: 6^{ae} Sigis
 Veseli 7^{ae} Sesth Bosvay. quibus accedii 8us Joannes
 Kabei qui uti alii omnes est rogatus & Linguae Immanice
 Professor. Superioribus IV. Classibus totid. Professores praef
 quorum aetate primus est Joh: Bentesi Agariae Historie
 Eloquentis et Juris Grae professor. 2us Sesth & Györgyi
 Metaphisicus Grae Moralis et Linguae Graecae Prof.
 3us Gabr: Fülöp Öry Ogiae Dei et Linguae hebraeae prof.
 4us Martinus Pilagyi Mathes. Physicae prof. cui eam
 cura et inspectio Linguarum Germ. et Gallicae commissa s^r.

Praeceptores Classium Inferiorum omnes, Pallarium
 hinc 50. Flno's Hungaricos. propter id quod a Discipulorum
 suorum Parentibus arbitrari honorarii mne accipiunt.
 Professorum vero annuum Pallarium facium 300 Flor. Ungar.
 Et pro his oibus fundum praestant p^{ri}m p^{ri}ae Patronat
 et Benefactor largitiones, p^{ri}m proventus Vitearum
 collegii in Tokay, Erdö Benye, Patak & Ujhely situatas
 p^{ri}m etiam Interesse Capitalis Florenot Ungar cum 12,000^{ium}

Quae praemissa dum humillimae Reiphae loco Indu-
 tae Deputationi submittimus perseveramus
 Eiusdem Inductae Deputationes humillimis Servi Curatores
 & Profess. et Alector Gab. F. Öry.

LXXI. Epistolae Summi Pontificis ad Josephum
1um Regem Hungariae missae copia.

Notum sit tibi Imperator. me in causa Dei
 neminem, seu potentem seu imbecillum mihi timendum
 esse; quod utrisque legem dicandi Caelum pandentur
 obsec

168.

obserandique fuis, et potestatem acceperim ab eo,
qui Regibus imperat, Clavem mortis et vitae tenet.
Minaris ¹ nihil propicies, minis non terretur
pius, qui Deo fretus, infractum pro justitia genit
ctus, nullis adversantibus, nullis blanditiis emol
liendum. Unde, aut obsequi lesar, aut Vin numi
nis, per eius Vicarium, et Petri gladium non evi
tabis nisi obedientia qua Deo et nobis te obstitueris
Romae 5° Maii MDCCCLXX. Pius VI^{us} n^o p^o

Prescriptum Josephi IIⁱ Imperatoris.

Sancti Apli Petri, beati in Domino quiescentis,
Anam doctrinam secutus, nihil cum gladio eius
ad agendum habeo; Ego autem Pno suadeo, ut con
vertat gladium suum in locum eius. — Quicumque
enim gladium acceperint gladio peribunt Math 26. 52.
Vienne 5° Junij 1780 Josephus II^{us} Imp^{er}.

L^{ra} ^{sum} Alia Epistola Pontificis Romani
ad Josephum II^{um} qua animum eius lucraturus
et ad obedientiam redueturus est.

Charissima in Christo Filio Nostro Josepho
Regi Hungariae Apostolico, et Imperatori Romanorum.
Fili charissime sciri. reddidi Nobis ga novemb^{is} dile
ctus filius noster Franciscus, P^{ro} P^{ro} E. Cardinalis
Fersan^{is} Minister apud nos Plenipotentiarius lesar
Matis tuae humanissimas literas, quibus ad nostras
referis; In eis perlegendis vehementi indolimus
nihil apud te preces, obsecraonesq valuisse, quibus enite
flagrabamus, ne solitari per nos velis Aplicam hanc
Sedem, antiquiss^{ima} possessione conferendi, in Tuis don
goband^{is}.

Longobardiae Ditionibus Epatus, Abbatias & Presbiteras,
 omninoque tibi praeposium esse eas collationes velut ad
 supremam Tuam potestatem pertinentes vindicare. Nolumus
 plane Charissime in Esto tibi in ullas hic tecum migrari
 eius generis contentiones, quales fuere medio aere exi-
 tatae cum demeris reddita si Ecclae tranquillitas, re-
 gressaq; illa, ad vetustam iuris disciplinaeq; possessionem:
 Constanti lonahorum eam clementerum sensu confirmatum.
 Ab hisce disputacionibus alienus profus est, atq; abhorret
 animus nosse, illaq; alie nobis insita est qua te semper
 prosequi constituimus paterna charitas. Nihilominus mi-
 nus te in dno rogamus ne ulli iuri Tuo Regiaeq; pstatu-
 quidq; derogari poterit, si quod certum indubitanq; omni-
 no est affirmamus Epilos dum solarent Ecclae, et
 constituerent super isdem Presbiteros atq; Epas ne sus-
 picatos quid esse, eo modo in civilis pstatu iura se iura,
 dere. Hunc morem ab Apstis inductum Ecclae sibi con-
 ferri asseruit et tenuit, quin inde aliquid detrimenti
 supremorum Imperantium iuribus si importatum contra
 si quae in demandandis sacerdotibus potestas exerceret, ad
 nativa Principatus iura prieret collantium omne non
 Sanctae Sedis solum, sed et Eporum per Universum Orbem
 ins, funditus interiret ipsaq; saluberrima iudicandi
 habendiq; concursus disciplina concideret, quod ab omnia
 pietate tua non potest non ab ee plurimum. De bonis
 vo, quae beneficiis Ecclasticis pia tum ceterorum fidelium
 tum religiosissimum Principum largitate ac munificen-
 tia accesserunt non ignoras. Materas Tuae, ea ee es semper
 in Ecclae habitas sive v. ut Deo dicata, sancteq; tractanda,
 adeo, ut constans omni tempore fuerit patrum, fidelisq;
 populi

H 2

populi vox et sententia; fas non esse bona ead abusu
ad quem suum consecrata, divertere, quod solum illi
violare non verentur qui res Ecclesiasticas, quae Dei
sunt ut Tridentina Synodus post alias eloquitur
a caeterorum acervo non discernunt. Haec ipsa bonorum
administratio ne quidem aliquando susceptionis vel
incommodi afferret, quod regnorum tranquillitati
officere videretur; laetetur S. Sedes, et ipsis nobis simile
curae esse propiciemur, ne Cathedralibus Ecclesiis et Abbatibus
eius praeficiantur, qui earum ditionum Principibus sus-
pecti sunt, aut iniuri, de quo ipso certe nec antea glori-
osissimi Maiores Tui, nec nuper Augustissima Tua Bar-
rens nunquam dubitarunt. Petierat illa a Benedicto
XIV° ut sibi, suisque Successoribus indulgeretur in no-
minandi, non iam ad Episcopatus, sed tum modo ad Abba-
tias, in Austria, Italiae ditionibus positas, prelio in
S. Sedi iure: tamquam in compensationem pensionum in-
ponendarum favore Subditorum Ditionis Pontificiae
usque ad hanc rem opera fuerat dilecti filii nostri Car-
dinalis Migasi; tum Romane Rotae auditoris a quo
facile id ipsum referre poteris. Pontifex tum professusque
plurimum se teneri desiderio, ut vera ac solida inter Asturiam
eam Sedem suamque Matrem sanciret confensio, quae
illuc conducerent libentissime esse essepturum, ac ut
maximam sibi esse habendam rationem Pontificii decoris
quod esse neglexisse videretur si diminueret, atque alienaret, quod
semper sui Praedecessores remunerant, atque exsecrarent
ius conferendi eas Abbatis ac beneficia, infansum suum
nomen apud Successores et posteros remansurum, si uno
ut aut

ut cui calami ductu suo hoc Pontificium, eamq[ue] fore,
 rogativam esset largitus. Deinde cum non nulla, de illa
 etiam pensionum compensacione dixeret, quae consecutura
 essent delabens: in praesenti inquit rerum statu Suae
 Majestatis in Italia subditi, ad praecipua munera atq[ue] ho-
 nores apud S^m Sedem sine ullo a caeteris discrimine
 admittuntur, et prope sp^s aliqui et iis, ad Cardinalium
 adleguntur collegium, et quandoq[ue] etiam ad summum Pon-
 tificatum evolvuntur. At si ea, quae postulabatur fieri inma-
 tatio, praevidere se afferit, omnino eventurum ut illi ab
 his omnibus, necessario excidant, & excludantur. Haec
 cum Benedicti vobis renunciata esset gloriosissimae Ca-
 sarenti Suae, iam tum ipsam, ab eo amplius urgendo po-
 stulato pro sua aequitate destitisse, ne ipsa novimus.
 Maximi enim apud illam momenti erat nomen ipsum
 Benedicti XIVⁱ quem et sapientissimum intelligebat, &
 sui, Austriacaeq[ue] Domus universae, studiosissimum, cuius
 animi plura, eaq[ue] gravissima semper indicia dedit; cum
 et se ipsum in sui Pontificatus initio in tantae spem
 successionis tum recens editum e Baptismatis fonte
 suscipere voluisset, sacroq[ue] hoc necessitudinis vinculo
 adhuc magis secum et Aphaea cum fide coniungere.
 Ipsam hanc ob causam Nos etiam Te Charissime in isto
 Fili noster, certiore facere volumus, atq[ue] id circo maximo
 inflammati desiderio sumus Amica, amanterq[ue] tecum
 tamq[ua]m cum Filio Patris agendi et de propisita re, et
 de aliis etiam, quae in his Regie Dnaonis Suae primor-
 diis multae proderunt, quaeq[ue] nos ab miseranda plane
 perpetui doloris acerbitate coniecerunt. Sed cum agnoscamus

id inter nos agendi consilium perdifficiles habitu-
 rum, citius, nisi os ad os loquatur, in animum iam
 nobis induximus isthuc ad Matrem tuam accedere
 nullamq[ue] p[ro]p[ri]a rationem habebimus incommodi iti-
 neris, nostrisq[ue] iam debilitatis viribus eni peragendum.
 Ea enim nos sustentabit maxima conso-latio De se-
 licet alloquendi coramq[ue] declarandi, quam firmis ani-
 mo paratissimo, ad gratificand[um] tibi, unaq[ue] ad ipsas
 componendas etiam Caesareis tuis juribus Eccl[esi]ae
 rationes. Magnopere igitur Matrem tuam rogamus
 ut animum hunc nostrum accipias in pignus, sin-
 gularis ea te studii quo conjungi tecum o[mn]ibus amo-
 ris consensionis ac necessitudinis officis peroptamus.
 Idq[ue] a te petimus, non ulla privata nostra sed commu-
 ni religionis ead[em], cui ut a nobis Apostolici Ministerii fi-
 des, ita a te patrio munus omnino debet. Illi si-
 miteris, Deiq[ue] Eccl[esi]ae quam hoc praecipue t[em]p[or]e im-
 plorat tutelam praestiteris, egregie cetero consules
 et p[ro]stat[um] et felicitat[em] et glorie tuae. atq[ue] ut huiusmodi
 consilia actionesq[ue] omnes per Dei gratiam in te prove-
 hant, Apostolicam benedictionem eiusdem benignis au-
 spicium Caesarae Matris tuae Universaq[ue] Austriae
 Domini impertimus. Datum Romae 15to Decemb. 1781
 Pontificatus nostri anno VII^{mo} Gius VII^{mo} Papa Ep[iscop]o

Responsum Imperatoris.

Beatissime Pater Pontifex Summe!
 Accipimus Sanctitatis Vestrae literas die 15 Decem-
 1781 ad nos scriptas, et ab eiusdem Nuncio Belge-
 nensi Archiep[iscop]o et Montis Alasconi Ep[iscop]o nobis
 redditas

redditas, quibus ad nostras die 6ta Octobris datas
respondit, et significavit petitioni nostrae quoad
Sedes Episcopales et beneficia ecclesiastica in longobardia
nostra locum esse non posse; etiam si gratificandi volumus.
tas non desit. Quam inexpectatum nobis hoc respon-
sum fuerit, et quantum ex illo amaritudinem senserim,
minus, verbis exprimere non satis possumus, cum recte
certa faciendi conscientia necessitem nobis imponere jure
nostro utendi; quid quid inde evenire poterit. licet enim
Sanctissimis Vestrae ad nos accedendi; et de rebus eo-
rum agendi in fine hierarum suarum nobis apertum
consilium grato ac lieto animo acceptamus. Ut posse offi-
ciosam Pontificiae erga nos voluntati; atque singulari
non solum, sed etiam ob tam longi itineris incommoda
et laborantem significationem. & quemadmodum iucundum
nobis erit atque exoptatum Sanctae Vestrae, non solum coram
intueri, et os ad os alloqui posse; ita non minus certe
fiduciae sumus, eandem, tanti itineris molestias non
aliam et eam velle suscipere, quam ut suam erga nos affe-
ctum, et quam sereno animo sit ad religionis divini-
cultus in ditionibus nostris incrementum, et aphi-
orem populi instructionem, quae sine recta et publica
satis bono, temporisq; conditioni accommodata ipsius
Cleri directione obtineri vel potest, suam etiam nobiscum
studium ac operam conferre velle, luculentius possit se,
statum facere. Minime tamen dissimulandum ducimus
de illis rebus, quas ad Religionis utilitatem, meliorem
discipline conditionem et rectum Regiae causa illam status
exercitium, in Regnis et Provinciis nostris maturis consi-
lio confis-

172
confilio constituimus. De que sanis ita agendi principiis
ratione et fine, nos adeo nobis consciis animoque
tam firmo esse, ut nihil iam cogitari vel adduci po-
tenti, quod nobis aliud persuadere vel ab hoc instituto
nos dimovere ullo tempore queat. Id ipsum iam ipsimet
Senti Vestrae in supra dictis literis nostris ad eandem
die 6te Octobris anni praeteriti claritas et nuper eiusdem
nuncio per Cancellarium nostrum Antiae et status die
19te proxime elapsi mensis scripto declarare fecimus
eig etiam proprio ore coram significavimus. -

Nihil iam superest, nisi ut Sanct. Vestram obteste-
mur, ut sibi penitus persuasum habere velit in rebus
quae Religionem & Ecclesiam concernunt, nos animo esse,
quales illius filium aequae Tutorem decet, nihil magis
in votis habere, quam nostram erga Schiataem V. reveren-
tiam et observantiam oibus compertam fieri. Deum
interea precamur ut eandem Lecturam sine diu suspensum
sever atq; incolumem Dat. Vienne 11. Januarii 1782 Josephus

L. II. Epistola Pontificia, in qua certis-
simè Josephum II^{um} facit se Vindobam profectu-
rum et Josephum visitaturum esse donec moreretur.

Charissimo in Xpi Filio Nostris Josepho II°
Hungariae Regi Apostolice, nec non Bohemiae Regi
illustri in Romanorum Imperatorem electo. Pius P. VI.
Fili Charissime! quod maxime optabamus attulerunt nobis
laesaree Matris tuae humanissimae literae 11ta Januariae
declarantes ad Te veniendi consilium nostrum, grato tuo
hucq; animo esse, acceptatum. Incredibilem sane incumditem
cepimus

caepimus cum hunc in modum patefactum nobis vide,
 remus aditum Te charissime Fili in isto nosse com,
 plectendi alloquendi; intimo sq animi nostri sensus tibi
 coram exponendi; quibus nihil p^o esse cumulatives ad
 se omnibus studii et necessitudinis officio prosequendum
 si affectu fuerimus ut id de nobis tibi persuaseris a,
 bunde pensata nobis esse quaecumq; incommoda repu,
 tabimus. Hac se presentati, quam celerime in nomine
 Dei ad Te proficissemus, de nulla alia solliciti re, nihilq;
 spectantes, quam ut Ecclae Te, nobis, sanctaeq; huic Te,
 dis archissimis amoris vinculis adstringamus. Barro
 utemur apparatu, comitatuq; Istuc in Nunciaturae domo
 hospitabamur ad Ecclesiae personae Domum, non alibi
 scilicet eam dignitas quam tueri debemus rationem collo:
 catur, quam in Tua humanitate & gratia indeq; firmiori
 consecutura conjunctione conveniunt animorum n^{ost}ro.
 Interim quod tibi, ad Divinae benignit^{is} auspiciis
 allatum adventu nostro sumus, Apostolicae benedictionis
 munus in amphoram summae Paternae Charitatis in,
 formationem Caesaree Matris Tuae amantissimae impe:
 timus Datum Romae 9^a Feb^r 1782 Pontific. a^o nostro VIII°

Responsum Imperatoris

Postquam Sanctitatis Vestrae literas, die 9^a Feb^ru^a
 ad nos datis, et a suo apud Aulam nostram Nuncio hodie
 nobis redditus de suo itinere, huc facti sumus certior;
 nihil iam superest, qm ut hinc demum declacemur, para,
 tos nos esse, non solum omni quo par est Cultu, et filiali
 reverentia Beatitudinem Vestram accipere, sed etiam operam
 dare.

174.
dare ut possit heic pro maiori suo commodo ea, quae
ipse volo, erit ratione uti. Nihil enim est, quod non a di-
gnitatis Sacrae eiusdem Personae inherenti am-
plitudine supleatur, et si quid commoditati deesse videbitur
nostra praestabunt Etsi Vestrae officia. Dum unum simumque
a Sanctae Vestrae petimus, ut hospitium quod eidem in
Aedibus nostrarum pre offerimus accipere non dedignetur.
Postulat hoc utriusque nostrum dignitas et ipsa decoris
ratio, omnino eligit, sed sane hoc modo, ut isto hospitio
nisi tempore alter alteri propiores atque ita conjunctiores
simus, incunditer, quam occasio beatitudinem vestram
videndi, et coram venerandi nobis asseret, non potest
ipsa melius animo concipere, quam si persuasum sibi
habere velit, nos maxima erga eandem esse observantiam
nihilque magis optare, quam ut Deus ipsam Ecclesiam
suae Hospitem diu servet atque incolumem. Datum Vi-
ennae die 26^{ae} Sept. 1782 Josephus P^{ontifex}

L. XI. Verba Summi Pontificis per Mensem Vi-
ennae commemorantis, quae die 19^a Maii 1782 in
Aula Regia habebat, et Novis Hungariae ecclesia Hungarica

Minek elötte ezen Confistoriumbeli Felredeminek végezt
szakasszanánk, nem aratunk in elmellőzni, a mit kinek
kinek tudnia kelletik. Ugyan is kedves dolg volt előimnek
a Császári Felseges, a kit mikor nagyra becsültünk is
pémelyjünk latni és megödelni szeretésünk volt. Tisztán
mivolta jün gyakorta fiollóunk vele, és az ő felése
nagy nyájasságát, lyél mindes az ő Felseges ható
helyébe fogadon, és minden nap börséges jó atarunal
tarron; Ugy jünien, az Inhez való hülönös nagy ámbis.
Köszönet

áhíratóságát, elméjenek jeles voltát, és a dolgornak
 végben viselésébe való nagy foglalkoztatóságát is ísu-
 tálnunk kellezett. Nem kevésbbé vigasztalással történne
 be a mi ellyai szívünk, azon kegyes úri kifizetés melyet
 ebben a Lengyel Városban, és az urban előnkbe aradt
 Nejei Közön ezen is romolhasaellamul maradvá tapasztal-
 tunk. Mindeközött az, nem csak dicsérni, hm szívvel
 való fedezésintél is könyörgésintél is segíteni, jobba
 elnem mulatjuk. Sőt reménykedve kerjűk a Minthato
 a' ki az o' horaja igyekezőket elnem tudja, hogy ardat
 Jssenes frándéjokbau megerősítse, és az o' mennyet al,
 dicsáinak bőveges harmasával megörnyékerre. Pius VI^{us}
L. XIII. Egy példára arra hogy Jobel Isaia mirreje
értette a Magyar nyelvet.

Kedves Cardinal Prattyany!

Tudva vagyok előrem, hogy Kegyelmed meg győzöttetven
 a' jóról; és a Kegyelmed tisztinek az Jsten, és a Status
 eránt való törelességéből veresétek egyedül azon ren-
 delésekre, melyeket az én törelletes contentumomra a
 Papának jelenlétében a' több alatta való és jelen volt
 Püspökökkel feltrala Kegyelmed. Mlto hogy itt dicséret
 tegyek Egri Püspök Kedves Dófl Esterháziól is, a' ki,
 nek maga viselésével is nagyon megvolsam elégedve.
 Elegendő volna ugyan Kegyelmednek tudni azt, hogy hasznó-
 san és helyesen felekedet, de én avial is gondolt és
 azt akarom, hogy minden, ebből a' jelből, melyet isen
 Kegyelmednek által küldök az én Kegyelmed eránt való
 gondolatimat által lássa. -

Altal

Altal fogja Kegyelmed adni, az följően ke-
gyelmeddel munkalrodou Kalocsay Erseknek eren
Kens Istvan Vicsinek rendinek Keresztyet, melly
az o' adreffje alatt itten accludaltaton az en nevemb,
egy szerfmind bizonyosa' seven oiet anon vo' to'elteses
megnyitogovafomrol, hogy oly husegesen segiette ke-
gyelmedet. Az Egri Ersejoknek is egy szerfmind kit ki,
Könöfen meg dizeve elöireu Kegyelmed az is jelenje
meg, hogy neki is a Kens Istvan Vicsi rendinek
nagykeresztyet ajánlani akarom; és hogy elfogom
varni o' tolle mint jurtén a' több min Dispoziótiólis
p. ritnek hasonlóan eren jó szerfemes tudokra azja.)
hogy nagy birgofaggal, és jó rendel, egyim fognak
munkalrodni, mind anorbau melyek elő fogják adni
magokat, és rájor fognak bizattatni, melyek a' Val.
lás javára, az o' alajor vesett Dasi rendnek formál,
tatásokra, és az ebből követező valóságos ortatására
és tanítására, és a' neinek a' jó Keresztyenek és
harafaknak formáltatására mindnyájan fognak
erelomni. mely egyedül, és följően való fröndékom
Bécs 24 Aprilis 1782 József Császár.

LXIV. Rövid előadása annak, mirején
látogatta meg József Császár Debretzen Vároffai.
1780 Élt eszrendiben meghalálgyván Maria Theresia
fia viri betegségben Gy eszrendös korában, az uralko.
das által onentama Felejtkezelen emlékeztü József
az o' fiára, a' ki meg ekes annyának étesibe is korre,
gens es hadi Felharchal volt. Hogy Birodalmai annal
jobb rend,

jobb rendre állítsa, az utaról tartotta multhálan
 közelebbener. El indult szept 1769 Olasz Országba, onnan
 ment Nápolyba, Sileziába, Berlinbe a nagy Friedrichhez
 1770ben pedig Magyar Országot tette vizsgálódása helyé-
 ra, és többnyire úgy utarozt hogy nevéi és méltóságai
 elkerülte. Deise Egerre Munkácsra S. Bataros &c meglá-
 togatván szeptemberben elvitt Debreczenbe is 1770 Orke-
 ves kiserővel, és hivatajának fedelei te erejével kalap-
 vére be szállott a Fejér dő vendég fogadóban. Tisztentá
 János közelebbé jött a tisztelet meli megtevéni, anon-
 nal Superintendens Fő Tiszt Pálágyi Sámuel Úr is
 nálla ementhat kapott. De a lortignatióra való felmenes
 után era nagy seftü Püspök Úr elfaradvan mihelyt fő-
 sef Csákhhoz be lépett a felköszonés helyen ezt mondta:

Da mihi respirium Cellissime Domine Caesar!
 erre a Csákh így felelt: habe! itt magat kijitkenven
 embien Pálágyi Sámuel Úr, fel állott és ezt mondotta:
 Jam nunc, quia lingua iubet salutari Clemetissime Dne.
 A Csákh, mind bátorságaim mind esien even nagy ma-
 gyarnak elbámmvau, nagy te erejével és nyájasság-
 gal befelgeren vele jme 2 óráig. A többek közt a Val-
 hástól is jó leven így szólott a felség: Domine! si mihi
religio esset eligenda, Vestram ego actu religionem eli-
gerem; de eren pravakar Joha az embien Superdenu
 Úr sentinek meg nem jelenen, hm halála után nagy
 er nyájaban eulterezeste. Eren este meg igéven ő felsé-
 ge Pálágyi Sámuel Úrnak, hogy a Collegiumot megfogja
 látogatni; a Collegiumban mindenen elrefuserte. El indult
 van szept 9 orárol a Fejér dőrol, m. u. a katonák
 rendjeit, város házas Tomlözörre Gyorályokas &c semeken
 meg

Semelyen megvizsgálta volna, harangjok alatt eljött
 a Collegiumba is; és a Napkeleti kapun vezeten Supel
 intendens Szilágyi Ur, az aumblyról értes kelleni.
 felelteni hogy a Collegium atriumába érjen az ér;
 a lépcső inopinatén esvén a felségnek meghökkenés és
 így szólott: Quo me ducis Domine? erre a Bispök Ur
 így felelt: In Collegium. A Collegium Curiajára be es.
 képpen a Császári minden Classisok, kün levet az egész
 beárvággal érjün a Vivatorra kiáltsoták, a Császári
 magat meghátrán ér a M. h. háj gradusához és
 ott a beárvág előre le terdesevén fel állniatta öket
 és a terdesevél meg nem engedte. A Bibliothecába em
 a Cantus és musikaik hárfogásai köjön, a Thecanis
 tot elő kérene a Calvinus Janos Institutionis és a
 Chrysostomus munkái, és aorba tulajdon maga, a ne
 ve pro memoria bele írta Theca Sta. Inmet ifmet anon
 gradison le jöven és a M. h. háj meglatogatom, a
 Curiam megállapodon és a Tanulónak nagy sorasá
 gán jömyem Judáitron. Leg inkább pedig meg illene
 ö felségis a Logatufornak máj 500ra haporodon mag
 páma. Kérdezte is Szilágyi Samuel Úrsol hogy: Hát
 eren Ujak mai mind Bapok lesnek? Oh nem. felele
 Szilágyi Samuel Ur; hanem ki Prokator, ki Doctor ki
 gánda, ki Bap, ki Ujranj is, ki pedig Katona. Katona?
 így szól Jóseff Judáitron!! Iger is mondta Pit. Ur.
 No hát így szól Jósef próbáljite meg hogy mész en
 velem hány jöme el. Erre meg ijedvén a Bispök Ur
 hogy eren akarajai a felség ha az Ujvágnak tudta
 ra adja mind eltalálnak menni; jövai egy Revisté meg
 Bispök

179
meghárolta és így jött elő. Oh előbb a Studiomorasi
fiokták ök ismét tanultak; és elkerülve lefnek oftan ka.
tonálka. - de. 1790 Mai reggel eret usanna ki indult
O' Jellege és Debreceni ide hagyta. Különös dolog az uen
hogy a Bapista'nak se oftolajorat se Templomjorai meg
nem nére. O' Jellege, ambar harangjokkal minden holom.
polak legyen is és virágokkal a Jeker Lotól fogva
a Pionisták oftolajorig az utjai be hintettek legyen is.

LXVik. 1790 dit értendöbenn Poudan tartta.
totu Dietának nevezetesebb Könyül állasai.

A Magyar Harában a Protestantusoknál ül.
döntetése egyedül ar okosra, hogy a Linzi és Beszi
Pacif.atio nem volt Diplomába foglalva melly 2 Pacif.
cánon all a Protestansok Vallásának szabadcsaja.
Josef uan tehát Leopold ar ö Jesevel Eise leven Királya
1790m miniszari Dietai hivantak a Magyarot, és leg
előbenn is a Diplomát sürgettek, és ar hogy a Diplomába
a Protestans Vallásról mit legyenek. A Diplomának re,
jise alrahatarofajoval eren jeles befidek tartattak.

Csabrátkij Egri Kánonok joll: d 5° July 1790. A Dietai ter.
minussa előn a Jehinu. Statuok, a Circularis Gyüleis,
be, a Vallás dolgairól tractalván, aron Gyüleisbe len vége,
Jesnek a Veneabihj Ulenis gradicals, mert jelen nem volt.

Domokos Lajos / Debrecen Vjának Deputatqron Ablegatusa /
Nem volt ott semmi vezerés, waki Tractatus, és a Vár,
megyer Instructioninak kombinacjái hm h uosf legu submissatom.
Csabrátkij A Veneab. Ulenis a Statuokkal a Vallás szab.
dos fogamatnak jussaba ugyan meg edgyez de a Beszi és
Linzi Pacif.atióba meg nem edgyez; contradictal. -
Domokos

180.

Domokos Lajos Mi nem voltunk olyan idegenek a nagy
cságtok vallásához mint nagycságtok a mi vallásunk,
hogy holott mi senkinek nem vésettünk, sőt inkább
Vármegegye Gyüleiséi és sajnálva a Cléusnak Iffik
József által való elnyomtatásait az hivatalokhoz
helyre állíttassék. B.

Lesabratkij. Vagy elégedjék meg a Protestans Status a
József Toleranciájával vagy tettejék új articulusa a
recepta Religio, de a Linzi és Béti. Pacifico elma.
rajtók a mi ez a ven. Cléus akaratja.

Vaj István Icha a Protestans Status a Josephina Toleran-
ciával meg nem egyezzen, és nem is ratifikálta,
hán saliter qualiter mint egyebek a vallás dolga által
refringálatván, a Toleranciale nomen is referresem jussorálta.

Lesabratkij Olvassassék meg a Pesti Vgye Protocolluma
an holott era Tolerancia pro futura observacione nagy
aplanfussal protocolláltatott.

Vaj József. Una hirundo non facit ver. Pesti Vgye az
egész Protestans Status nem representálja.

Gross Sebese. Vagy árrunk Jek: Statusok, mert a fehére
ruhások az törtéimre ismét a herbebe akarták fo-
ritani; regtől fogva, eddig is, a vallásbeli gyűlölet
doggal az Ország a kaborúságos, a ver ontást martty.
romságos, most vagyon modunk benne, hogy az Unio
a vallásnak szabadsága diplomába tessek. Ha a
és mi vallásbeli érteket elfenned, a ki el lehetne mind a
Dajok, mind mi máltunk meltrül, hat mi, miere n' jenny
vedhemené el a mi atyaink fionis, a ki minéruink véreink
is jenne olyan szabadsággal jussal és nemességgel ilnek
mint mi élünk.

Atmáj

Almáji Misoda formúlussa van a Clerusnak, a Linzi,
és Bécsi Sacificatiók ellen.

Csabrátskij Jó lelki esmérettel helybe nem hagyhatja, az
abban lévő eren egy punctumot: Abad akartkinék
akar melly Vallásra állani és arc követni: -

Vajj István Soha se féljen Nagyságod mellé a jó Pásztorokhoz
legy papistaira sem a fundátus papista Reformátusai: -

Egy nevezetesen Uő Legyenek jó Pásztorok Nagyságodok eigma,
vadmak a fuhok, de 10112 Pásztorok onerz felednek el a fuhok.

Prüty. Hogy szerénysegen fundált lelki esmérettel felhá,
borodásat le szerénysemm; Nagyságok! Imhol az Orz
Könyve is a Sacificatiót subscribáltak a mi ne.
vünkbe is a Primás, és más Püspököt; tehát, vagy
arok nem voltak igaz Papisták és jó lelki esmérettü
Papok, a kik ezt subscribáltak, vagy mi most amial, nem
abban az értelemben vagyunk - Magyarokunk meg az
Nagyságok addig en le illet.

Zolnai Váti lañonok Igen is, Papista Papok voltak azok is
de a Vallás disturbiumai miatt muszáj volt nekik aprobálni.

Fekete. Olvassát el Tek. Statuok az Instructiokut, majd
mindenúgy az salólyuk on, hogy a Vallás dga a Bécsi
és Linzi Sacificatiók pmi tractatassék, a kytól en esse
állók, és valaki arról recedál, nem igaz haraf: Vivat!!!

Ekkor az Instructiót fel olvastattak, és ugyan csak kevesek
nem találtatott a Bécsi és Linzi Sacificatiók, a többelbe
pedig nagyobb része a volt, hogy valaki a Bécsi és Linzi
Sacificatiók ellen áll, és a Püspökök Vallása ellen valami indít
az Orzól az pambivessék ki üressék.

Marjány lám hiszen min Vagyje Gyüleésin on voltak a Pa.
pok, seha

Bajok tehát miert nem contradicáltak?
Kende Váradi Canonok Országam en, és akkor se confecti.
álam, hanem contradicálta.

Büdy En a Vgye Gyűlésen jelen voltam, és en körsem is
az Ur körös táká Váradi Vige Isrány Ur últ, meg
se hallottam, hogy contradicált volna.

Domolos. Tek. Statuok. Deputaó rendeltesen a Diplo.
manak hi dolgorávará, mert vi a lirculis gyűlésen
solraig végefödik el. és forann vagynak a kik bepi.
dintek is halgatják a Stafia pg Dísbe hiuntelen jár.
Deputaó rendelkeven ott volt Isabrástky Ur is.

Lubi Tek. Statuok. a Deputaóba mn Vgyéből egy Obli.
gatus jelen legyen, a Cenus pedig minogy halgát
halogató, és a háraú is somos kerey innen kirefesszen.

Isabrástky Eki protestálunk, ti a Deputaóból hi n maradhat.
Mariály A' Deputaó Actái referáltatni fognak és ak.
kor a Cenus is ha meghalgatja, reflexiót tehet reája.
's contradicáltak, de most ilyen véfreg. - Tantum.

L. M. Magyar Ország Apostoli Fels. Ke.
rályne Erzsébetnek Fels. Maria Theresianak
Levele Melioságos Barkóczy Ferentz Urhoz
Magyar Ország Hercegéhez és Primásához
Tiszteendő Hertzeg Kedves Hivem!

Midőm leguóljára, az elméds Hivveit innepel elön
elemmech fojásat vizsgálnam, mellyet szoktam is.
lekedni mn esztendőben az öölödön elmémben: valyon
ezideig, a mi igaz hitintnek sejejesében nem repte,
sebbenn folyó e a doloz mē a mi kellet volna? Előttöm
tudva.

Előnem tudva vagyom e' nagy dolgban való igykeresed
 és fogalmatoságod; azért elmémnek gondolatit kívántam
 elődd lefedetni; bízván hogy ebben tanácsoddal segítesz
 hogy ha valami a' miúgy esztendőben Magyar Ország és
 miúgy hívtatásán általán szélességem szerint megélek.
 Sőt fog hadnálmi leltem esendőségére, erről való kegyes
 és óros értelmű. melyet ohajva várok, és Császári Királyi
 Kezgyelmeimmel maradok. Maria Theresia mt.

Egy olyan válaszoló levele a' Prímásnak, a' Csá-
szárnéhoz, a' mellyben azt akarja mutatni hogy
egy Császári nem köteles arra hogy Birtokalmába
a' Protestánsokat megpenvedje, és azok ne üldözve.

Feljegednek tulajdon kezevel írott levelet, melyet
 a' Huszvári esküszöveg meg előző Isteni Nyimoltsónak tar-
 totk aláíratos hírtelével csóroltam. Meg esmertem abbann
 az Isteni hit, melly kegyes lelket magános helyre veréven
 fivére ható répen felindította. Imádkozom Feljeged' Feljeged
 Maria hömél az Isteni gondviselésnek atyai munkáját. Birt-
 vast próllor tehát az én esztendőmmek, noha por és hamu va,
 gyok. mert nem felhetek, hogy az Isteni tanúbizonyosságban a'
 Királyné előir megfrigyemülék. ama reveseres jaji kelene
 fejemre varnom ha valamű ez úttal eltitkolnék. -

Ha ugyan Feljeged életnek magános folyását gátlom
 stárol legyem a' hírelredés meg kell vallanom, hi a' keresztjen
 hitnek, szeretetnek, anokat a' példait látom Feljegedben melyek
 a' leg jobbak; de még is fégyennel keveslemissem elbo.
 nitam mindem atyáimelen vagyok pösolajára Feljegednek
 válapotni, hogy a' Magyar Országi Acaatholikusok Protest.
 tanfok; banjának mojjában revesebben folyt a' dolg min
 kelene volna folyom; pedig erék az acaatholikusok, igen for és
 nagy

sok és nagy feberet ejtettek sok Catholicusoknak jiverek
 a mellyeket ezek csak elhíholnak. Noha pedig mind
 en, mind más his jobbágyi Felségednek elhístitk az
 hogy az eretneséget meg jória'sábau való Junya
 Sága Felségednek. So anyai indítáival van öfve kap
 asolva és itörrik Felséged minden üldözésektől de gon
 dolja meg csak az Felséged, hogy a maga tulajdon ei
 telméről és hándekairól is hamar kell adni, a melyeket
 jörnek talalt ugyan, de utag peremü feleledni nem merre.

En ugyan mitor gondoltodom a magunk és ele
 nik idejéről, valójába felet hogy a Magyar ar Roona
 nak felvételestől fogva minden veszedelmek és bajok
 lyekies az Auszrai. Ha jenyvedes az Eretneket voltak
 az okai, mere eret haborgattak az Ország a Jöröt és
 mások által a hitet az ő általmazásonra hirtak az Ország.

Noha jg Felséged, diszesseges Praedecessorainak nyom
 dolit követse is, m a az Ország Peneségben lévő Jmnek
 nem nagy megbánásodásával követ és jenyvedés i brio,
 dalmába arolat az új valla'sokat mellyek mi ifya
 eretneséget, mi bünöbök kiülö armjai, a lyeknek kö
 vetői minde a hit az Jm leteleben imádjuk balványimá
 dotts tartanak, hirtnek Bajaik bennitüket jfoltak és
 eggyügyü alaválóinkat minden módon fölkünl idegenité
 ni akarják, és imé meg is az ilyen dögletes dndöb
 lathetvük fel nem forgattak, hanem meg a bürgoság
 talan Catholicusok által általmaztatnak is.

Miner előre pedig elő adnam értelemes a Felsé
 ged jent, és idvességes hánderának könnyebb módal le,
 hese végben vutere, előre meg kell nétem Felséged jivei
 erőfeszítem, aróbb a hideg Politikusokat közzé ellen mellyet
 az ifjem veséjnek magyai meg akarják akadályoztatni.

Szának nevére ezen eszemben e követelendők: -

- 1° Mivel Karunk Törvényei az új vallásnakat tolerálja,
- a Magyar Ország Királyneja Jedig magát Koronájába
- idején esküvéssel kötelei magát a Vénység megtartására:
- tehát ő és a Vénység perent tolerálni elpromyvedni fűrt ség.

2° A Protestánsok jussai a Dicasteriumok által megproi-
tatvan, süntelen panaszolodni s süntelen fogaradjak Udvarnál.

3° Ere a Jobbágyi panaszolodások meg, ha meg nem találma,
nár egyfelmé halgattatni part itélre is adodna alkalmatosság.

4° Ha a Protestánsok üldözötnek a Romjé Protestáns
Széjedelméről is tarthatunk. Erekre eredei felelem:

I^o. Ha a jó lelki Catholicusoktól volna úgy nyere
perinté volna; de in hitelenség járval van dolog, ehetet u
ellett iga kereftjenesetbe rell semmink. de hogy? eröclis
ha más képpem nem lehet. Hiszen a jó lelki Catholicus
elöt minden eretneség csak olyan bün mit a lopás, öléis,
karomlás, Mar mikor a Catholicusok azt fogadják hogy az
Catholicus Protestánsokat elüink tolerálják er csak er
teszi hogy aert tolerálják mert vagy fűrt ség, vagy nagobb
gonosz követelése az el nem tirtsebbel, úgy de az nem fogar,
sák, hogy kúrsinyiák spamokai, vagy dissebbitik. Meg aert
h a Magyar Orz. Királyneja ama köteleze magát hogy az új
vallásról a dot Vénységét megtartja, erel ama is köteleze
magat, hogy boldogabb ido követkerven vagy megproiya,
vagy egezzem elöri. Sem a Cemus, sem a Gapi nem, sem
a király nem felhet tehát semmit az acatholicusok meg
proiásábanu vagy elnyomásábanu való request gondolkásah
jön proffan kötelezetik ha eredei Catholic magyararunk.

2°. A Toleralialis Vénység nem köteht meg a
Királynehat kereit, h az jobban meg ne proissa ha ma
felelem

186

felelem nélkül meg eshetik. Valahányszor a.o. a Prote-
stanszok valami Infantiajok érterik a Fels. Udvarhoz az
szemesen meg hányják veszik, hogy t.i.: nem kemér é
oltyak, a lyékes nélkül veszedelmes volna meg adni; ha
ostán meg tagadnak kívánságaitak vizsgálják meg hogy
erős valami megháborodástól. Tenebonától nem lehet-e kéni?
ha erék így fognak törzenni; akár mennyiben merék. Ne
Zelleget vállalni; h. m. n. o. kéreseik és panaszaitk rövid
ido múlva compevaltatnak. Mithogy pedig a Vallás dgaat
a Fels. Udvar egészen magának tartotta; kötelezhet a
Földes Udvar is hogy a magyar jószágaitban egyetül
az igaz Catholicus vallás terjesztik.

III. Ha elhiszük az hogy az erénekhez a lélek
nyavalyája; fel sem kell vennünk az ilyen beteged
sírásaitak disgustusaitak. Az orvosok soha sem használ
hatnak változást nem csinál a betegben. Az Acatholicusok
már az ilyen kedvelenségekben járhatnak part idejől
nem kell félni az Orvost. Ugyan is nálunk az eréneket
se nem hatalmasabbak se nem fransabbak, arombz a Ma-
gistratusok jobbatára mind Catholicusokból vagynak, a
Protestansok körül ecce! Isal egy sines a ki most feje és
verere lehetne a Tenebonától, m. n. eró a Catholicusoknál van.
Azért nem bányá tehát Zelleget az Acatholicusokat, h
fel a tárvadástól? er illelen a Klyi mellosághoz
csak erős is erővel arombz kellene tehát lenni hogy
az ilyen felelmes jobbágyok v. levelezet, v. eliorölyenek.

IV. Vagy arról fel Zelleget hogy az idegen Zszi
delmezes magára haragjára er által. Már eddig a Muszka
anglus és Oroszai Udvarok öt kövák meg a Zelleget
hírfegibe? Isal bizony ellenzik az Zelleget mellosággal
hogy

hogy azért nem mer valamely jó dolog fogni, mert a
külső fejedelmektől fél; innet az is következik, te
tehát felséged nem szereti úgy a maga vallását, mint
ereik a magokéi. - Elhalgatom pedig meg azt is, hogy
többnyire a fenlétől aarcholokusoktól van vjbeli buzz. ghuil.

Éz en értelmem szerint tehát már, a királyi felség
nem szak maga, hm meg a Civilis Magistratus által
is kempertetheti alattvalóit arra, hogy nem Felelygő Judo.
manys hm igaz vallás hírdető Bajornak tanításra hal,
gafsanak; mert hiába vetik a jó magok a rossz földre.
Es a rossz magok a jó földre, a konkolys, tövissel kell
elébb ki fedni és, az anokat hirtetgető kereset kell meg a,
hadályoztatni; ha a.o. meg nem kiffelbizük a hamis Ja,
nitokat, az igaz Bajtornak tanításaitól keves haszn
veszünk. A döjleleses Indomány Cathedraut tehát felsor.
gatni, anornak hírdetőit, követőit kevesíteni, nem annyi,
va a Bajornak, mint a Föld Fejedelminek hatalmorbá
vagyon. Ha már erék szerint feleketekik felséged, mind leh.
ki észereve vadolástól mind a világi karkoztató gondola.
tól ment lehet, és várhatja hogy halála után a anok köire
a kenter köire pámlaltatik, melyek köire dijsőfőgefenn
elbunyit felséged Braedecyoni tündörlenek. Jarkozt

LXVII^{idit} A Hon és Gloska re.

nebonajának kezdete, és némely környül állá
sai melly történt 1784. November hónapban

Vagyon Erdelynek egy nagy hegyes Tartomány,
nya, melly a Bihar Harasztal és a Banátusal hatá
völödit, és kiserjed a Bihar Harasztól fogva a Joroskan

(Harasztal)

188.
havasodig, a Banátustól pedig Starpek vidékéig
Máramaros mellyéig. Oly nagy ropant hegyes
Tartomány ez hogy Erdőnek többet mint 400000
teker, és többnyire havasból és erdőből áll.
Azon hegyes Tartományban a Galamai Domini,
vagy való Galutban sok Sobbagy Oláh családok
Arde Körön volt egy Urői Nyitola nevű Fiscalis
Sobbagy Oláh, ki tolvaj ságaról haramiaiskodással
esmeretes volt, és a Kormányzat gyarorta meg,
részen jelesen tudni dandni, onnan Horának vagy
Storjának az eneresnek, vagy jó dandónak neve
tesett, minthogy hora Oláh eneltős téren. Er a hora
reueretes sok excessusaiért er elon H vagy S, sztem,
dövel halálra volt sententiárva, de onnan külonös
viaton modaton kistabadulván a felsőges Udval
hoz, Jósefhez folyamodon semélyesen a gratiaért, de
minten igéretei mellet se nyertkewén meg a grat
igérete hogy a judicium elibe fog maga illam az
executio éraus, - aromba desperálván neki biszult és
aroton a Sivaraq hegyeten lakó Vad Oláhokat feltár
Zastvan kompmiat formák és anal hitogene el y
Oláhokas, hogy ő Beiser kéjser jarta meg, és a Sasai
arere arere neki gratia hogy az Oláhokas magamél,
le ferdén, ronsának Erdely és magyar Orszá, és
on a Nemesfetes Urakat, a kik nagyon elhúieék gózat
és sentinék se akarnak engedelmess kedni tanítsak
meg, és ha ellent állának öljék predályák vor Ar egy
gyügyü bódogsalau Oláhjáq mind addig reitelredes
ebbenn mig erj arany reterfere nem mutatou nétiak
a tyról

189.
a'lyről azt mondotta hogy ő is annal Jósef Csáford
előre megajándékozta, sőt maga is a fülkéség ügyé-
rűkkel, és tanattal segitoni fogja. Prolocate
meg Hora az Oláhok élön egy arany betűkkel írt Or,
mális is, és annal boszantotta fél azt a vad nemesség
hogy a Csáford o' általa akarja eltörteni a jobb agyagot
mivel az Urak mindég elduggaták meg az erről szóló
leveletet. Utóházi meg ide járult az his hogy a múlt
nyáron a Barab Oláhokat is conscribáltak, Fejérvár,
rasiu Transylvania: írták és nagy részen katonákt
akartak adni. Er tehát Erdelyben nagy larmát csinált
mivel hi fult hogy a conscriptio nem ő felsége jóvalan
jából esen. Ezen a parafiság feltűndülve és ezt is
a Nemesség és Urak factiojának gondolván, Horát ve,
kerének válatnya és egy néhány száron ultima Octobris
be tőnek Zárad Vgyében. Itt a Vgye Lityei Revés erő,
vel néhél memek, Körtety nevi faluban tollot mind
le vágattatnak. 10 Novembris felene nagyra papondvai
és nagyobb része az Oláh ságnak meltejek alvan Zárad
és Hunyad Vgyének nagy része, olly irtoztató seppen sup
hiját mint a febes tüz és irgalom nélkül ötnék vagnak
Circa 9am Novembris 10 le járvan a hegyről Károly
Fejérvár fele a Maros mellet for hely segeter Réprethe,
setlen gonofsággal gyullolnak egernek, és 2 egész herek
alau olly ifronyi dőket felekedtek hogy kinem lehet táni
Válatkol isak nemes erő Jóltes Urak sőt Magyar is
találtak irgalmaslanul, külömb külömb fele irtoztató ha,
látnak nemivel végezik ki; boszokat puska agyabral
agyon verék, vas villábrak kérszül járriak, késebrak fel
hajoz

felhajogatták, fejükkel öfve vagdalták, és elevenen
 eltemették, virben fojtogatták. Hirtelen segedelem nem
 érkezhetvén. 140 Nagy Uraknál többet felkötözték.
 Egész Városokat Falukat Templomokat kiragadták, a. u.
 felgyújtották. Egy jóval a Pogány ilyen irigyságot dol-
 gokat is nem felekedem miné is a durva gyilkos nép.
 Volt még Horának egy Jó Kapuánnya is Gloska
 Junon nevű és Dúrr nevű. Láttam az Orz en a re-
 teneses Lendülest Kashmar Bereg Ung Marmaros
 de Vgyében a Nemesség elő áll mig Killyi fejűség
 érkezhete, de ezek ennek a temérdek népnek melly is
 szinte 60,000 somarú paprodou mar és más öle va-
 gon neki nem mernek menni. De 3, 4 hetek múlva elő
 érkezvén a regularis Katonaság egy nagy hegyre pon-
 totta Horát füstöl, a' ki már meg is akart koronáztatni
 és egy néhány Nagy Uraságobb Leányával is Gloskával.
 Hora tehát írta az Urának hogy ha neki grát kének
 a Killyinál a Leányaitat vissza adja, ha jő nem, tehát
 mind fel darabolattya. Erre ugyan ígérték magokat az
 Urak, de vea nem mehettek. Hora tehát is Gloska le-
 vesztvén min eriseget, midőm látta h minos is a' ja,
 Dúláfra agyon Darabolatta azon a' aslanokat, de
 csak ugyan elevenen még is mind a' kesseu elfoga-
 tattak és Fejér Vania viessenek; Jarsaik meg négye-
 delenek, kesseu jő Gloskával vas koporsóba temenek
 és vas korona a' fejekbe, és a' vas koporsó alá ny va,
 kassatán reneseses Ringások usain porolba költözték.
 Temérdek volt az arany, drágaféj feny, fejjvel és más
 jószágok erevnel a' hungus vagadójnal. —

Flora be, a hagyományok

190.

Émind Horának mind pedig Roskának jéles epigraphai.
mor uti Uj Jordai Credit J. Gyöngyösi János Uti Erdelyb.
Vide mindenes Gyűjtemény pagf. -

A Flora Crimereröl, mely neki tulajdonításou
és a melly egy hármias arany kerék, egy Riv, kandál
alsal ütve vala, és a mellyen Uyen Oláh inscriptiovi
Trara plindse si pletyefstye, araz Flora ifik és nyugfik,
az ög pedig fir és büsiul vagy lahol illy veset uti Gyöngyösi
Egy buta Jobbagyos nevr el- Trimerre hi vágou
Crimerre fej; de marit Nemtelen állat ex Uti.
Pölgai kantáron veretett egy tunya Stamaron
Melly fremetenn tekered Bársonyi zifra nyereg
Hes is egy Florat s: disznonak arany percz órá
Illy fejedelmi kerék; Tedd be! ne lojád el er.
Primi pogány, veszeti dühös eb, ne viselty te keresztet
Prer ez, melly egy eber Oh be nem illet eber.
Kard, fir fem kelnek helyes in, bronyára viselnek
Kardos az egy Nemesek, Ervet az eidemesek.
Hogy ha hegyes kelless vala nyárs Jobbagyhoz ez illet
A hi kerével Urát Igy öli 's iffa torat.
Vagy ha kifens éles tevéen bárd is vala fiéles
Teged oh te csaló fel darabolni való.
Majd keretes furnak mitron illy Crimeres Urnak
Just tarhat éher is, Tolvaji zimer ez is.
Illy is er három nosza mond brony e vala parom
Crimerenil ezt emelem Majd be potolba velem.
Flora forat birtal 's borozal mitol oh hana fiatal
Riv se, mi mar önülünk álj te, mi fiékes ülünk.
Haboni indivan, nyugfol vala, ma nyomon isan
Nyugfunt mar mi, te kez kin mühelye hi mez.
Bösz

192.
Doffriüdat meried, lakolank, firetenk; de nem erted
Mar te lahol, 's tyces, Tromfal azotra firefs.
Mennyei felségnek firetenk, te szupan azak az egnek
Ostora, karja halál horni; kezébe valál.
Emit vihétel végbeni valamennyit akarok az égen
Ammyi; arett errel Dui mire kerbedezel
Yidul az ég, a' bünt sebesen fenyitö" harag elüri
Ho' jöve: szabja romoly; Sol' seju' Szábel omoly
Eddig ivál vig tust, erusan fogod erüi Pilátusi
Gloria komor vassoran Szibrosol' attya forann.
Ulvárokat foszál fremeken szupa könyvet orossál
Tortig ivál bott, veri Jüd meg skáddol erott
Nyomsatod el jajjal, valamit meg ivál se kapajjal
Dad köpönünk, teh' mar a' koki seke pokar
Csak szepü tüz fenyed buborék vala szalpa reményed
Kics' heti jó nyugalom ledz örök aggodalom.
Ho' tetejénn vátat szentiel az ugotka sa partad
Földig aronnal szel, veszsz el örökre te kevelj!!

LXVIII., Manifestum illud Josephi planum
quo Linguam Germanicam in ditionibus suis
inferre conabatur, de quoque Ungari querebantur.

Excelsissimi Illustrissimi ac Rever. Dni Epi!
Ufus in cunctis negotiis Linguae mortuae qualis est
Latina satis indicat, Nationem nond certam luminis
gradum assecutam fuisse; cum tacitum de eo prebeat
testimonium, qd' aut natio sua ordinaria lingua desit
atq; aut in eadem, nullus popularium legere aut scribere
sciat, ac qui n' nisi docti qui latinis studiis operam na-
varunt, unice in statu sine suis scripto exprimendi cog-
taentes

Cogitationes, quoniam uno, quod ipsa natio in tali lingua re,
gati ac iudicia accipiat quam ipsa ne quid intelligat. -
Clarum de hoc pethibet testimonium id, quod apud cultas Eu-
ropae nationes Latinum idioma a negotiis exules, illudq
unice adhuc in Hungaria partibusq ei adnexis, Magna item
Transylvaniae Principatu ac Polonia suata priscam sedem retinet.

Si Hungara Vernacula in eod Hungariae Regno partibusq
illi adnexis Magna item Transylvaniae Partu communis
foret, posset tunc illius usus fieri etiam in publicis nego-
tiis pertractandis; ast notam est Dacanicam Illyricam
cum multiplicibus illius dialectis item Valachicam adeo
perinde in usu esse, ut Hungarica pro communi lingua ha-
beri omnino nequeat. Nullum proinde idioma ad huc
quo alioquin ipsa Monarchia in cunctis Militariibus
et minus ac politicis negotiis utitur pro gerendis negotiis
deliqui poterit. - Quanta inde in commune, bona dimanent
commoda, si in eadem Monarchia non nisi unum vigeat idio-
ma atq in illo solo negotia expediantur; quanto pere cuncta
totius Monarchiae pars archius invicem connectantur, pa-
cile quisq perspiciet, atq ubertim Gallicae Anglicae ac Rus-
sicae Nationum exemplis convincet. Quam primum ipsi hinc
Genti Hungaricae proficuum futurum est si tempus suum
tot vernaculis quae in Regno usitatae si addiscendis
haud contemere debeat. Momentum itaq illud quo praestitum
hunc sibi pro gloria ipsius nationis totiesq adeo Monarchiae
scopum S. Mariae asequi valeat nunc iam advenisse rata
Sequentia benigne constituit quippe ut.

1o Penes Cancellariam Regiam Styriae Transylviae aulicam
inde a 1a Novembrio ai 1784 cuncta negotia exceptis iudiciis
quae adhuc per unius Anni curriculum Latino idiomate tra-
ctantur

194.

tractari poterunt non nisi lingua Germanica pertra-
ctentur. Atq; eam in hac lingua cunctae ad Provin-
cialia Dicasteria et eandem Cancellariam fiant expeditione
Comitatus vō negotia usq; 1^a Novembrio ai 1785 latina lingua
convenienti. Hinc penes Cancellariam Austriacā inde ab in-
Cato termino omnia mirabilia Germanico sermone acceptabunt.

2^a. Aeq; a 1^a Novembri 1784 cuncta Regni Hungariae
Provincialia primum ei adnexarum Dicasteria negotia penes
eamdem occurrentia perinde Germanico idiomate in ipso gremio
pertractabunt. ut et resolutiones et relationes Regiae veni-
ent. Expeditiones aut; ad subalternas jurisdictiones di-
mittenda hoc ad latine tum finiri et Sive Math. eam via mitti.

3^a. Et 1^a Nov 1785 cuncti Comitatus liberae regiae
Civitas distinctus eam separatas portas habentes, cuncta
asem subalterna laeualia officia universa sua negotia
lingua Germanica tractare ac in hac tam relationes suis
Instantibus Lemphas omnesq; correspondencias clarare de-
bebunt. Quemadmodum eam Cancellaria Regiae sic dictum est;
at spatio duot annot universas omnes Literas, Patentes,
Germanico idiomate faciant. —

4^a. Post spatium trium annot cuncta iudicia Dic-
asteria et fora, occurrentes apud eadem processus in iudi-
cationibus Germanico idiomate pertractent, atq; eam Advocati
in hoc idiomate allegationes suas faciant. Ut terminus
hic pro ratione cumstantia altissimo loco suo typē re-
presentent. aliena nō erit S. Math. leges tū possunt
in latina lingua permanere, cum alioquin advocatos
et Iudices hanc linguam loqui oporteat.

5^a. Deinceps nemo officio dignum in Dicasterio
Comitatibus aut linea Ecclesiastica admoveat aut illud adiji-
sci poterit qui non Germanice lingua Germano si qd penes
Dicasterio

Diastena a dato presentium, penes Cottum post unius
Anni curriculum in minoribus autem Ecclesiasticis esse,
cularibus officiis post 3. annos illibate observant erit.
Ac ideo a 1^a Nov^{bris} 1785. nemo qui linguam Imeam non
colleat ad ulla officia capat sit, eam Magistratu alia. -

Co. In ipsis Regni Diebus usum lingua Ser. introdu-
ci ac illam pro tractandis negotiis constitui volumus;
quare, post biennium nullus Deputatus committatur, qui lin-
quam Germanicam haud sciat.

Yo. Inde a 1^a Nov^{bris} 1785 nullus juvenum ad Latinas
Scholas admittatur qui Germanice legere et scribere sciat.
licetum ad Scholas dirigendas qualis methodus requi-
ratur statim indicabitur. - Haec itaq est positiva Suae M^{ajestatis}
et post maturam deliberationem acceptanda resolutio. Consi-
lium hoc n^{on} ea mente iniit ut nationales linguas exsti-
patum eat sive ut varie in Regno Hungariae Provinciis
que ad huc degentes nationes usum nativi sui sermonis
deponant, atq alium condiscant, neq vero ut privatae Alt-
tissimae subserviant commoditati, verum unice eo tenore
haec ordinatio altissima regia, ut iis qui gerendis publicis
negotiis se se consecrant in grammaticis eam notationibus u-
sum faciant, et loco linguae Latinae suventus hanc dicat.

Hanc prout Altissimam Ordinationem regiam, Consilium
hoc docum^{entum} Regium de benigno fusu regio Excellentis
Vestris praesentabit, ea cum intimatione ut omnes Conatus
et studia eo convertere velitis, quo benigna haec ordinatio
regia desideratum effectum indubie sortiat.

De studiis vero brevis haec Summaria decerni.

1° Universitas Regia Budensis Bestinum transferat cum tri-
bus suis Juridica Medica et Physica facultatibus, Quae vero

non nisi in iis deinceps essent locis ubi Seminaria
Generalia superi. Interea tamen omnes Doctoratus, et Di-
plomata de Universitate Pestienf. expediri poterunt.

2° Studia Regia deinceps, non nisi in duobus locis
Posonii, Agrae, nec non Zagrabie: ubiq. cum 10 Professo-
ribus doceant; tunc Professores Caesari qui iam actu ex-
stant et Decretis Regis provis. s^o per Concursum invi-
tanti, et maxime idonei deliguntur.

3°. In Universitatibus, item in locis maioribus
ubi altiora tractantur studia omnium tolerationem reli-
gionum studiosi admittunt, et Professores pro Juridica
Medica et Physica Facultatibus e N. religionum indivi-
duis sine discrimine eligunt; ut eam Professores in
Scholis suis Debrecini S. Gatalini Posonii Soproni
Eperjesini, excepto unico Theologio studio Professores
Catholicos a Cathedris arce ne teneant, quia potius
in cum aliis etiam illorum Scholis studiosi eam Catholice
discere queant et ad Cathedras admoveantur.

4° Praeterea omnes domus ubi huc dum studiosi
habebant in collegiis suprimunt, et obtrigens pro
Juvenum sustentatione stipendium ordinabit.

5° Cum in regno Hungariae, sibusq. aduersis huc
et nunc 1200 Clerici requirant, hinc pro his Semina-
rium gente Posonii et Agrae, ea ratione benigne instituit
S. Matias, ut in priore quidem vacua arte regio cum
adiacentibus illi aedificiis pro superioritate huius Semi-
narii item 10 Professoribus et tot Nro Clericis quot illa
capiet agrae v^o pro residuis Clericis et illorum superio-
ribus et 10 Professoribus aedificium pro uniusque destina-
tum accomodet. Datum et Consilio Locum. Regis Hun-
gariae Posonii 14 Junii 1784

Chris. Nink
Franc. C. Kierles
Johan Mihalkovics
Ignatus Nagy Episc. 2

197.

Litterae Intimatium, Collegium spectans pro
ratione collectarum et Supplicationum stu-
diorum emanatum Consilii di 1782.

Illustrissimi et clari sunt benigni Tolerantialis De.
Crete die 29^{ae} Octobr 1781 circulariter publicati; cuius sum.
cti N^o ad calcem tenores id per expressum praescriben.
tes: ut quaeris collectae, seu per Studiosos acatholicos
seu alia quaecumq; de ead instituenta ultro q; fereris.
sine prohibeant. Et si quidem alio etiam sub 26°
Martii 1782 aeq; publicato benigno mandato lesarco
regio puncto 2° A, diserte et iam expressit: quid
quid aliis huius, quam pro exsternis oratoris Scholij,
ubi eadem admittae fuerit pro dotatione, nem V^ostrum,
honorum et Magistrorum a contribuentibus quoquo mo.
do collecta fuerit, id omne generatim sub hinc vetitas
collectarum venire; atq; vel hinc abunde pateat sub,
fidia et Eleemosynas per Studiosos sive acatholicos
Jogatos, quacumq; causa emitti solitas collectas
sub Classem veterarum collectarum omnino cadere.

Alit hoc ipsum praescriptis Dr. Vespris ad earum
sub 24 Septbris isthuc claratas literas rescribendum,
eisdemq; una committendum dicit hoc Consilium de,
quum, quatenus semet, praescriptis benignis Normalib;
clade, et absq; formandis superfluis questionibus con.
formare neq; his quoquo modo per quemcumq; contrave.
niat sedulo invigilare noverit. Datum et Cons. Regf

Litterae Aliquid de Lise Clar. Oni Petri Belzei.

Cum dis inter R. D. Petrum Belzei Pastorem De.
brevensem et S. D. Ludovicum Dombros fiduciam pri.
marum variis modis agitata, ita composita esse vide.
reth.

1788
videretur, ut Superintendentia Debrecinensis de-
terminaverit, Domino Petro Bélyei loco, & cathedra
cedendum esse; Ille Bélyei recurrit ad Aug. Impera-
torem, Josephum pprimum a quo ad Spect. Dnum Congrat.
Praesidem Tabulae Diocesanae Debrecinensis hanc
benignam accepit resolutionem 1784 mense Novembri:
Spectabilis Domine!

circa Infraam Petri Bélyei a Junctione ministeriali
Steluzon. Debrecinensi amot; sui repositionem et dam-
norum restitutionem presentis, actis Investigabilibus Dni
Vestrae, velut hoc sine per S. Matrem Clementi delega-
tae horum submissis, et ab tunc altissimo loco relatis
uberiter expensis & combinatis, si quid in hoc objecto
indebitus et praeposterus agendi modus in comperto
foret, et neq. Naeri amoto Bélyei imputati comproba-
rent, quin vno hinc quaeriam passio evereti; S. Mater
Clementi resolvere dignata est, ut praementionatus D.
Bélyei praehabita sine rationi in integrum reponati
usq. dum annue Ministrat. vocacionis aut dimissionis
suae adveniret. salva eo tum Juratoribus vocacionis aut
dimissionis facultate, que tamen sufficientibus et merito-
riis suffulta sit rationibus amotionis locam Practuali
Dislocatoria sede legitimandis viaq. appellatae pro re-
nata per Superintendam revidendae. Quod autem deno-
tatos proventus et expensas in hiem hanc atq. recur-
sus ad procurandam et administrandam sibi infraam
factas attinet, cum his Primores per illegitimum
et absq. sufficientibus et meritoris rationibus eiusd.
amotioni eam adenni ipsa aequitas exposci ut que
madmod. fore expositi proventus usq. diem benigni respici

rescripti regii sub II° Aprilis 1783 in facie loci
 publicati, ita etiam praetactae expensae coram ante
 lata Vestra eruenae et liquidandae inuicem huic
 ministro per Primores seu Curatores eade huic vobis
 lito bonificenti, prout et ipsi Vestrae hoc in merito
 de benigno jussu regio inquirenti et operanti compe,
 tentia diurna exsoluantur. Demum utraq pars, Tractu,
 alio quippe & Superintendialis in agendis et obser,
 vanti, debitam ordinem fovendam item mutua co,
 intelligentiam et pacem invient. Curatores aut Ecclie
 in tractandis his et similibus amovendum minist
 negotiis non arbitrar, sed post habitis sufficientibz
 et mentiois rationibus coram praerogatis primae
 instantiae et super revisione foris legitimandis,
 observato deinceps legitimo ordine agant. Praeterea
 etiam Superiori iudicatis ad versus Sedem Tractuaem
 liti penitus supersedere debeat.

Hinc itaq B. resolutionem la sares regiam ante
 memorata Vestrae De benigno jussu regio intimat
 consilium hoc regium ut ad procurandum pmissor esse,
 cum indilate procedat et ante electionem eca qualiti
 instruendas bonificaciones et duinorum solutiones per
 quos in specie et quanta in summa praestandos horum
 relationem praestare et ab ulteriori resolutione ppolari
 noverit Datum ex consilio loc. regio 1784 Si. Regi. Inf.
L. tit. Intimatum consilii ad Pastores Refor,
matos Ecclesiarum Helveticarum, Pentestienis
et Kallorienis quod Obsecraciones a munere baptismi
arcendas etiam post admonitionem regiam voluerint.

Relatum est Nobis a parte Diocesis Vahien-
sis, excessus tantos iam esse Barochorum reformatos
ut Barochus Kalorienfis Erentensienfis et Vafarthely-
enfis Obstretices in casu necessitatis a baptismo
infantum etiam arcerent, et hucdum eam pertinaci-
ter huic malo famulo inhererent quod solum baptis-
mus vel in casu eam necessitatis dimpe debeat.

Cum a hoc admisso maximum animabus aeternae
damnationis immineret discrimen, idq benignis resolu-
tionibus cupes signanti a Consilio expeditis adversari.

Hinc Consilium hoc Regium Ordo vestris in-
firmandum esse ducit, et tam Obstretices admonere ut
in casu necessitatis infantes baptisem, nolentes vero et
ignorantes Obstretices amoveant officio; tam Praedi-
cantes corripere, et omnes Ecclesiarum vicarias edocere
ut huic observantiae sedulo obedire non intermittant.
Quare ne infuturum quod innocentes tam Catholici quam
Acaatholici ex damnabilibus his praedicatorum dictis
discrimen salutis aeternae subirent Clementi vobis Mag-
nae ut praeelegatae benigne resolutiones renoventur
et apud omnes Magistratus vicarum circulariter publi-
centur; Praedicantes vero ad accuratius dehinc obser-
vandas benignas resolutiones sub pena amotionis
seno commoneantur.

Quare Consilium hoc Regium Seno intimat ut
haec resolutiones publicentur observentur Comibus iniquis
omnibus, quin praeterea universis Acaatholicis Obstreticibus
quod in casu necessitatis infantibus eam baptismatis
Sacramentum conferre non intermittant praecipitur. Datum
et Consilio Regio Locum mentis Hungar. Bosonii 1709
Micol. Galffy

201.

L. XLI^{um} Repraesentatio humillima
Protestantium et aliique Confessioni addictorum
ad Josephum II^{um} Imperatorem.

Augustissime & Rex Apostolicæ

Quam sperem de Matris Vestrae dominatione cum omnis Europa, tum vel maxime populi Matris Vestrae imperio subjecti conceperant; nequaquam salicet admissuram Matrem Vestram ut sub Imperio suo Alnis amor iustitiae amorem exstinguat, illam Matris Vestrae benigno edicto suo in negotio Alnis die 20^a Octobris 1780. edicto gratia omnium subditorum suorum exultatione confirmari.

Quare nos ~~et~~ qui nuper messissimie animisq; longo calamitatum sensu attritis iam pene et concidentibus ad imperium illud Matris Vestrae sibiq; confans iustitiae studium, vel ut unicum spei nostrae ancoram confugeramus, fidelisq; furum et iniuriarum nostrarum expositione anni, Matris Vestrae ad commiserationem populi iuribus suis nulla culpa privati sollicitavimus; assumus nunc demum immortales Matris Vestrae acturi gratias qd laenq; mas nostras tant ablegere, nosq; heros reddere digna, ta fuerit. cuius testatae erga nos benignitatis sensum, dici cu pi, quantum in nobis augeat tristis penitentiae miserabilissime conditionis nostrae, et illatum quibus cum a longis retro temporibus colluctabamur injuriarum recordatio. Immiscuati salicet libertas nostra religiosa cum factorum solemnissime imitorum, neq; ulla ratione no, sanctorum fidei, tum etiam legum clarissimarum et ne in dubium quid vocatarum multo minus sublatarum sanctimo, mie. Neq; tamen tantis etiam praesidiis tutam illam ab iniuriis concivium sue, nostro malo in dies magis atq; magis

17

202.
magis didicimus, ut nobis civibus, non solum iam
civitate sed illa eam que ut hinc debeat^{ur} ius passim
negatum fuerit. Cavere nimirum pacta & leges cla-
rissimae non solum ut plena ubiq; religio exercit^{ur},
quae cum eo conjuncta est Scholarum constituendarum
libertas esset; Sed etiam nos ad omnia publica maiora
et minora officia, nullo interposito religionis discrimine
admittamur. Sed parum hoc aut nihil nobis profuere;
cum non obstante hac legum et pactor^{um} provisione exercitio
Suis passim subito sublata^{st.}; scholas autem penitus ere-
ctas et fundationibus violenti^{er} privatas; nos demiq; ipsos
qui ad ipsum eam Palatini officium et lege semper con-
didamur sepe eam electi sumus ad alia v^o officia omnia
passim adhibebamus, ab oibus honoribus publicis si pau-
cos hinc inde eosq; minores locorum Magistratus et
perimus profus^{us} exclusos sine tristis documentis experientia.

De qua gravissima evidenti furium nostrorum lesio-
ne quoties conquesti fueramus obstiterant toties laetitia
nostri adversari, obstiterant inquam ne malis nostris
contra pacta illa et leges nullum remedium poni possi-
t. imo id fecerunt ut mala iam nostra illorum arbitrio
ingravescerent, effeceruntq; ut nos non servand^{as} leges no-
stras sed ut ne quidem tolerari traeremur. Quo factum est
ut nos qui belli & pacis temporibus sociati publica plus
et melius quasi profuimus, oneribus, bonis, et ipsorum
etiam sententia Civis per praestitimus a nobis solenniter
et concipis legibus eduti esse in contemptu & dedecore
vivere, in ipsa Patria patriam frustra querere viam
deniq; morte ipsa acerbior^{em} ducere debuerimus. Hoc
erat atroxissime Domine tristis illa rerum nostrarum
facies

facies, quam Mater Vestra edicto benigno suo regio
in letiorem transmutare dignissime felicitate incepit. Quae
Matris Vestrae erga nos benignitas et si in se summa
sit et in verbo exprimendo gaudio nos affecerit, angere
tamen sensum voluptatis, quam ex illa cepimus quod
Matrem Vestram nihil in hac re arbitrio sumi, sed omnia
ad amantissimi legum Patriarum strictissimaque iustitia egisse
videamus. Audimus quid opponere illis benigne Mater
Vestrae resolutioni, quibus illa minus placeat quod Dispositio
illa Regiam auctoritatem exaltet, et ad Comitata pertineat; sed
Obiectio haec tam facile expediatur, ut vereor non sensu illi
tam, sed lucrandi summi spiritus causa obmorisse videantur.

Cum enim anno 1606 in pace Viennensi religiosis
negotia et consensu utriusque partis Catholicorum aequae Evan-
gelicorum accedente Regia tunc Imperatoris Rudolphi Imperatoris
et Regis Hungariae auctoritate sollemnissime firmis
composita; certum est pactum hoc Comitatum deliberationibus
non subesse. Cum enim Comitata et prius tunc pacis inter
Catholicos nempe & Protestantes essent, et omnia in Comitatus
pluraliter votorum vincere posse, hac ratione pactum sollem-
niter initorum fides et sacrorum iam maiori ad minus
porro violaretur. Quod iam Dalmatiam Croatiae et Sla-
voniam attinet; clarum est, quod pacem Viennensem 1606
Nunciis etiam illorum regnum Christophorus Meyanlich, illius
regnum Vice Comes et Johannes Kuitonich subscripserunt.

Unde, cum nos dicamus, quod pacis huius Tabula
Comitatum Dispositioni non sub sint, certum et clarum su-
apte est discussionem huius questionis non ad Comitata
veniri, nec ad Imperium pertinere; sed non minus certum est
Imperatorem, ut Mater Vestra est Iustitiae studiosissimumque gere-
stionem

questionem non aliter ²⁰⁴decidere potuisse quam
quod pacta, mutuo duarum partium consensu solemniter
inita per leges amplius immutari non poterunt.
Et profecto miramur vehementer quod haec non
sua proo, adeo, vel temeraria vel nova concivibus
nostris videri possit; cum tamen in vicinia nobis Germaniam
veritas omnium tum Catholicorum tum Protestantium
consensione recepta sit, quod facies religiose vestrae
sive Tabulis per Comitatus Imperiales pluralium votorum
derogari nullo modo possit. Et quibus proinde fluere
videtur ab eo, quod eam si Matias vestra non modo in
legibus illis dispensare verum illas irritas eam de
clarare in animum induisset suum, nihil tamen egisset
quod cum strictissima iustitia componi non potuisset.
eo quidem magis quod iam in facies Lipsiensis
a^o 1745 militae et 1747 Legum Codici insertae
puncta et notantur in manifestis questionibus sed
etiam in aliis quibuscumque gravaminibus ad reli-
gionem pertinentibus provisum sit, ut vel amicabile
Dominorum Regnicolarum compositione sapiantur, v. au-
toritate Suae Matris componantur.

Videmus saltem tunc quod & Divus Ferdin-
nandus 2us qui pacem inierat, et statuit, quod in
questionibus de violatis pacis inter bonas regni
eiusdem partes et ortas nullus alius iustus modus
componendi sit modus, quam aut per amicabilem com-
putationem, aut vero interveniente regis auctoritate.
Minorem auctoritatem habent Concilium privilegia
Protestantis excludentia non his, ut supra dicta sunt
et quae eam ad privilegia ista pertinent addi ad
potestatem

potest, nummodo quod de Decretorum Tripartiti Titulo,
 pro privilegium in iudicium aliorum vergens et vel
 sibi communi constitutioni sibi iudicandis iure si
 nullum, sed eam quod hanc ob eam clausula: Salvo
tamen iure alieno expediri soleant et debeant ut alio
 omnis ipsorum effectus ab illa conditione pendeat, si
 nimirum nemo privilegio illo, ius suum hexum ei
 vere dicere possit.

Petimus itaq; Clementissime Princeps gratulari
 Nos imprimis quod voluntati quanta Maiestatis Vestrae B
 resolutio nos omnes affectis, salva illa, quam Legibus
 Patriis debemus, et religiosissime semper observare conabi
 mur. reverentia nos indulgere pot. videamus. Quae
 cum ita sint tam ee Maiestatis Vestrae hanc erga nos testa,
 tam benignam grati agrosimus ut nihil amplius nobis au. den.
 possit hoc unum credendum super ee videati us Majoron.
 Vestra p. in vis eam quae non d. B. resolutione ista ut
 decisa si, expectanti bonorum iustissima sua Decisione
 satis facere, p. in vo clementi providere digneti us Be.
 magne hinc resolutioni sumo confes ubiq; honos & aucto.
 ritas, neq; patati auctoritas Vestra ut Concives nostri
 quibus hoc edictum displicere possit effectum eius seu
 tarditate publicacionis seu obtorta et a Maiestatis Vestrae
 proposito ablucente interpretaone, sine demiq; aliis etc.
 cationi eius opponendis obstraculis aut impediant aut mo.
 renti. Petimus hoc suplicis eo maiori fiducia, quominus
 dubiamus Maiestatis Vestrae, vel tunc usq; in hoc proposito
 us iustitiae studio suo viam aperire potuit, multa obsta.
 cula, quae praevindicatae aliorum opiniones et conjunctis
 p. l. m. g.

s
 u.
 ab.
 mo
 e.
 n
 eg
 d. l. aya
 ver.
 refer.
 na,
 min.
 in. hat
 au. den.
 le
 ut
 de.
 an.
 t.
 re
 tom
 man
 A.
 au
 i. lyei
 ha
 bellu
 na
 ||

plurimumque cum iis minutae artes opponere poterant, permissenda sunt, quos hoc exemplo lectiores sumus facti in con cassum esse et nullis curialibus expugnandam Matris Vestrae in eo quod iustum & aequum esse deprehendit Constantiam.

Pro qua prima iam clementer demonstrata et prima deinceps demonstranda Matris Vestrae erga nos propensione et Clementia, ut gratissimum munus nostrum publice testemur, munusque hoc benevolentiam dignum asseramus non sufficere arbitramur, nisi praestitam mandatis Vestrae obedientiam polliceri cum illum Princeps quiesq; iure suo a subditis exoscere possit. Maiori sane Mater Vestra dono digna est, maiusque nostro posterorumque nomine offerimus aequum scilicet illud veri et puri amoris omni occasione demonstrandum quod Tributi genus nec eligi, nisi ab optimis Episcopis, nec praestari nisi a paucis amore Episcopis expertis potest.

Offerimus Mater Vestrae Clementiam, quae nos, quod quoties iis opus fuerit, quis enim motum operare pro Principe recuset, cuius una cura et unum indefessum laborum scopus felicitas publica est, qui rem militarem ita instruat, ut ipsos armos moram non noscant, quin pacem diuturnam et haud dubiam concilient, qui rem civilem ita moderati ut omnes sui populi debeant quem beneficentissimum venerari, denique qui illo in rebus ad religionem pertinentibus amore et lenitate Christi Apostolorumque versati, ut nemo non possit in ipso Regem vel Apostolum agnoscere. —

Sed nolui
3

Sed volumus hic in laudes Vestrae Matthiae
 elucere ne adulari videamur; quare malumus lau-
 dum Matthiae Vestrae praedicandum curam posteritati,
 bus, quoniam vos minus suspecta fieri relinquere. Nemo
 laudes Vestros in dubium vocabit si illos cum bene-
 ficionum commemoratione conjunxerit. Credes illis non
 hunc nostra progenies sed totius Europa orbis, si
 dicitur usque aliquando talem Principem, in quo
 et in eius virtutibus, vel ipsi eam obrectatores
 si forte inveniant: nihil aliud reprehensione di-
 gnum inveniant, quam quod vix Subditos suos,
 aequaliter partitus fuerit amorem suum et benignitatem

Quod super est, nos, resq nostras benignae
 Matthiae Vestrae protectioni, veterum iurumque floris geni-
 bus commendantes, ut Numeri Supremum vitam
 Matthiae Vestrae tot populorum votis exoptatum in lon-
 gam annorum seriem protendat supplices precamur
 Vienna 28 Februarii 1782.

Curatores & Superiores Evan-
 gelicorum Regni & Helvetiae Confes-
 sionum in Hungaria.

Finis 20 Octobris 1819

L. K. M. A. 1794 erstendöbe törtent hi
res is rettenes Martenovic Josef
Coniuratioja, könyül állásosann, - hiteles
inoknak irásiból, is az Eleutioi semmel
latou Janubnak relatiojiból farduból öfve
pedegene F. S. 1820. Obann Februarius 27. 1794

van
hol
hoz
egy
ris
mi esse
meg
le draga
mba
; Köver.
herenfer.
has a
gy min:
Csafat
meg jelen:
stak
jorac
hinter
pompa:
fidat.
uprene
arstom
sen van
ettk A'
vaja au
is a lyer
ki, ed ha
snak kellet
alt volna
mak !!

fog iradni. A' Solga erejsem mindenelet kihalgatvan
mindelyt Urasul ork hagytat volna Buda Varosai, a' hol
eret totesenek, es Besze ertenek volna; meggy a klyhoz,
es a' miret hallou elo befelli. A' Csaszar elot mincgy
hiteselemet laifou ez a' dolog, mincgy Martinovis
mindent az Auszrai Karnak kospinket, es valamiféle
let felje tess volna a Csaszar Martinovis felol; de meg
is mincgy meg verzenven, a' solgar edy fogharba be idraga
hogy est a' dolgot senkinek tudara ne adhasa. Azomba
nagy vigyazással mindenelet a Csaszar veghez isfen; Kover.
kerik azomba az a' nap a' melly a Csaszar Karnak perenyse-
ben halalat elhozando tess volna. - Megtesenek tehát a
refuleset a Baidenbe valo menesdre, es ki adatik hogy min-
den Audentia utan vararozot, vagy varjat meg a Csaszar
vissa jovelet, vagy pedig Baidenbe az Audentia meg jelen-
netek. Mar edot minden Comuratorot Besze voltak
es oniltet hogy mar mincgyt elfogjat emi Grandijotai
Azomba mind erejsem totes a' dolog. A' Csaszar a' hintot,
ba halatra sententiajot rabokat libet, eger kiralyi rompo-
val meg indulnak a' hintok es elerven a' nevezett fidat.
Mindom mind a' Hinto a' Strom tess volna mar egyfenne
elfulnek a' minak, es mind a' Hinto; s minden arstrom
leved perenyseiben halattal felvevemetek. Erum esen utan
Martinovis meg fogattatik es isgalas ala vesetik a'
ki is m. u. minden vetei meg valloua volna, mutatja au
a' Carochesiss, a' mellyel maganak Jarsakar sinalt, es a' lyei
Landeret Mihaly Typographus nyomtatoru vala ki; es ha
er a' faret valakinek stinaba be lophattak, vagy Jarsnar kelte-
lemm vagy agyom is lovettesen volna ha valamit talalt volna
postam, egyfoval Jay volt annak a' rithez est be lophattak !!

mint a' mint megmutatta a' kirófi. Professor Úr J. Fodor József példája, a' kinek könyve köve oda lovon es valaki erem. Nevezen látta meg fogaraton es a. Du. Sai remény Jánlóz betesfrendez tartatva főr ki is vegez teress volna, ha er an eleg balandó semelyek kövül essem az utolsó jemen Fodor József aratlama nem kialona volna. Egyebb arat ereh voltak a Jagok ebbe a' Martinovicsana Coniuratioba, a' kiz a' Doloz ki vilagosodása utam fejebel tartotak, 1795. Jüben Budam a' General Weissenel is a' Generalsok nagy Kaphalójanal 30 Mai reggeli 7 orától - 9 1/2

I. Martinovics József Ignác királyi Tanácsos
Sárvári Apatur es királyi Jönatasó Kap. Er Buda. ra vietren, elebb a' Franciscanusok Klastromába a' Du. fi hivatalából degradatoron, an az le vonattak rolla a' Dapi oltözerek, is az nyjainak hegyei es feje tereje lyg volt nyjira addig dörögletsek mig a' bir rollor le nem ment es a' pent olajmelyel a' Dapi rendbe valsal, lesor alkhatossagával portat a' Dapor felkeneretm: le nem ropon. Utam 30 Mai H. doras Kofin a' vesto helyre vietren es elöte minden tarsainak feje veteren. Meg jegyrik hogy mikor Zigravi a' Hóher Evagással se talalta volna annyira meg rendilt erem Martinovics hogy sen kiivil volt. Tovabba, leg usolyára elö honiak Martinovicsot is, a' semis be könt. - fel emeli a' Hóher pallofej es aron zempillantásba a' refrenó a' hóher Jón vigyajaransaga minse semciöl le fondulvan, - annyira meg remilt hogy meg holmat gondoltaton. Egyebb aram egy szajással talalta aró halálát az Egn Hóher, is az lle cuko utam Martinovicsnak minden irásai meg egernek.

211.
2° Gross K. signai Jakab, a' ki elöbenn elegendő,
tatván kétféle vagás utam. Ezen el; era' semmi nem
hagyta behővenni hanem csak maga be fogván, az előző,
höz a' vagás utam fel állon, és pánont kültön. De
azert gróbat nem kapom. a' gik vagásra isa Hóker tisztona el.

3° Haynózi József a' Magyar Kamarának
Secretáriusá, a' ki midőn viténe az Eregualó helyre
a' melleve kévő Parancsnak és több Kézförölnek és
mondotta: No amantissimi Domini. Statim experia
an anima immortalis sit nec ne? E' Evangelicus ember
völ és mitör a' kétre le ült is fejem mátkoron.

4° Lattkovits János Breven fuzarósnak Jö
kapitány. Igen hatalmas ember völ és gusper huum. Papt. mof. k. k. l.
5° Reme Marjai Ferencz Breven fuzaró kapitány.

E' erem 5 Remélyet vólak azöl kik 30 Mai
1795 benn elegendőttak. Mutam való kérem ismét
2 Conjuratusok ki vitének az Executiona, mihogy a' ves.
kes meg átalldásba és maradvágra megmaradtak.

6° ugy mint Polarcsik Sándor az Apafy Gross
Urfiak Instructora és Juratus, a' ki hájat és inosam
be püdeterve és kérem fel öltörve ment a' vestő helyre

7° Öz Dál híres Brocatora az Országban. Ezek
kesem 30° Mai a' halál helyre, gratiával fogadót
kapnak, de Öz Dál így kiáltván fel. Ha az Ország a' jö
a' gratiát ugy elfogadom, de ha a' Király a' jö, - úgy nem
hell. Erem átalldossága fel ment a' Királyhoz és őt
is ottam kesem, mihogy kesem jö Parancs vólak par
Companie nyak nebrut maradtak.

A' több M. kövestezendőt kévő, mihogy nem
találtak olyan nagy bünösöket, külön külön fogadják
bünöz.

212.
fogszagra bűntudottak, edjék éjkeppenn más
keppenn. de jószágait meghagyatattak. Nereik erak.

1° Verseghi Ferenc & Paulinus

2° Vrchovszkij Samuel Prokator.

3° Ben Antal Kameralis Dift.

4° Erdovszky Menyhart

5° Karinty Ferenc Jures Magyar Literator *

a' ki a Munkácsi Jömlögbe Zárasou kégyesen fogszagra.

6° Szabo László *

7° Klariy Janos. Uri ember; Juratus.

8° Landerer Mihály Typographus

9° Kirgeis Ferenc Jurista

10° Ameranovics Kardy Kameralis Dift.

11° Ura Pál Prokator *

12° Rer József Rem Orvos is halálra senten.
triartason; de a' sententianak végre hájtása elha.
lastodvan, visgala's alá vesuen ismei a' dolga —

13° Fodor Persony Kőrösi Professor; is jól ismarta.
lan Secularis és Ecclesiasticus emberek, a' kik ambar
sevelem nélkül elbocsátottak a' dolog ki világozodása
utann: de még is több vagy kevesebb ideig, fölt nyek
fel spendeig is a Budai Vár kemény Jömlögbe mind
addig fogva tartanak, míg az Inquisitio végre nem mont
Ha ez a' Coniuratio el felt volna Isen
tudja most hogy volnánk? De annyi bizonyos hogy 60.
naparvenat: valamely Testvére len volna a Francia
Regirung perent vagy Királyunk vagy Consulunk. lyet
inmet világozist, hogy meg leven 1809 a Keis. Délesség, az
puncuma e' volt, hogy azem Rabot. rabadonn bojtassanak

a'kit meg a *Manoviciana Coniuratio*er becsa' alatt
tartandinak. - Egyébb arant hogy milyen leu legyen az a
Catechesis, melly az öfve elűdnel talaltasou ime' effeni
olvasasomra ezek jutnak esembe belölle. -

K. Mi vagy te?

F. Embernek teremtettem ugyan, de barom vagyok.

K. Ki teu tegedet baromra?

F. Az Nemes, a'ki ram teven arönyerges honornom kell.

K. Mien' hordozod ezt a' veszedelmes nyerges?

F. Mufraj - es ha rezonéozni talaltol az igazsag mellett
ugg jand mint Linyi elavald es Jangepan.

K. Itai hogy jartak arö?

F. Ugy hogy az igazsager, a' Magyar Joivenyek ereje el
ten megfogattak es Nemet Birak' alatt s: a' kir a'
Magyar Joivenybol est pot se tudtak; Neustalba ha
latta fenentib' tartak, s meg öleventek.

K. De mien' nem Magyarok'ol ieltentek meg? mien' nem
a' Magyar Joivenyek ereje perent? es mien' nem Mr' Örgon?

F. Aha! hisen nincs mar ma a' Magyarokat. se jussa se
Joivenye se szabadcsaga, a' Nemetnel van az Arendaba
es ugy bant a' Nemet a' Magyarat mint a' barnaval.

K. De hogy penyvedhetik ezt a' Magyarok?

F. Kentselend vele, mert ha est valamit talaltollami aron
nal el ölja a' Nemet Joiveny; es alattomba nyojner hat.

No Jo Harafi! Jere schai es al' a' mi Jarsala,
guntiba, es rard le magadrol est a' veszedelmes igai
Jus alhalmatosag. La Magyarok Istene lass a' leguiseq
Mar a' Francia Nemet leguiseqes igent, es perent ha
öi szabadcsagoda mint ö, viffa nyehemes se is de

et Martinovitsiana Conjura-
tionak Tabellája. A. T. Papista,
a * Protest. Cimer. et megöltek
jelent.

25.
Lehet W. d. Bombathi Daniel Ur.
nak utolsó pempillanta saibauu itt Versei

Mit csináljak? mihez fogjak? féjjet
Premenylyet? vagy eget egget szereltyet
Adj tanácsot Barátom.

Hányfodit kenger módjára arva
Elmem, mindenből ki leven karva
Nincs maradás már látom.

Megyet hat, a' merre a' tudul -
Vesélyet' seregjöt megbodul
Indulatiom ragadnak,

A' vak preferense lesse kalauzom
A' réttőségbe esést melle huzom
Talan meg nem ragadnak.

Tudok egy helyet, hol a' fagy vette
Ragol hőre méjjeim resergette
Hajtam Ovid' siralmat

Tudok, hol a' Duna het torla
Oládja a' fekete habokra
Nagy Zugafsal viz halmat

Oda horrad majd eltetova' lom
Borsomat le firmi ebes Erason
Söt hányattatás utam

Nérem is a' penyvedés Ostromi -
Párma alatt teremteser Tomi
Lesz-e lak helyem ez utam

Ha ingalmas fremet is nem vet a'
Was érzékenységi durva Feta
Rambur

Oda vándorló hol tudom a vad -
 Fenyvesek' firtjainra meg áll a vad -
 Ellát is, keskenyre.
 A vadonba, hol a világ, buja -
 Elöl, a magányos el buja - a
 Hol rakásra feje a
 E ivatag pusztákon kenehetlen
 Fövennyet keskenyre a riesten
 Arabia Petraea.
 Vagy a hol az örök idővel egy -
 Szaimarasi kopár bérhelmei hegy -
 Lángolási ki kelmei
 S ettől örök telmei tartos havai -
 Lángolást csapott fittlák ormai
 Azt égget egybe kelmei.
 Itt midőm a fetét barlangot
 Pengeteg ajjébe lapangot
 Is Törvélis fram nyelveit:
 Nyögi ki a fummadorót at' elt
 Mohos bittel firtjainra atelt
 Lettem bús keskenyre.
 Lajor lönyeim arját itt ifra
 A mélység' öble; S itt majja ifra
 Az echo ^{nyögi} nyögesem;
 Itt firtol vég nélkül egyre midéig
 Hol jaj fram csak a föld halja vaj ég
 Itt zoroگون ejetem.

Íjjuságon virsò tavaszain

Kellemim gyöngy virági leaszain

Itt hadò mülfon el életem.

Virágokot szerettem delem.

Itt öh ég hadò rohadjat el en

Ellett nem igazain életem

Itt nem bánom - öntse ki rám mérge

Fehéjeit, a' bü kene leige -

Itt hadò süjja ki borsújat.

Mert vakom rohadtam magam oda

Hol sik labam így meg tantoroda

Elm éretekem a' süjjet!

Égy is a' melly eubernet már a' ninte

A' mi ez életbe leg drágább kintis.

Tobb annal nem is élmi.

's Ha fö" díre az ifjúi korok

El vesz, mint a' frej rósa borok

El kell annal alélni.

Oh mondjátok hogy az a' fö" vagyon

Az élet koronája hol vagyon

's Hol van kedvem? - 's mindonem?

És vig kedvemre, vatastanul a'

Leg jetebb s'leg mint borula

Hova' legyen Istenem.!! -

Nérem fegette mord nyilat látom

El veremiet s'omjuktó Fatom s' Fatum!

Feltámadt rám az Ég is.

Bánuljátok kik körül állatok

És az sorsomat, kik ^{emgeleny} körül állatok

Énintis több remény s'ég is

Föld; Tenger; haragja veám yélay
 Refketer! - jaj! rettenetes yélay!
 Isten! - etn! este nem érdemtettem!
 Isten! - háis csak egyedül én vagyok
 En? - a tinek ferselmi illy nagyok?
 Jaj! jér hat úgy veq, Jors, oh!
 Jér hogy még jobban be ne kemnye
 Nevenet a gyalázat rit kemnye
 Megnyugtató Kórho!

Alapítványi Székelyi Tudósítás az 1879
Juratus Deárol. Lebeszenbeu

1. et régi időkre kemnyen
 Jisza menö elme, kemnyem
 Naisarlon boldogságok; -
 Mi lehet? talán gajdaság?
 Oh nem!! Hanem a Tarsaság!
 Ohajtott Szabadsgaja
2. Eltere külmön külmön minden veq!
 Eük kobaljába fönilt esz
 Talált a Ellvilágnál
 Kemnyen egyedül, - sőt megholt
 Et élet, is nem egyebb volt
 Lesupa nyomoriságnál
3. Mi sepi hat a Erdemes
 Szifelő emberi kemnes
 Ekerensse; az Etes-
 Eük hatarann? a ki talált

Társaság Fejénél kivált

Ita helyes az Isten.

4. Sajj de az öm - háson veget
 Vet e a Jörvénynek veget
 vege lefor úgy mindennel
 's az igazi Erdemlő helyt
 Igarságtalan fűte hejt -
 Et az erdemlőnek.

5. Fajdalom! hogy ez a mi Pien -
 Társaságunk arról nem ment
 Eltere issem átaljába
 Az Igarság a Jörvényel
 Kever a bűnnek övényel -
 Kerengő vak tarába.

6. Minden öödik efriendő
 Forgáscibann vesendő
 A Jörvény; mess valafon
 Pectocunknal, Finel eforög
 A bai nem teri, nem könyörög,
 Birváskap jó valaszt on.

7. A több regimente termest
 Tipti társai bai termest
 Gyömölcsivel birjanak -
 A Jörvénynek; de a mit all
 Pofa alól a gög dicraál
 Ennek miad ra allanak.

8. Kiti most duffer majd koparra
 Kiti most alaj majd ruhazza
 Ismet hangja szupafonn

- 's Mi lehet jó akarója -
 Tarka lelkének rugója
 Nem diófőg, de haszon.
9. Perenese dolga. Hat igy -
 Van alá leve a' virgy
 Durva bilincsenek a'
 Tiptel, és szak a' rotoni
 Hirt nevelő Heliconi
10. Micsak' hiv maradela.
 Nem igy kövön am a' fiom
 Fel nevelted Helicon
 Told aljába figyet, - cren
 Olvarami Themisnek, Gallia
 A' Judomány, és igy a' Vallás
 Cren Istene ota feut.
11. A' képreles világra
 Minervával, hogy magába
 Uralkodjon, a' buta
 Elme, hancui: Kell a'hoz meg
 Judomány, és a' bölcsesség
 Kiván egyenes út.
12. Hogy igy a' hies Tempenek
 Hiv Micsai emelneket
 Palladesi Konzertek.
 Köz, emlek o'flop, és olvart
 Nyájafonn rájót for sugart
 Sion Annymak, is hogy nyertek
13. Baber koporis töllöt, is ott
 Hol gyöngy seje' harmatozon
- Doboz

- Phœbus a' gyönyörű ter
 Kics mezején, s mint egnek
 éterű lámpási az edgy segnek
 Hogy él mind, mint egy Festec.
14. Völz oly kívánt idő melybe
 It is, e Pandusi helybe
 A' rabság tondon kénye -
 Helyt; ősi Anusaint denile
 Nombolann nyajafsággal üle
 A' Szabadságnak kemnye.
15. De a' Papság, s a' gyülekez
 Hatalmni nem tudó esz
 Botatlan, s kemény jarma
 Ellat, akár vagy nem akár
 A' hegény Parnassusi ka
 Keseregre nyög már ma.
16. Szollani se hogy se imernék
 Praependeci a' pernek
 Csak halgatnak és ülnek
 A' Sentenciát meg várják -
 Elig ki mondják, s ottam járják
 Ugy a' mint hegedülnek.
17. Hegény Schavok: kemény atok
 Ellat neajól hagyásól
 Esküdtentire vandon
 Elverektel a' szolgai
 Felszi; s már nem hagyják Dolgai
 Hogy polyanak szabómm.

18., Neha meg e'is hogy ha fo'ls
 Eggyik, bar' nem ro'sorul, de jol
 et' le'sor e'j'em a' t'iba!
 A' mint j'eda erre a' r'ar'
 et' illyesen'eb'ol nem var'
 Moszani Contra'scriba (Lakatos)

19., E'ho' of'tain' jon, meggy, ki' kap
 Egyrol' eggyik a' ki' me'kap
 f. A' mint mond'at' cit'atja!
 Bar' erre ne'ki oda' bent
 A' jo', 's egyenes' s'innel' s'ens
 To'rv'eny'e, nem Dict'atja.

20., Ele'm'e'm'i a' ki' rend'e'l'
 To'rv'eny ko'm'a'm'ya'ra em'e'l'
 Ke'z' a'ldos' valo'saga't;
 Jo' dol'o'g; - s'o'm' ko'e'le's's'e'g'
 E'lt'er' a' t'esi a' co'sende's's'e'g'
 Ig'ari valo'saga't

21., De hogy a' rut' ego'ismus
 et' lunk'a'jab'ol Despo'ismus
 ke'ri'fo'n; a' t'etomes
 Baj' a' honnan a' ollyan' jo'
 H'v'italo's'ra em'e'l' jo'
 Ko'rp'ora' sem' endemes.

22., S'o'm' a' eff'e'le Despo'ta
 Ellen' Jur'atorum' vota
 Sokat' te'het' se'j'ent'ent'
 et' ba't'o's'ag' let'ke, la' ki'j'
 Jo'ert', ha' benn'e'l' mint' es' ki'j'
 et' meg' van, - de' la's'd' eggyen't'ent'.
 23.

23. Aranyi ember, a Contra-
 Sem mond az igaznak contra
 etnial fogva derel fi
 loak az a baja, for vad keny
 Öströnek, hogy ő fegeeny
 Actualis Karafi.
24. Quasi vero! hat valami
 Helyhez köttetik az a mi
 Jo es befülmi valo
 Valakibeui; oh ejenn nem
 is loak. Deis vagy fena az erdem
 Mühelye az se valo.
25. Darocri Isih etnial a Pens-
 Felentseget rabjai is feut
 Tejverek, toak a nema
 Halgatas. - Nagy Ur, merö hang
 Kong minis a hasadit Isih harang
 s Ra zeive a Groblema -
26. Fejteslen marad. - Carvari
 Mondva refülte nem vasari
 Filegran munka; is gondja
 loak a hason, is politzia
 Lesz is az a karafi a
 Dilagnak esz bolondja.
27. Bathory mind Politicus
 Mind igari Esstheticus
 Magyar ember, jo barai
 Sincerus, es a hit toak kell
 Nagy Lebbel egyre kedvelt
 Nem is jadhik maskarai.

28. Elekes Szilágyi Jakác

Harmati Bozspoly és Szakács

Mind jó Fijük volnának
Különbenn, ha ^{az} Isten velem

Felénk se, s báfliság helyen

Bátorrággal bírnának.

29. De csak strümpcsűsen a' Rector

Már a' Isten mint oly Corrector

Ki helyre korra az nap

Lelkzetes alig vehet

Mert fel mind, hogy nagy nem lehet

Docer, Mester vagy Szaj.

30. Ezek azok a' mond minak

Heimyeré fogó machinát

Egy képmóda láthatni

Iszenem! e' most be borult

Gyáfos dolbe nyomonul

Féjintre mit várhatni?

31. Szál be az Igar ságnak hivi

Vedje Istenis, mert forszunk hivi

elnyútsd ki arany pályádat

s' a' sok egymásba ütközön

Könnyeit kefervei köjön

Legisod arra misádat.

32. A' nagyok keményen, forai-

skharó zibongásokat

Melyek mind feljebb hágnak

Iszeni eröddel felel

A' köj Iora teltek élesre

Bennet az Igar ságnak.

33. Igy az ohajtott kedvel el
 Felt Parnassusom mi is fel
 Vesszük vergő harpántat
 É' meg újult Tempe felett
 Oh benne, mindenek felett
 Tengyül gyámol' Athántat.

hac vice tantum. Isak L. S.
 v. Nánási Barabás v. B. B. B.

L. XLVI. Jesuitarum Versus Pontifici

Pauperibus donat gratis, nec munera poscit
 Curia Papalis, quod modo perspicimus
 Laus Tua Non Tua Sors, Virtus Non Gratia Regum
 Scandere te fecit Culmen ad elivium.
 Conditio Tua sit stabilis, nec tempore parvo
 Vivere concedat Te Deus Omnipotens.!! -
 Versa vice legatur.

L. XLVII. A' Bihar Vára gyápos Omladéla.

Tent álsz hát meg ma is az idő trutyáira
 Te for vesélyekkel tüdőre Bihar Vára!
 Tent álsz, hogy panaszod a' hajdani kornak
 Létedet fel dülő merget, a' Vándornak.
 Hány Vitéz nyugtít itt hidegült hamvába
 É' semia üregidnek kö' bölgyatjába!
 Hány a' Török é' Tatar nyilatól elejve
 É' há' tán mindenektől régen megselejve
 Hány Hősöknek sorvad elrohadosi Fedet
 Kik Falán mellek harchova eleset.
 Hány Zolozó' anyá Nagy Délü Magyattya.

Lett itt a Karának véres áldozatya.
 Hány Őr, ki életét vidámabb évben
 Mint Bajnok Lauryt nyert a Csatak dühében?
 Oh! hány száz Magyarok srendező porai
 Felel, terülnek el Bastyái hantjai!
 Hajdani fan e Hegye erős őrtalmára
 Allal mint Men-Mároth Fejedelmi Vára
 A miq Fuhutumnak Erdely Dulo hada
 Purdris Őseimnek kezére nem ada.
 Itt a jászok Sornak tünderes kerete
 Hol edik, hol másk hatalmába vete.
 Vegre a Tatarok pusztító Ostroma
 Ver-örön közt gyáfos Sölgaságba nyoma.
 Itt is az halomra hányt nyugovó esontok-
 Rakásann borossal be nőtt gyáfos hantok,
 s az itt éltet vesztet Hölök telenei
 Hüségednek annyi bizonyoság jelei..
 A Maradék veled, meg is oh igy bano
 Hogy veg pusztuláfra juttatni nem frána!
 Nem találvan többé lenyt benned Magának
 Itt hagyott ki leve az idő fogának
 Sőt ide hol hajdan est tölör Magyarok
 Utér sege ellent állt for dühös Tarnak
 Most a Kanász hajvan titelve nyájait
 Feltúrta az Ős-Atyák Szent Kamrait...
 Saj! igy bant a Sors vegre mind azokkal
 A Fellegel közre nyúlt Pyramisokkal.
 Melyeket az Arabs rohadatlan hőlel
 Elterbe örökre tartórnak gondolat
 Igj dülnek el, sőt száz Ostromot bajnoki -

Jöggel kinevetett Várat erős foki.
 'S Dús omladéjótonn csak egyedül maga
 Ragyog a dicsőség, tündöklő csillaga.
 De Te e' Megyernek hajdani Védője
 , Ne' több sok Magyar gyásos Femetője
 Aljfel Szaradokig! 'S hírdesd hogy valaha
 Mellette mennyi Jo' Vitézünk elhala.
 Han' Öregy és Anna néma hamu' vedrere
 Folyt a Sata' karról omlo' Koton vére *
 Kiter a Nemzetnek örökös karára
 Eren van ellenség' dühbe ide kara,
 Hol ostan veréget' sebjetre könnyes
 Hullatva végzet el gyásos életet.
 Szarad eren Hamvátat; a' miút szaradotnak.

Emlérei tisztelő Lelkes Magyartotnak. J. M.
 * Szaradban számos Magyarok feleségeikkel
 gyermekeikkel itt húzták meg magokat a Fővár és Sa.
 tar pusztaságok. p. o. 1660-ban midőn a Fővár Váradot.
 ostromlani is ölegettek meg 40,000 ide bujt Magyarok.

L. L. VIII. Nagy Méltóságú R. K. B. Hof
 Péter Seleký Samuel Jo' Cancellarius hamvainy

Melly bánat köde fed tetteket, mi setet
 , Gyász borítat Erdely hegyes határai?
 Ugye kesergetel Szaradnak esetet,
 'S Erte folynak örök könnyeket árjai? !

Kezrelem; mely gyötrő, mely nehéz fájdalom
 Nyomja a valódi Magyar szívét
 Mióta elfedte arzat a sírhalom
 Ki atyáinkat apok annyi éregetet.

Nagy Eg. mit jelent ez? Ama gyász Krisztának
Halotti Emlék tenger kitart rajtájának
Et'ket hofferi sorba lobogó fájának
Teleky Crimer tenger tenger világának.

Erdely, s Bihar Nemes Vendeit lehajtott
Fövel egy Korossó lovul és allami
Látom, s verző szivel gödrből fakadtott
Bús nyögéssel hát így hallom panaszlani.

Nem frünsz hát kegyetlen Sors, meg is bennünket
Bujkos hatalmaddal egyre rettenteni
Még csak nem is hagyod Reserver sebünket
Mellyet nem még ejtél rajtunk, felejtani.

Et' tudom, tudom már, e Gyász minék jegye
Nincs többé az Erdely Cancellariusza
Érintés többé az arván maradt Bihar Megye
Véd Istentként - fedő Dícső Geniusza!

Énincs többé a Kormányt olly bölcsenn viselő
Samuel - a Haza Oplói sorába -
Eltűnt... - s már a többi Nagy Telekynek ö-
Övökre nyugosít nemal Sibolyjába!

Eltűnt két Harának örökös Karára
Litteraturánk' egy burgó Segélője
Eltűnt minden Jónak méltó Japalmára
Et' Nemzeti Lélel Nemes Ebrejtője

A Magyar Minerva e Maros Vésztésének
Könyves Farkarába tologva kesereg
Ditjőül Halottunk Emlék Oplójának *
Körmolyára, bágyadt szemé könnye porog

Melán: mert nem tudom melyik Szászülhet
 Jly Jelen Karait a Köz. B. háfnara
 Mely tántorítatlan Lelehel izzó ülhét
 A Vallás és Haza terhes Kormanyára!!!

Jakab Mihály Jurátus 1822. 5^a Maj

* Az oda való Ref. Collegium kamara, és több ezere-
 ket érő Bibliothécat állított le Cselja tulajdon költségein

XXV. Meltóságos Császári Királyi Tana-
 tos és Septemvirálisa Vajai Vajó Josef Kamrai

Amma' külömben köd Olajag enyhében-
 Esendesen nyugovó! Két Magyar Haza'nak
 Sol vesztéséigben aradt rezervében
 Le folyt könnyei még fel se karadának

Midőnn mely Zánatja nevedesere
 A Sors, csapásait, rajta szaporítá
 S a gyakori sábel terhesítéjére

Már a Nagy alrosmány oflópait varra
 Ugy van! - a két Tized le folyt karikája

A figyelmeletesnek elegge mutatja
 Hogy a Magyar Egnek napi Sorsmája
 Már első Clajjú Csillagot hullatja.

Hulnak Karaitak! a Haza Naggyai
 S a dűfő Magyar Eg kárpúja ferete
 Az Allahi Vallal' arc Emelő Vajó

Sorsa is fájdalom! - imé eldöntete
 Elhunyt a Nagy Nemes elvele sol erő
 El az Oszágló Sök egyik hív Sobbagya
 El amay Köz. B. Sors Joha nem heverő
 Gyekereketnek megérlelő Ugya.

Ugy van

Ugyvan! ezen Hírseg' s' Igazág Hőseinek
 Faradhatastanul vezérek munkájagi
 A' Hara jáváért teremtett Lelkének
 Megháfolhatastan Janubonyvagi.
 Fedhetetlensége s' Szívének Foszaga
 Örököt a' Vallás Fomattimn állanak
 A' Hamynak nálla nem volt igazsága
 Az Igazak benne Védre találnak.
 Egebre emelő Nagy Characterének -
 Ereje csak Nagyon s' fah magayát erüle
 s' A' kik őt esmertél kételredheténel
 Bírói kélibenn ha nem Thémis ül e?
 De gyenge toll, hova' vizz a' törekedés
 Híken az elfet is erejét elvesti
 Mikor egy hazai többletsedés
 Ideál vapara magát ki vesti.
 Vezérel a' kérdős ama Nagy Szalaba
 Hol a' Fövény) tevő Nagy Jese holoc' ülmi
 Hadd lága a' Hara Documentumába
 Mit lehet a' Nagy Vajba beszölni:
 Vezérel a' Vallásos intézetek során
 Majd ott burgósága tündöklő jelenin
 Meg tanulja kiké hogy meg igen kocan
 Hagya-el itt Jeseit Jorsunk ösvényein.
 Egy próba foglalva: ki faradhatastan
 Lelle munkájiból csak azt olvashatjuk.
 A' benne vallós éar selfamlákhatastan
 s' Hazánk Allicussát benne írathatjuk.
 Méltán hullatott hat, a' kik esmertérel
 Amay Nagy Hazafi Hamvára könnyeket
 Mon

Mert sokázkodva is csak azt kerhetnétek!
 Adjon az Egi' sol illy Vaj' Jöveferet!
 Adjon! - 's az Ő Nagyra frületes Lelkénél
 Kellős mértéké hiv' hűmeltére pályán
 Hogy belövell' Hazánát hiv' szeretetének
 Egy egy boldogító Organuma vályon.

Orlényi Ferentz' dajos Pracator.
Lélt' Méltóságos Kéthelyi Majláth György
volt Personális, s. Is. keréssz' Vitéz harrainál

1. Nagynak magát fel vinni Nagyat, költ
 A leg' dicsőbb Csel' s' pályá. Az Egi' er'
 Földiöl halando rajta, s' györtes
 S' Lételivel, valamerre elhat.
2. Nem oly gyarorsann Nemjener a Sültér
 Hlyent. De folyó' framos' idét kora
 Míg illy elöé'fiál megérít
 Ittem, az emberiség javára
3. Mint ritka Csillag jön fel Egi'nk alatt
 s' Pár' melly homályon, fényvel át' ragyog'
 Meg' vir az Orkánok dühével
 s' Nap ragyogással elönté tájját.
4. Minden Nem ötet néri az' érdemest
 s' Emberekn' legit látnak az' emberek;
 Fut a' hitványseg' tölle tavul
 s' A' hamisok le omolva tűnnel.
5. Elötte. Mérges sivi' dobogásitól
 Kányatra bamiul ra' az' irigy, s' erőt
 Martongolással nem vehetven
 A' Nagyat érri; s' lölle elter'.
6. A' Nagy hi' segyess' Virtus' irannyaimon
 Halad; Ha' esle' vet' tettinek a' kaján

Előszörja portent, i Föltérőseg

Érő nyomainn siet irada'rig

7. Midőnn kimúlás percrene int neki
Nyugodtann indúl végtelen útra el
's az Egiethez, hű saját

Karjából ki szaladva háq fel.

8. Ebben ki nem lát tegedet, oh derék
Kinek halálann minden igaz Magyar
Sír, i a' kit a' Förtény i Igarsag
Vissza s'ohajt Haza Gyamolanak

9. Majlath. Királyunk' Fejviseleje az
Feleletben mostani hazadunk
Situsa, oh mére induloz ki tollunk
Kestori életet élni méltó!

10. Te mint magas erőt mely Óceánban áll
Fejét fel üvön Tenger vepélyeit
Ki' alja bávann, nered illő -
Cura finire feljusottal!

11. Ingatlan ültel, s'rints ki nem esmeri,
Kormányodoni; Felt felt közeleteni,
Korra az alnót; - Vagyva vagyott
A' ki Igazt keresett, elődbe.

12. Hallom zokognak, Hunnia Nejei
Pardag, segeny seg, Holtodonn, és Neved
Aldágal emlité; ha volna
Könnye, irgy is utánnad ejné.

13. Elni nem soka' élt, a' kinek ezreket
Meg élni kellett! Nejem ama senül
Nagy tölgyöt, a' melynek kifejtett
Kérgei régi korát jelenít!

14. Hűsébe mely sok fáradozó nyhent
 Ki ürve régenm. meffe vagyonytól
 's elhőtölt reményiségben le törtött
 Képpel odább mene vándor útján

13. E' Góliát Fölgy, már leterített!
 Kísébbnek a' mig fent vala látatott
 Így hiúlnak így a' Góliát! Jöret
 Et' maradék porulba áldja. Viskovis, Erősz

Láttat. a' Nemet Emenybenemetele.

Monda az Ur Isten egykor Szent Mihálynak:
 Talán a' Nemetet Jöretbe kökálnak!
 Mert sok Szavad elmúlt hogy megteremttem
 Elég is ebből is háfnodát nem vettem.

Magyar, Rák, Jöret, Föch jömet, Thromusombhoz,
 Fáradságot, utann ülmet apralomhoz,
 Nemetet nem látot e' mennyet karban

Ugyan hova vartad öret a' patvarbann?:

Felele Szent Mihály: miolta teremtem
 's Szent ataradoból Serpenyője lettem
 Nemetet fel jömet: Uram: én nem láttram
 Jöret a' Laistromba nevet sem találtam.

Hogy lehet ez, Miska? ugy mond a' Felsegés
 Chapora a' Nemet, e' nem lehetseges

Hogy maradhas a' mind, mint Noé, Hóloja
 's Ne jusson epebe Kezves alkotója!

Atyám! ugy mond Miska e' nem lehetseges

Isten engem uttse, erjet sem esmérhet.

Ha öret nállammal jobban nem esmérhet

Soha töllem framom erjet se tered.

No Miska mond az Ur' ül' a' jobbik Lora
 Menjel a' Világra, s' keressd ki valora
 Mi doloz hogy ennyit kéisnek a' Nemzet
 Hogy edjet magaddal tivel befélhetek.
 Add Uram hát nékem valami jeleit
 Ettiröl esmerhejem e Nemzet jeleit
 Mivel tudakozni sohas nem akarok
 Bönnnyinel fogva majd edjet felrajok.
 Könnyen találom Miska Fiam Nemzetre
 Mondá neki az Ur, sohas ney e' jelebre):
 Fatnyos Orr, görbe láb, harisnya s' pipellő
 Boróka, Bugyogó rajta jut felelő
 Békis a sebibe melyből felmaradba
 Vénen úgy duggatja liborás orraba.
 No Miska hallat ez mond Miska magaba
 Megyer hogy seheset hamarabb nyomába
 Noha tudom csömörre hozol a' hátamon
 Még is felkeresem túl is a' porolon.
 Elindul Urának paraut-selassára
 s' szótou gyorsasággal le száll a' Világra
 Es akadvan mindjárt kis Magyar Országra
 Talál egy fegyelbe Nagy Nemzet Csodára
 Még ráadja egynek jól a' paróraját
 s' Vipi az Egfele bugyogós prédáját
 De bábra fordítja mind semét mind száját
 Ekkivel nem nérhets a' Nemzet posáját.
 Ekkidön egy útna Nemzet Madarával
 Imigy befélgete kereszt Mihály magával:
 No lepp nagy kevésség Magas Meny Országban
 Ha ezt be-mutatom a' Kurva Madragban.

Mary

Haza terven Mihály nagy útarásából
 Le ugrék önmélt aranyos Lovaról
 Mutatni akarván miérsz járatoroa

Ferint a 'Kerebe, s csak Barólat hozott.
 Kova' lettél Német? Ördög.. de nem mondom
 Ugy is a 'Kereböl a' vita el jól tudom.

Hijába faradtam Nap framom elveszett
 Le vált a' Baróka, s a' Koparod le evett.
 Pze megy promerüann Ubra seibe.

Fartya a Barólat feleses reseibe
 Semivel sem látott nagy levein a' gonjja
 De hogy menne magát rvidenn ezt monjja:

Meg bocsás Ferentöm hijába faradtam
 Fogtam én Németet, de elnem hozhattam
 Hogy így járjat vele messz valyon hi hitte
 Itt a' haja, magát az Ördög elhitte.

Nem bánom mond Isten: messz tölle sziaid
 Elleg tömörleneinek minden anyyálaid
 Sebber az erdőben a leg ritább vadak
 Sebber az Ördögöl mint e' Német hadak.

Johannakodása erre a' Németnek.

Nos miser Deutsi, nec Smalz nec putter habentes
 Vivimus in veis, Leidimus omne malum.
 Horvák Adam mint Debrecz Deat.

Értelme. Klosska Epitaphiuma.

Sigis az ortáját, Vad kan Formálta kisraját,
 A' neve Jessed alá, Klosska kegyetlen Oláh

Kloska dühött szájmal köjedelme, sültötte Radaj
Vett az agyába veszett, Flora helyéből esett.
Két szembe vés Jorgat, agyabrat magyarokra szikor
Melly dühös, és agyar. rontani kelji Magyar.
LXXXIII. Epitaph. Cuiusdam Grammatici Profae

Grammaticam didici, multos docuiq; per annos
* Nec tamen tumulum declinare potui.

LXXXIV. Muid Joannis Vitelli.

O Deus omnipotens. Tuum miserere
Vitelli

Quem mors praeveneris non fuit

LXXXV. Egy Esz könyve esse bovem.

1. Ejen a Hymen kötele Róris Lánzával kötele
A Venus Bálványába
Első Jerecsém hog vala Jegeret Kúrek Angala
Fizelni Kézőjébe.

2. Meg is látvan virtusaid Ritka is jó indulataid
Ez kívánom szivesem:
Hogy jó atyád örömeire Férjed gyönyörűségere
Ez Ur sola élken !!! Senk. Erőth.

* hibás, így kell állania:
" Declinare tamen non potui tumulum "

Tárgy Mutató Tábla Oldal

- I., A' Pereret. Esokonai V Mihály 1., +
- II., Az Istenek' ofitorása. — „ Esokon. 7., +
- III., Militat omnis amans Esokonai. 10., +
- IV., Rit ábráyat, fej ész. Esokonai 20., +
- V., Constantinápoly' leirása Esokon. 22., +
- VI., A' Magyar Savallér — „ Esokon. 24., +
- VII., A' Liganyok' eredete — „ Esokon. 25., +
- VIII., A' Szardag-ember — „ Esokon. 27., +
- IX., Véhai Pokol-Teleki Kondé Mik.,
 Los Váradí Püspök' Epitaphiuma. 28.,
- X., Ugyan csak az ö' Tudósítása Sorolból 28.,
- XI., Penior Lengyel József Közöntöje. — „ 31.,
- XII., A' Reggel. — „ — „ 34., +
- XIII., Kedvesem Arnyékához — „ 35.,
- XIV., A' Fogadás. — „ — „ 35.,
- XV., A' Jégény Poéták panaszra Esok. 36.,
- XVI., A' Pindus — „ — „ Nagy Ján. 38.,
- XVII., Esokonai és Dok. Földi körü való be,
 Jérlgetések a' síronn túl. — „ 39.,
- XVIII., Lilla fürdése Euripidesből 43., +
- XIX., Egy Individuale datum vagy az
 etronyi álhatatlanság. Kolosváronn. 47.,
- XX., A' von Kreutrar és Rajla Marja's
 bejelgetnek. — „ Bányai József Jóg. 51.,

Ram Mutató Tabla

	Level
XLI., Európa elragadtatása Csokon. 57.	57.
XLII. Doktor Földi János Epitaphium 71.	71.
XLIII. Csokonai Arnyékához Paródiája 72.	72.
XLIV. Aesius erat Ordii amor Eleg. V. Slovák 73.	73.
XLV. Rhedey Ferencz Úrnak tisztelgetere 75.	75.
XLVI. Epitaphium Napoleontis. — 76.	76.
XLVII. Sollicitatio et Protestatio Cleri Catholici pro usore ducendo ad Papam Innocentem XVIII datam. — 77.	77.
XLVIII. Cantio Cultoris Prachi — Malpes — 82.	82.
XLIX. In Monachos. — — 83.	83.
L. Professor Sinaei & Discipulus Bodó 83.	83.
LII. De oppido Tur̄ versus — 85.	85.
LIII. Epitaphium quoddam triste. — 85.	85.
LIV. É Ökrök 'es Lovak titkos levelezése 84.	84.
LXV. Eb a ki megháya sodik Tataj 93.	93.
LXVI. Poëma gratulatorium ad Drum Keri 111.	111.
LXVII. Rom Catholicorum VII Sacramenta 110.	110.
LXVIII. Pastor Püspökiensis apud Mens Eji 110.	110.
LXIX. De equo extempore idem ille Madarij 113.	113.
LXX. De Templo Safforiensi incenso — 113.	113.
LXI. Consilium in amando — 114.	114.
LXII. Epitaphium Woléri — 114.	114.
LXIII. Epigramma quoddam de Jesu — 115.	115.

Ram Mutatio Tabla Level

- LIII. Sensus pecuniae Rakozianae 114
LIV. Ira conservanda et fugienda 114.
LV. De barba rubra. — — — 115.
LVI. Crisis a' Bekely lancor Verore 115.
LVII. Prof. Vanyas Urnak Logomach. 115.
LVIII. Pasquillus Templo Vienn a'ffii. 116.
LIX. Epitaphium Jesuitarum — 116
L. Fatum Collegii — cum M. The.
reia Legatione sublatum fuet. 119.
LI. Representatio Collegii Debrecin 120.
LII. Fatum Collegii ab anno 1771. 128.
LIII. Copia Epistolarum, quas Hungari
Protestantes per Epum Valtida.
viensem Frederico Magno dederunt. 148.
LIV. Copia Litterarum et Consistorio Re.
gio Berolinensi ad Hung Protest dat. 152.
LV. Copia Litterarum a Johanne Petro
Pismilch Consiliano Borussiae,
ad Superintendentes Hungaros data. 156.
LVI. Literae Ecclesiarum Reformatarum Ame.
ricanarum in Synodum Philad. dat. 157.
LVII. Vestitus Studiosorum Debt. antiqu. 159.
LVIII. Informatio de Collegio Pataci. 161.
LIX. Epistola Summi Pontificis Pii
VI. ad Josephum II. missa. 165.
Lit. -

- Ram. Mutatio Tabla, Level
 L. LXII. Alia Pontificis Epila ad Joseph 166
 L. LXIII. Tertia Pontificis Epila ad Joseph 172.
 L. LXIV. Verba Pontificis Viennae habita 174.
 L. LXV. Egy magyar levele Josef Csárk. 173.
 L. LXVI. Kövid elő adása annak mirejjen
 látogatta meg Josef Debrecen. 176.
 L. LXVII. 1790ben Budann tartatott Orsz.
 Gyüleisener nevezetes köny. állásai 179.
 L. LXVIII. Maria Theresianak levele Melk.
 Barkotty Ferentz Urhoz. — 182.
 L. LXIX. et Hora eis Poska rebellioja 187.
 L. LXX. et a planuma Josefnek mely
 által a Nemes nyelvet beakarta
 horni az ő egész Birodalmaiba — 192.
 L. LXXI. Intimatum illud Consilio quo
 legationes & supplicaciones vetantur. 197.
 L. LXXII. Lris Clavis. Domini Petri Pápai 197.
 L. LXXIII. Intimatum Consilii ad Pastores Re-
 formatos, quod Obstetricibus offi-
 cium baptisandi denegaverint. — 199.
 L. LXXIV. Representio humillima Prote-
 stantium Hungarot ad Josephum 201.
 L. LXXV. et Martinovich Conjuratioja
 mely törtent 1794. " " " " 208.

Primum Mutato Tabla Level.

LXXV. Rombathy Danielnék utolsó
frempillantásibann irs Versei. 215.

LXXVI. Oskolai Judositais a Debreczeni
1877 diki Iuratus Deáthol. -- 215.

LXXVII. Versus Jesuitarum de Pontifice. 225.

LXXVIII. Bihar Vára omladéka. S. M. 225.

LXXIX. Réky Seleký Samuel Urham,
vaynal Jakab Mihály Iuratus. 227.

LXXX. Vay Josef O' Nagysága hamvai,
nal. Orkenyi Terenzi Lajos Brok. 229.

LXXXI. Méltóságos Majlath György
sonális Hamvainal Viktori Mih. 231.

LXXXII. A' Nemet Menybe menetele. 233.

LXXXIII. Klosska Epitaphiuma 235.

o' Pody
to
yup

~~Handwritten scribble~~

Mr

~~Handwritten scribble~~

~~Handwritten scribble~~
~~Handwritten scribble~~

86
62. v. 19.

